1883
1578
305

OFFICIA PROPRIA PATRONORUM REGNI POLONIÆ

OLIM EDITA,
ET JUXTA RITUM
Breviarii Monastici pro Omnibus sub Regula S. P.
BENEDICTI Militantibus
ACCOMODATA.
NUNC DENUO OB DEFECTUM
PER RR. PP. CAMALDULENSES
Eremi Jnsulæ Vigrensis
AUCTA
ET
REIMPRESSA.

VARSAVIÆ MDCCLXXX.
Typis Sacræ Regiæ Majestatis & Reipublicæ
Scholarum Piarum.

Unum Exemplar datur Nostratibus pro Missis tribus, Extraneis pro quinque, ad Intentionem Benefactoris pro carentibus Suffragio absolvendis

CALENDARIUM
PATRONORUM REGNI POLONIÆ
CUM ADDITAMENTO
ALIORUM SANCTORUM.

FEBRUARIUS.

11. SAnctæ Dorotheæ Virginis & Martyris. duplex. fol. 5.
12. S. Apolloniæ Virginis & Mart: duplex. fol. - - 6.
15. BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. V. M. duplex. fol. - - 7.

MARTIUS.

1. SAncti Albini Conf: & Pontif: dx. in Diœcesi Gnesnensi. fol. - - - 9.
6. S. Helenæ Jmperatr: Vid. dx. 10.
9. SS. Cyrilli & Methodii Conf: & Pontif: semiduplex. in Diœc: Gnesn: fol. - - 11.
15. Translatio S. Venceslai Mart: dx. fol: - - 13.
17. S. Gertrudis Virg. semidx. in Diœc. Gnesnensi fol. 14.

APRILIS.

DOminica II. post Pascha. Festum Ssmi Sepulchri D. N. J. Christi. dx. fol. - 16.
23. S. Adalberti Ep. Mart. dx. 1. Clas. Hymni proprii fol. 24.
Eodem die in Lithvania S. Georgii Mart. dx. 1. Clas: fol. 29.
27. S. Fidelis à Sigmaringa Mart. dx. fol. - - 31.
Eodem die in Lith: S. Adalberti Ep. M. dx. 1. Clas. fol. 33.
28. In Lith. S. Fidelis dx. fol: 33.

MAJUS.

2. SAncti Sigismundi Regis Mart. commem. cum lectione. 33.
4. S. Floriani M. dx. maj. fol. 34.
8. S. Stanislai Ep: Mart. dx. 1. Clas. fol. - - 37.

JUNIUS.

FEria VI. post Octavam Corporis Christi Festum Ssmi Cordis D. N. J. Christi. dx. majus fol. - - 41.
27. S. Ladislai Reg. Hung. Conf: dx. maj. in Diœc. Viln. in Samogitia verò dx. min. fol. 49.

JULIUS.

3. SAncti Theobaldi Conf. O. N. dx. fol. - - 51.
4. S. Josephi Calasantii Conf. dx. fol. - - - 53.
Dominica prox. post Oct. SS. Ap. Petri & Pauli B. Joannis de Dukla Conf. dx. 1. Clas. 55.

13

OFFI-

OFFICIA PROPRIA
PATRONORUM REGNI POLONIÆ.

DIEI XI. FEBRUARII

Sanctæ Dorotheæ Virginis & Martyris. Duplex.

ORATIO.

JNdulgentiam nobis, quæsumus Domine, B. Dorothea Virgo & Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit, & meritô castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum Nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

LECTIO V.

DOrothea Virgo, in Cæsarea Cappadociæ propter Christi Confessionem ab Apricio illius Provinciæ Præfecto comprehensa, Cristæ & Callistæ sororibus, quæ à fide defecerant, tradita est, ut eam à proposito removerent. Sed ipsa eas reduxit ad fidem, propter quam in cuppam missæ & incensæ sunt; Dorotheam verò jussit Præses in catasta levari, quæ dixit ad illum: nunquam in tota vita mea sic lætata sum, sicut hodie; tum ad ejus latera lampades ardentes apponi, deinde faciem diutissimè cædi, tandem caput gladiô percuti imperat.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

EA porro, cùm deduceretur ad supplicium, dicente: gratias tibi amator animarum, qui me ad paradisum tuum vocasti; Theophilus quidam Præsidis advocatus irridens: Eja tu, inquit, Sponsa Christi, mitte mihi de paradiso Sponsi tui mala, aut rosas; & Dorothea respondit: planè ita faciam.

℟. Dilexisti.

LECTIO VII.

CUm ante ictum breviter precari permissa esset; pulchra specie puer ante eam apparuit, ferens in orario tria mala, & tres rosas; cui illa ait: obsecro te, ut feras ea Theopilo. Et mox gladiô percussa perrexit ad Christum.

℟. Afferentur Regi.

LECTIO VIII.

JGitur Theophilus irridens promissionem Sanctæ Dorotheæ, cùm soda-

sodalibus narraret, ecce puer ante eum cum orario, in quo ferens tria mala magnifica, & tres rosas eletantissimas, dixit ei: En sicut pegenti promisit Virgo Sacratissima Dorothea, transmisit hæc tibi de Paradiso Sponsi sui. Tum Theophilus stupens, quod esset Februarius, & gelu cuncta rigerent, ea accepit, atque acclamavit: Verè DEUS Christus est; Sicque palam fidem Christi professus, gravissimum quoque pro ea martyrium strenuè pertulit.

℟. Prudentes Virgines.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Simile est Regnum Cœlorum thesauro. *Ut in Communi nec Virginis nec Martyris.*

DIE XII. FEBRUARII.

In Festo S. Apolloniæ V. & Mart. Duplex.

Lectiones I. Noct. ex Fer. curr. extra Quadrag. In Quadrag. autem: Confitebor. *In II. Noct. ex majori Breviario 1ma propr: cæteræ tres, junctâ ultimâ de Communi non Virg. ultimô locô de Serm. S. Joan: Chrisost:* Ego maxime. *In III. Noct. propr. ex Decr. S. R. C.*

Lectio S. Evangelii Secundùm Matthæum.

LECTIO IX.

IN illo tempore: dixit JESUS Discipulis suis parabolam hanc: Simile est Regnum Cælorum decem Virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam Sponso & Sponsæ. Et reliqua: Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 23. de Verbis Domini.

DIsceptamus, Fratres, de quinque Virginibus prudentibus, & quinque fatuis. Voluerunt obviam ire Sponso, corde ire, expectare ejus adventum. Sed ille tardabat. Dum tardat ille, dormierunt omnes. Quid est Somnus iste? Ne fortè tardante Sponso, quoniam abundat iniquitas, refrigescit charitas multorum. Siccinè, intellecturi sumus istum somnum? non mihi placet: dico quare? quia sunt ibi prudentes. Et utique quando dixit Dominus: refrigescit charitas multorum, subjecit, & ait: Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrepsit frigus charitatis, non eis refriguit charitas; sed fervet usque in finem. Est alius somnus, quem nemo evadit. Non recordamini Apostolum dicentem: de dormientibus autem nolo vos ignorare Fratres: id est de his, qui mortui sunt; fatua sit Virgo, prudens est Virgo, somnum mortis omnes patiuntur. Ad novissimam tubam surgent omnes.

LECTIO X.

PRudentes autem illæ tulerunt Oleum secum in vasis suis: Stultæ verò illæ non tulerunt Oleum secum. Ibi Oleum, magnum Oleum. De domo DEI est hoc Oleum. Tu ergo tecum porta, intus porta, ubi videt DEUS, ibi porta testimonium conscientiæ tuæ.

Qui autem ambulat ad testimonium alienum, Oleum non portat secum. Intendat itaque charitas vestra, sapientium lampades ardebant de Oleo æterno, de conscientiæ securitate, de interiore gloria, de intima charitate. Ardebant autem & illarum fatuarum. Quare tunc ardebant? Quia non deerant laudes hominum.

LECTIO XI.

POstea verò, quàm surrexerunt, id est in resurrectione à mortuis, cæperunt aptare lampades suas, id est parare DEO operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat; non erant qui Oleum venderent, cæperunt deficere lampades. Clausum est ostium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui omnia novit? Quid ergo est: non novi vos? Improbo vos, reprobo vos. In arte mea non vos agnosco; ars mea nescit vitia, & judicat vitia, nescit faciendo, judicat arguendo, sic ergo non novi vos. Jêrunt, intraverunt quinque prudentes.

LECTIO XII.

SInt in vobis quinque prudentes, ad istam prudentiam quinarii numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando nescimus, veniet. Sic clausit Evangelium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam. Corde vigila, fide vigila, spe vigila, charitate vigila, operibus vigila; & quando corpore dormiveris, veniet tempus, ut surgas. Cum autem surrexeris, præpara lampades. Tunc non extinguantur, tunc in interiore conscientiæ Oleo vegetentur: tunc Sponsus ille incorporeis nexibus amplectatur, tunc te introducat in domum, ubi nunquam dormias, ubi nunquam possit tua lampas extingui. Hodie verò laboramus, & lampades nostræ inter ventos sæculi hujus tentationesque fluctuant: sed ardeat in rubore flamma nostra, ut ventus tentationis augeat ignem potiùs, quàm extinguat.

DIE XV. FEBRUARII.

In Festo septem BB. Fundat. Ordinis Ser. B. V. M.

Duplex.

ORATIO.

DOmine JESU Christe, qui in jugem memoriam dolorum Sanctissimæ tuæ Genitricis per septem Beatos Patres nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam fæcundasti, concede nobis famulis tuis in hac lachrymarum valle degentibus, ita ejusdem mæstissimæ Matris Socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuæ consolationis consortes fieri mereamur in Cælis. Qui vivis & regnas &c.

Lectiones I. Noct. de Script. in Quadrag. Justus si morte.

In II. Noct.

LECTIO V.

DEcimo tertio Christiani nominis sæculo, inter alios Florentinos Patritios, septem erant avorum San-

Sanguine, opibusque illustres, at virtutibûs spectatîs suîs longè illustriores noncupati, ut Religioni nomen dedere; Bonfilius Monaldius, Bonajuncta, Manetti Manettus, Antellensis, Amideus de Amideis, Uguecio Uguecionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius de Falconeriis, cùm hi trigesimo tertio supra millesimum annum auspicatissimo Assumptæ Virginis Festo, in Sodalitio quodam, cui titulus Laudantium erat, Augustissimæ DEI Genitrici, prouti par erat, laudes exsolverent, ab eadem dulcissimè iis apparente, inopinè moneri se sentiunt, ad sublimioris vitæ genus, posthabitô mundô amplectendum, absolutîsque idcirco, quibus dabant operam laudibûs, confestim perciti in unum, collatîsque mutuò consiliîs, DEI vocantis, vocantisq; Deiparæ oraculis parere mox decreverunt: quod & sedulo factum est ab eisdem, nam consultô statim maturè urbis Episcopô, fortunæ abdicatîs bonîs, erogatîsque amplè in egenos, ciliciîs carni obstrictîs, vilioribus, detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam ædiculam secesserunt natalitio die, amantissimæ ipsorum Parentis, ut vitæ sanctioris primordia optimè inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

LECTIO VI.

Sic septem beati Viri charitatis fœdere devincti, eadem in domo se unierant; cum ecce per urbem visos statim Domino sic disponente, moventequè infantiles voces Deipara ex infantium ore, ac lactantium, inter quos tum puer erat Sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari servos insperatô est auditum; quanta tunc & ex inde amoris flamma in Dominam suam, cujus (ignaris ipsis) declarati servi erant, excitatîs studiîs exarserint, non facilè est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari; maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, & obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi gratique ei fuere, ut cùm vitaturi plausum in Senarium montem ab ipsa iis præostensum habitaturi detenderint, ibique crucifixum JESUM, mæstissimamque Matrem dolentes assiduè recolerent. Apparuit illa eis, habituque lugubri assignato in memoriam Dolorum suorum: ut compaterentur istis, eos consecravit.

LECTIO VII.

Ita cinericiis vestibûs indulgente etiam Episcopo in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatîs quidem auspiciîs clarissimum illud Prædicatorum Ordinis decus Sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit, & audita, inspectaque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita DEI Amici se cæperunt mutuo diligere, ut familiarissimè versarentur invicem secum, seseque alternè foverent. Inter cætera porro illud accidit, quod sperante inclyto

clyto

clyto Martyre honorem DEO non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virgine longe lateque propagarentur, una cum ipsis impensè eam exorante, ut argumentô aliquô voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos septem, & qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, & comiserandis pœnis jam latis suis amarissimis, construendum Ordinem esse ad sui honorem & gloriam.

LECTIO VIII.

HOc prodigioso Virgineo Decreto animati humillimi Patres, non quia suæ mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremæ eorum Reginæ, quæ nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps Sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam, ut primi ejus Fundatores, quàm ut cœlestis suæ Fundatricis Ministri obsequentes; quos proinde Dominus, ut servos bonos, & fideles suos, ac Matris, in vita multîs virtutibûs, in morte multîs prodigiîs, post transitum multîs miraculîs adornavit; novissimè verò Benedictus decimus tertius, ejus instituti Professor, cujus Sanctus Petrus erat, ejus quoque hæres amoris, Pontifex renuntiatus, eorum miram Institutionem, ut inclaresceret Orbi, Lectionibûs hîs recenseri peramanter consuluit ac mandavit.

Lect. III. Noct. Nolite timere. *De Com. C. non Pont. 2. loc.* Mis. *verò* Justus ut palma.

DIE I. MARTII.

In Festo S. Albini Conf. & Pontif. Duplex. In Diæcesi Gnesnensi.

ORATIO.

VOtiva, quæsumus Domine, nos Beati Albini Confessoris tui atque Pontificis natalitia restaurent, & ad omne bonum tua gratia faciant propensiores. Per Dominum Nostrum.

LECTIO V.

BEatus Albinus in Venetica Regione Galliæ, Oceano Britannico finitima natus est. Adolescens pietatis & religionis amore fervens, relictîs Parentibûs, in Cincillacense Cænobium se contulit, vitamque ibi monasticam professus est. In Abbatis sui ministerio ruri maxima tempestate aliquando deprehensus, sub tectum cujusdam casæ confugit: quod cùm undique perflueret, cæterîs, qui aderant, madefactîs omnibûs, solum Albinum ne gutta quidem ulla pluviæ attigit.

℟. Inveni David.

LECTIO VI.

AAbatis deinde officio egregiè viginti quinque annis functus est, cujus virtutibus permotus Andegavi populus, dum Pastore interim

terim orbatus esset, unanimi eum consensu elegit Episcopum.

℟. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

QUem honorem consecutus totum se in alendis pauperibus, visitandis ægris, inopibus defendendis, redimendisque captivis, dedit. In quo pietatis occupatus studio, apud Seginam vicum adolescentem mortuum, Malabandum nomine, revocavit ad vitam. Maurilio Civi cæco visum restituit, aliaque multa stupenda operatus est. Ut meritò apud Hildebertum Regem Ostrogothorum in maximo esset pretio.

℟. Iste est, qui ante.

LECTIO VIII.

ANnis viginti vel pluribûs in Episcopali cura exactîs, deniq; cum implesset annorum octoginta ætatis numerum, viribûs corporis destitutus, spiritum DEO reddidit. Cujus sepulchrum postea, præsertim in translatione corporis, multîs miraculîs DEUS illustravit; duobus cæcis visu reddito, tribûs paralyticis sanitati restitutîs. Vixit eodem tempore, quo Sanctus Cæsarius Arelatensis Episcopus, cum Ostrogothi magnam Galliæ partem obtinerent.

℟. Justum deduxit.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo quidam.

DIE VI. MARTII.

In Festo S. Helenæ Imperatricis Vid. Duplex. Omnia de Com. nec Virginum, nec Martyrum, præter sequent.

ORATIO.

DOmine JESU Christe, qui locum, ubi Crux tua latebat, Beatæ Helenæ revelasti: ut per eam Ecclesiam tuam hoc prætioso thesauro ditares; ejus nobis intercessione concede, ut vitalis ligni pretio, æternæ vitæ præmia consequamur. Qui vivis & regnas cum DEO.

Lectiones I. Noct. de Script. occur. In Quadr. Mulierem fortem. *De eodem Communi.*

In II. Nocturno Lectio: ex S. Ambrosio in Oratione de obitu Theod.

LECTIO V.

VEnit ergo Helena, cæpit revisere Loca Sancta, infudit ei Spiritus, ut Lignum Crucis requireret, accessit ad Golgotham, & ait: Ecce locus pugnæ, ubi est victoria? quæro vexillum Salutis, & non invenio. Ego, inquit, in Regnis, & Crux Domini in pulvere? Ego in aulis, & in ruinis Christi triumphus? Ille adhuc latet, & latet palma vitæ æternæ. Quomodo me redemptam arbitror, si redemptio ipsa non cernitur? Video quid egeris diabole, ut gladius, quô peremptus es, obstrueretur. Sed

Jsaac

Jsaac obstructos ab alienigenis puteos eruderavit, nec latere aquam passus est. Tollatur igitur ruina, ut vita appareat. Promatur gladius, quo veri Goliæ caput est amputatum. Aperiatur humus, ut salus fulgeat. Quid egisti diabole, ut absconderes Lignum, nisi ut iterum vincereris.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

VIcit te Maria, quæ genuit Triumphatorem, quæ sine imminutione Virginitatis edidit eum, qui Crucifixus vinceret te, & mortuus subjugaret. Vinceris & hodie, ut mulier tuas insidias deprehendat. Illa quasi Sancta Dominum gestavit, ego Crucem ejus investigabo. Illa generatum docuit, ego resuscitatum. Illa fecit, ut DEUS inter homines videretur, ego ad remedium peccatorum Divinum de ruinis elevabo vexillum. Aperit itaque humum, decutit pulverem, tria patibula confusa reperit, quæ ruina contexerat, inimicus absconderat. Sed non potuit obliterari Christi triumphus. Incerto hæret, ut mulier, sed certam indaginem Sanctus Spiritus inspirat.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

QUæsivit clavos, quibus Crucifixus est Dominus, & invenit. De uno clavo frænos fieri præcepit, de altero Diadema intexuit: unum ad decorem, alterum ad devotionem vertit: Visitata est Helena, ut Jmperatores redimerentur.

℟. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

MIsit itaque filio suo Constantino diadema gemmis insignitum, quas prætiosior ferro innexas Cruci Redemptionis Divinæ gemma connecteret. Misit & frænum. Utroque usus est Constantinus, & fidem transmisit ad posteros Reges. Principium itaque credentium Jmperatorum Sanctum est, quod super frænum: Ex illo fides, ut persecutio cessaret, devotio succederet. Sapienter Helena egit, quæ Crucem in Capite Regum levavit, & locavit, ut Crux Christi in Regibus adoraretur. Non insolentia ista, sed pietas est, cùm defertur Sacræ Redemptioni. Bonus itaque Clavus Romani Jmperii, qui totum regit Orbem, ac vestit Principum frontem, ut sint prædicatores, qui persecutores esse consueverunt.

℟. Quam pulchra es.

In III. Noct: Homil: in Evangel: Simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito. *De eodem Communi. In quadrag. XII. Lectio de Homilia Feriæ, & in Laud: fit commem: ejusdem.*

DIE IX. MARTII.

In Festo SS. Cyrilli & Methodii Conf: & Pontif: semiduplex. In Diœcesi Gnesnensi.

ORATIO.

OMnipotens sempiterne DEUS, qui nos per Beatos Pontifices & Confessores tuos, nostrosque Patronos

tronos Cyrillum & Methodium ad unitatem fidei Christianæ vocare dignatus es: præsta quæsumus, ut qui in præsenti eorum festivitate lætamur, in ipsorum etiam meritis gloriam consequi mereamur æternam. Per Dominum Nostrum.

LECTIO V.

SAncti Confessores & Pontifices Cyrillus & Methodius Fratres Constantini Thessalonicensis, cognomento Philosophi, Civis Constantinopolitani, erant filii. Cum adolevissent, Presbyteratus Ordinem Constantinopoli consecuti, gentium Slavinarum primi Doctores, Virique Apostolici facti sunt. Cyrillus Gazaros magnam Slavinorum gentem, qui tum Tauricam Peninsulam vicinasque Regiones incolebant, à Michaële Jmperatore missus ad Christi fidem convertit. Chersonesum Heracliam ejus Peninsulæ Civitatem Græcam cum accessisset, dumque ibi primum Gazarorum linguam disceret, Sancti Clementis Pontificis Romani Corpus, cum anchora eidem alligata in vicino mari, Temploque marmoreo invenit. Quod acceptum dum secum circumferret, magna miracula DEUS passim per illud operatus est.

℟. Jnveni David.

LECTIO VI.

COnstantinopolim cum rediisset Cyrillus, denuò à Suatoplugo Rege Moraviæ ad Jmperatorem venit legatio, petente Cyrillum sibi mitti, ejusdem Religionis docendæ gratia. Assumpto igitur Fratre Methodio, longum iter ingressus, ad Volgaros Danubii accolas primum divertit; eis itidem fidem Christi, Sacrasque literas in eorum linguam conversas tradidit: eas videlicet, quibus non tantùm omnes Volgarorum populi, sed multæ quoque aliæ utuntur Nationes, quæ lumen fidei à Volgaris mutuatæ sunt.

℟. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

AD Moravos deinde ambo non sine Corpore Sancti Clementis perveniunt: Suatoplugum Regem, Velogradi Sedem habentem, cum sua Gente Baptizant: quin & Bòémiæ Ducem Borzivoium, cum sua uxore Sancta Ludomila, eodem Sacro lavacro tingunt. Archi-Episcopus Velogradi Cyrillus ordinatur; cui adduntur in amplo Suatoplugi Regno septem alii Suffraganei Episcopi.

℟. Jste est, qui ante DEUM.

LECTIO VIII.

FUndatîs tandem Ecclesiîs, & Christi opere perfecto, S. Clementis Corpus Romam deferunt, & à Nicolao primo Pontifice impetrant, ut gentibus à se Baptizatis linguâ vernaculâ obire Sacra liceret. Quod Divinô responsô approbatum esse fertur, ut omnis Spiritus laudaret Dominum.

℟. Justum deduxit.

In III. Noct: Homilia in Evang. Vigilate, quia nescitis.

DIE

DIE XV. MARTII.

In Festo Translationis S. Venceslai Martyris Duplex. Cum commem. feriæ. Omnia de Comm. unius Martyris, præter hæc, quæ assignantur.

ORATIO.

DEUS, qui Beati Venceslai nobilitatem in meliorem mutasti dignitatem, & eum per Martyrii palmam ad C&lestem perduxisti gloriam, ejus precibus nos, quæsumus, ab omni adversitate libera, & æternæ beatitudinis concede perfrui gloria. Per Dominum. *Lectiones I. Nocturni.* Fratres debitores sumus. *De Comm. plurimorum Martyrum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

VEnceslaus Dux & Martyr Bohemiæ, Patre Christiano Borzivoio Principe Bohemiæ, & Matre Drahomira gentili natus, ad educandum aviæ fœminæ Sanctæ Ludimilæ à Patre traditus, ab ea sic in omni pietate & vitæ integritate institutus est: ut primam virginitatem eam, quam ex utero Matris suæ exportavit, perpetuò conservaret: cujus custodes alias amplissimas virtutes, charitatem, humilitatem, modestiam, verecundiam, & orandi perseverantiam adjunxerat. Cui eidem aviæ, tanti viri alumnæ, Pater ejus moriens, omnem gubernationem Regni commisit, cùm Venceslaus adolescens ad Reipublicæ regimen nondum maturus esset. Mater autem impiè & crudeliter cum juniore filio Boleslao viveret, ac infideles ambo, more infidelium dominarentur. Offensa ea re Drahomira furere cæpit, ac vitæ Ludimilæ insidiari, quam ad extremum, submissîs duobûs sicariîs, magis scelere, quàm genere nobilibus, per summum scelus interfecit; ipsa summa rerum potita est cum improbo filio, gravis suis, molesta omnibus, Christianis inimicissima.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

CUjus injustum ac potentem dominatum, dum amplius Bohemi perferre non possent, Pragæ Venceslaum jam adultum juvenem in Regem eligunt, illique habenas Imperii committunt. Quod ille plus jejuniô, orationibûs, ciliciô, ac aliîs piîs operibûs rexit, quam Imperiô: illud planè occinens: septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ. Fuit hic in eo ardor orationis, quod summa hieme nonnunquam ex pedibus ejus sanguis effluxerit: ac ex vestigiis ipsius aliqui incaluerint.

℟. Desiderium animæ.

LECTIO VII.

AGgressus hunc, regnumque ejus erat Dux Curimensis Radislaus: cumque multa frustra tentasset, ad

ad extremum, ipsum ad singulare certamen provocavit. Suscepit magnô animô conditionem magnus Princeps, vitâ suâ suorum salutem repræsentare volens: verùm DEUS ipse crudelis pugnæ diremptor fuit. Dum enim Vir Sanctus prælium ingressurus equum conscendit, adversarius ejus animadvertit illi ab Angelo hastam porrigi, se verò ea voce moneri: ne feri. Quare perterritus ex equo desiliit, ad pedes Sancti veniam petens procidit: quem ad parcendum, quàm ad ulciscendum paratiorem invenit.

℟. Stola jucunditatis.

LECTIO VIII.

JNvidit & genti, & Principi eam felicitatem generis humani hostis, impiam Matrem alteram Attaliam in furias vertit. Hæc filium suum, fratris Venceslai, malè germanum, stimulat, ut de Regno cogitet, fratrem de medio tollat. Suscipit malum semen improbus ager, in cædem fratris totus effunditur, quem ad funestum convivium vocat. Non recusat justus Abel, nec inscius, nec invitus. Sacramentis se præmunit. Post fraternam & hospitalem natalis filii mensam proxima nocte ante tenplum orans cæditur: fit DEO gratissima hostia. Nec diu tamen exultavit scelus in victoria; nam & Matrem non ita multùm post in arce Pragensi, terra absorpsit vivam, & filius non diu gessit Principatum fratris sui sanguine comparatum. Alii per dæmones exagitati, umbram suam timentes, sese præcipites in flumen dederunt submersique sunt. Sanguis quidem justi Abel, qui hora passionis multus fuit effusus, ad DEUM sanctè clamans, multîs & iteratîs conatibûs non potuit aboleri.

℟. Posuisti Domine.

In III. Noct. Homilia in Evangelium: Si quis vult post me venire. *De Comm. unius Martyris.*

DIE XVII. MARTII.

In Festo S. Gertrudis Virginis semiduplex. In Diœcesi Gnesnensi.

ORATIO.

JNdulgentiam tuam nobis, quæsumus Domine, Beata Gertrudis imploret, quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum Nostrum.

LECTIO V.

Ex Joanne Malano & Laur: Surio.

SAncta Gertrudis Virgo clarissimîs Parentibûs, Patre Pipino Magno Regis Franciæ Procuratore domûs, Matre verò Jtta, fæmina pudicissima, Sanctaque nata fuit. Modestiam, & humilitatis virtutem à prima ætate ita coluit, ut ancillis suis se ministram ancillamque præstaret. Rex Dagobertus cum eam Ducis Austrasiæ filio, qui tum in

comi-

comitatu ejus erat, uxorem postularet; Virgo respondit: se neque hunc, neque mortalium quemquam, sed solum Christum DEUM, Sponsum habere velle. Juvenis ille repulsam passus, cum nihilominus à proposito non desisteret; Virgo Sancta Parentum auxilio in orientalem Franciam cum Atalango Presbytero, & Bernardo Diacono profugit; ibique in loco, qui Caroli mons nominatur, per Divinam revelationem, Corpora Sanctorum Martyrum Kiliani, & Sociorum ejus invenerunt.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

PIpino Patre, simul & juvene illo proco mortuis, Beata Gertrudis ad Matrem rediit: domum suam in Monasterium Sanctimonialium Amando Episcopo adjutore converterunt. Et ne Gertrudis à quibusdam procis ampliùs pateretur insidias, Mater ipsa filiæ capillum abscidit. Quæ aliquantò post inter Virgines, suscepto velamine, consecrata est. Post obitum Matris cum ipsa Monasterii curam suscepisset, ut liberiùs Deo servire, sacrisque studiis vacare posset, eam exemplò Moysis divisit in plures.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

INterim non solùm in Sacrarum literarum scientia, sed in spiritualibus quoque virtutibus ita profecit, ut à sororibus lux aliquando sphæræ igneæ super eam irradiare visa est. Nuntios quoque suos in mari periclitantes invocata, licèt absens corpore, liberavit. Ad hæc Beati Martyris Foilani Corpus, indicio supernæ revelationis ipsa meruit invenire.

℟. Adducentur Regi.

LECTIO VIII.

CUm Divino Spiritu se morti proximam esse cognovisset, ut reliquum trium Mensium tempus in opera pietatis, & beatæ vitæ studium sanctiùs expenderet, omnem Monasterii curam Volfetrudi cognatæ suæ tradidit, Sepulturam, qualem habere vellet, omnî pompâ vacuam ordinavit: Corpus tantùm ciliciô, quo uti consueverat: caput autem vili quodam velô, à Sacra quadam Virgine donatô, tegi voluit. Deinde à Sancto Ultano Monacho de die obitûs sui facta certior, anno ætatis suæ trigesimo tertio, sumptô Sacratissimi Corporis viaticô, animam Creatori DEO reddidit; Beato Patritio cum Sanctis Angelis illi, ut Vates Ultanus prædixerat, occurrente. Eadem enim dies, nempe Martii decima septima, Sancto Patritio Hybernorum Apostolo, jam pridem erat Sacra.

℟. Prudentes Virgines.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus.

DOMINICA II.
Post Pascha
FESTUM SANCTISSIMI SEPULCHRI
Hierosolymitani, Regno Poloniæ concessum. Ad Ritum Monasticum redactum.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiphona.

EXaltate Dominum DEUM Nostrum, & adorate scabellum pedum ejus, quoniam Sanctum est, Alleluia.

Psalmus. Dixit Dominus. *Cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio.*

Antiph. Jntroibimus in Tabernaculum ejus, adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus. Alleluia. *Ant.* Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco Sancto ejus? Alleluia. *Ant.* Ne appropies huc, solve calceamenta de dedibus tuis, locus enim, in quo stas, terra Sancta est. Alleluia.

Capitulum.

CUm consumassent omnia, quæ de De ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento.

℟. *Breve.* O! quam metuendus est locus iste? * Allel, Allel. O quam.

℣. Vere non est hic aliud, nisi Domus DEI, & Porta Cœli. Alleluia, Allel. Gloria Patri. O quam.

HYMNUS.

SAcri Sepulchri gloriam
Christi triumphis inclytam,
Dulci repleti gaudio
Lætîs canamus vocibûs.

Hujus vetustis sæculis,
Dedit cysterna symbolum,
Quo missus olim, carcerem,
Joseph habebat innocens.

Hoc, quem fidelis fortium
Ambit caterva militum,
A Rege docto conditus,
Expressit olim lectulus.

Hoc & tuus Daniel lacus,
Et quæ sopore languidum
Jonam ratis portaverat,
Hoc in figura nuntiat.

O! Petra gemmis carior!
Thesaure cunctis ditior,
Qualem nec aula Principum,
Nec gaza claudit divitum.

Nam tu nec auri munera,
Nec Principum fluxas opes;
Sed illud immensum sacri
Pretium tulisti Corporis.

At Christe ditas qui tuum
Caro sepulchrum Sanguine,
Tuos (rogamus) servulos,
Donîs tuîs fac divites.

DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna Sæcula. Amen.

℣. Tuum Sepulchrum adoramus Domine. Alleluia.

℟. Et recolimus tuam gloriosam Resurrectionem. Alleluia.

Ad

Ad Magnificat Antiphona.

Deponentes Dominum de Cruce, posuerunt eum in Monumento, quod erat excisum in Petra, in quo nondum quisquam positus fuerat. Alleluia.

ORATIO.

DOmine JESU Christe, qui pro nobis mortem subire, & in Sepulchro depositus, tertia die resurgere voluisti, concede famulis tuis: ut qui Sepulchri tui memoriam recolimus, resurrectionis quoque gloriæ participes esse mereamur. Qui vivis & regnas.

Et fit commemoratio Dominicæ.

Ad Matutinum, Invitat:

Surrexit Dominus de Sepulchro. * Alleluia. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Sacri Sepulchri. *ut in Vesp.*

In I. Noct. Antiphona.

En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Jsrael, omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi. Alleluia.

Psalmi, ut in Festo Dedicationis Ecclesiæ, sub hac una tantum Antiphona.

℣. Jpsum gentes depræcabuntur. Alleluia.

℟. Et erit Sepulchrum ejus gloriosum. Alleluia.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 13.

VIri fratres generis Abraham, & qui in vobis timent DEUM, vobis verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitabant Hierusalem, & Principes ejus hunc ignorantes, & voces Prophetarum, quæ per omne Sabbatum leguntur, judicantes impleverunt, & nullam causam mortis invenientes in eo, petierunt à Pilato, ut interficerent eum. Cumque consummassent omnia, quæ de ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in Monumento; DEUS verò suscitavit eum à mortuis tertia die, qui visus est per multos dies his, qui simul ascenderunt cum eo de Galilæa in Hierusalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

℟. Deponentes Dominum de Cruce, posuerunt eum in Monumento, quod erat excisum de Petra. Alleluia. * Signantes illud cum Custodibus. Alleluia.

℣. Abeuntes Judæi muniverunt Sepulchrum, advolventes lapidem ad ostium monumenti. Signantes illud.

LECTIO II.

ET nos vobis annuntiamus eam, quæ ad Patres nostros repromissio facta est; quoniam hanc DEUS adimplevit filiis nostris resuscitans JESUM, sicut & in Psalmo secnndo scriptum est. Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Quod

Quod autem suscitavit eum à mortuis, ampliùs jam non reversurum in corruptionem, ita dixit: Quia dabo vobis Sancta David fidelia; ideoque & aliàs dicit: non dabis Sanctum tuum videre corruptionem. David enim in sua generatione cùm administrasset voluntati DEI, dormivit; & appositus est ad Patres suos, & vidit corruptionem. Quem verò DEUS suscitavit amortuis, non vidit corruptionem.

℟. Sepulto Domino, signatum est Monumentum, volventes lapidem ad ostium Monumenti, Alleluia. * Ponentes Milites, qui custodirent illud. Alleluia.

℣. Accedentes Principes Sacerdotum ad Pilatnm petierunt illum. Ponentes.

LECTIO III.

NOtum sit igitur vobis Viri Fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur, & ab omnibus, quibûs non potuistis in lege Moysi justificari, in hoc omnis, qui credit, justificatur. Videte ergo ne superveniat vobis, quod dictum est in Prophetis. Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris. Opus, quod non credetis, si quis enarraverit vobis.

℟. Acceperunt Corpus JESU, & ligaverunt illud linteîs cum aromatibus, & sepelierunt in monumento novo. * In quo nondum quisquam positus fuerat. Alleluia.

℣. Venit Joseph cum Nicodemo, & tulerunt Corpus JESU, & Sepelierunt illud in Monumento novo. In quo.

LECTIO IV.

EXeuntibûs autem illîs, rogabant, ut sequenti Sabbato loquerentur sibi verba hæc. Cumque dimissa esset Synagoga, secuti sunt multi Judæorum, & colentium advenarum Paulum & Barnabam, qui loquentes suadebant eis, ut permanerent in gratia DEI. Sequenti verò Sabbato, penè universa Civitas convenit audire verbum DEI.

℟. Rogavit Pilatum Joseph occultè, propter metum Judæorum, & petiit Corpus JESU, & promisit Pilatus. * Et posuit illud in Monumento suo novo, quod exciderat in petra. Alleluia.

℣. Et accepto, Corpore Joseph, involvit illud in Syndone munda. Et posuit. Gloria Patri. Et posuit illud.

In II. Nocturno Antiphona.

Super muros tuos Hierusalem constitui Custodes, tota die, & tota nocte in perpetuum non tacebunt laudare nomen Domini. Alleluia.

Psalmi ut in Festo Dedicationis Ecclesiæ, sub hac tantum Antiphona.

℣. Factus est in pace locus ejus. Alleluia.

℟. Et habitatio ejus in Sion. Alleluia.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

LECTIO V.

De Sepul. Cap. 11.

JNter Sancta & desiderabilia Loca, Sepulchrum Christi tenet quodammodo principatum, & devotionis plùs nescio, quod sentitur, ubi

ubi

ubi mortuus requievit, quàm ubi vivens conversatus est; atque ampliùs movet ad pietatem mortis, quàm vitæ recordatio: puto quod illa austerior, hæc dulcior videatur, magisque infirmitati blandiatur humanæ quies dormitionis, quàm labor conversationis, mortis securitas, quàm vitæ rectitudo. Vita Christi vivendi mihi regula extitit, mors à morte redemptio. Illa vitam instruxit, mortem ista destruxit, vita quidem laboriosa, sed mors prætiosa. Utraque verò admodum necessaria. Quid enim Christi prodesse poterat, sive mors nequiter viventi, sive vita damnabiliter morienti? Nunquid denique, aut mors Christi, etiam nunc male usq; ad mortem viventes, à morte æterna liberat? aut mortuos ante Christum Sanctos Patres vitæ Sanctitas liberavit? Sicut scriptum est? quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi? Nunc ergo, quia utrumque nobis pariter necessarium erat, & piè vivere, & securè mori; & vivendo vivere docuit, & mortem moriendo securam reddidit. Quoniam quidem resurrecturus occubuit, & spem fecit morientibus resurgendi.

℟. Mulieres venerunt ad Monumentum, portantes, quæ paraverant, aromata * Et invenerunt lapidem revolutum à monumento. Alleluia.

℣. Et factum est, dum mente consternatæ essent, ecce duo Viri steterunt secùs illas in veste fulgenti. Et invenerunt lapidem.

LECTIO VI.

Sive itaque hæc, sive alia quæcunque in hunc modum (proùt in talibus in suo quisque abundat sensu) ex occasione Sepulchri Christianis sensibus suggerantur, puto, quod non mediocris dulcedo devotionis infundatur cominus intuenti, nec parum proficitur, cernendo etiam corporalibûs oculis corporalem locum Dominicæ quietis. Etsi quippe jam vacuum Sacrîs membrîs, plenum tamen nostrîs, & jucundum admodum Sacramentîs. Nostrîs, inquam, nostris, si tamen tam ardenter amplectimur, quàm indubitanter tenemus, quod Apostolus ait: Consepulti sumus enim per Baptismum in mortem, ut quomodo surrexit Christus à mortuis per gloriam Patris: ita & nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul & resurrectionis erimus.

℟. Angelus Domini locutus mulieribus, dicens: Quem quæritis? An JESUM quæritis? jam surrexit. * Venite & videte locum. Alleluia.

℣. JESUM quæritis Nazarenum crucifixum, surrexit, non est hic. Venite.

LECTIO VII.

Quam dulce est Peregrinis, post multam longi itineris fatigationem, post plurima terræ marisque pericula, ibi tandem quiescere, ubi & agnoscunt suum Dominum quievisse; puto, jam præ gaudio

dio non sentiunt viæ laborem, nec gravamen reputant expensarum, sed tanquam laboris præmium, cursusque bravium assecuti, juxta Scripturæ sententiam, gaudent vehementer cùm invenerint Sepulchrum.

℟. Cùm transiret Sabbatum, Maria Magdalene, Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata. * Ut venientes ungerent JESUM. Alleluia.

℣. Et valde manè una Sabbatorum, veniunt ad Monumentum orto jam sole. Ut venientes.

LECTIO VIII.

NEc casu, vel subitò, aut veluti lubrica popularis favoris opinione, id tam celebre nomen Sepulchrum natum esse putetur, cùm hoc ipsum tantis retrò temporibus Jsaias tam apertè prædixit. Et erit, inquit, in die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit Sepulchrum ejus gloriosum. Re vera ergo impletum cernimus, quod legimus Prophetatum, novum quidem intuenti, sed legenti antiquum. Ut sic adsit de novitate jucunditas, & de vetustate non desit authoritas.

℟. Jntroeuntes in Monumentum, viderunt Juvenem sedentem à dextris coopertum stolâ candidâ, & obstupuerunt, qui dixit illis. Nolite expavescere, JESUM quæritis Nazarenum Crucifixum. * Surrexit, non est hic: ecce locus, ubi posuerunt eum. Alleluia.

℣. Et regressæ, à Monumento nuntiaverunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus. Surrexit. Gloria Patri. Surrexit.

In III. Noct. ad Cantica.

Antiph. Et Tronus ejus sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in Cœlo fidelis. Alleluia.

Cantic. Benedicite Dominum. *Ut in Festo Dedic. Eccl.*

℣. Erit mihi Dominus in DEUM. Alleluia.

℟. Lapis iste vocabitur domus DEI. Alleluia.

Lectio S. Evangelii Secundùm Lucam.

LECTIO IX. Cap. 24.

IN illo tempore: Una Sabbati valdè diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum portantes, quæ paraverant, aromata. Et reliqua.

Homilia S. August: Ep: *Serm. 50. in Append.*

CUm Maria Magdalene venisset ad Monumentum, quam memorem Salvatoris, amissa fide, devotio in lachrymas compellebat, videns revolutum à foribus lapidem, cùm non invenisset in Sepulchro Dominum, cæpit acriùs dolere, quod perdiderit defunctum: Mox autem ad Petrum, ejus Discipulum pervolat, quem pro meriti qualitate vel fidei, major de ejus obitu cura tangebat, nuntiat inane Sepulchrum, queritur Corpus ablatum.

℟. Tule-

℟. Tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum; dicunt ei Angeli: Mulier quid ploras? Surrexit sicut dixit. * Præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis. Alleluia.

℣. Cùm ergo fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum, & vidit duos Angelos in Albis sedentes, qui dicunt ei. Præcedet.

LECTIO X.

PEtrus verò Resurrectionis Filii DEI & ante Crucem conscius, quam prædixerat ipse passurus, sub tali nuntio non flevit, aut doluit, sed morem suum in Divinis virtutibus servans, properat experiri, quod credidit. Ad Sepulchrum itaq; Domini celeri cursu festinat, lætior rediturus, si non inveniret, quod quærebat.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia quem quærebam, apparuit mihi. * Et dum flerem ad Monumentum, vidi Dominum. Alleluia.

℣. Recedentibûs Discipulìs, non recedebam, & amoris ejus igne succensa ardebam desiderio. Et dum flerem.

Benedictio. Divinum auxilium.

LECTIO XI.

BEatus autem Evangelista, & ex consequentibus probat potentiam Resurgentis. Venit, inquit, Simon Petrus, & introivit in Monumentum, & cùm non invenisset Dominum, vidit linteamina posita, & sudarium, quod fuerat super Caput ejus: Jam Manifestus DEUS, perlaturus, quem vivificaverat in Cœlum, & mortem vacuat & Sepulchrum. Nam linteamine, quo funus tegebatur expositò, reliquit terræ exuvias, vitali jam Corpore induta Majestas.

℟. Surge Domine in requiem tuam, Tu, & Arca Sanctificationis tuæ. * Quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus. Alleluia.

℣. Exurge DEUS, judica terram. Quoniam.

Lectio XII. De Homilia Dominicæ secundæ post Pascha, cum Responsorio primo ejusdem Dominicæ. Virtute magna. *Si verò hoc Festum transferretur extra Dominicam.*

LECTIO XII.

PEtrus igitur videns Resurrectionem, quàm DEI Filius prænuntiaverat impletam, qui sollicitus venerat, securus abscessit. Maria tamen resurrectionis ignara, non cessat lachrymas fundere, nesciens hanc esse Dominici Corporis gloriam, quam putabat injuriam. Cujus inanes mœrores Angelus magis prohibet, quàm consolatur, ut Evangelista testatur: Maria, inquit, quid ploras? Si Spirituali prudentia intentionem Divini sermonis intelligas, lachrymarum causam non tanquam ignarus interrogat, sed importunos fletus dolentis objurgat.

℟. Convertisti planctum meum in gaudium. * Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitiâ. Alleluia.

℣. Re-

℣. Refloruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor ei. Conscidisti saccum.

Gloria Patri. Conscidisti.

Sequentia Sancti Evangelii Secundùm Lucam.

IN illo tempore: Una Sabbati valde diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum, portantes, quæ paraverunt, aromata, & invenerunt lapidem revolutum à Monumento, & ingressæ non invenerunt Corpus Domini JESU. Et factum est, dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo Viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cùm timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis? Viventem cum mortuis? Non est hic, sed surrexit. Recordamini, qualiter locutus est vobis, cùm adhuc in Galilæa esset, dicens: Quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere. Et recordatæ sunt verborum ejus, & regressæ à Monumento, nuntiaverunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus. Erat autem Maria Magdalene, & Joanna, & Maria Jacobi, & cæteræ, quæ dicebant ad Apostolos hæc. Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum, verba ista, & non crediderunt illis. Petrus autem surgens, cucurrit ad Monumentum, & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit secum mirans, quod factum fuerat.

Oratio. Domine JESU. *Ut supra in primis Vesperis.*

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphona.

VOta mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus, in atriis domûs Domini, in medio tui Hierusalem. Alleluia.

Psalmus. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Jngredieris in abundantia Sepulchrum, sicut infertur acervus tritici in tempore suo. Alleluia.

Ant: Qui expectant mortem, & non venit, quasi effodientes thesaurum, gaudentque vehementer, cùm invenerint Sepulchrum. Allel:

Ant: Tollite hostias, & introite in atria ejus, adorate Dominum in atrio Sancto ejus. Alleluia.

Antiph. In Sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam Sponsus procedens de thalamo suo. Alleluia.

Capitulum. Cum consummassent. *ut in primis Vesperis.*

℟. *breve.* Tuum Sepulchrum adoramus Domine. * Alleluia. All. Tuum Sepulchrum.

℣. Et recolimus tuam gloriosam Resurrectionem. Alleluia.

Gloria Patri. Tuum Sepulchrum.

HYMNUS.

AUdite tristes inferi,
Turbæ frementes hostium,
Vestræ ruinæ nuntium,
Sacri Sepulchri gloriam.

En

En jam futuri conscius.
Illam Propheta præcinit,
Et gloriosum posteris
Narrat Sepulchrum sæculis.
Hîc ille: Rex fortissimus,
Fractîs averni viribûs,
Et mortis excussô jugô,
Primum trophæa suscitat.
Candore tectus vestium,
Novoque lucis fulgore,
Delapsus astris Nuntius
Hic excubavit Angelus.
Jam temperandum lachrymis,
Satis datum suspiriis.
Gravi dolore sauciæ
Hic audierunt Fæminæ.
Et vos Magistri funere
Planè simul commortui,
Vestro dolori gaudium
Tulistis hic Apostoli.
Tu verò Christe maxima
Tui Sepulchri gloria,
Mortem resurgens viceras,
Nos morte culpæ libera.
DEO Patri sit gloria,
Et Filio qui à mortuis
Surrexit & Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Dum esset Rex in accubitu suo. Alleluia.

℟. Nardus mea dedit odorem suavitatis. Alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Abeuntes Judæi munierunt Sepulchrum, advolventes lapidem ad ostium Monumenti, & signantes eum cum custodibus. Alleluia.

Oratio. Domine JESU Christe. *ut supra.*

Ad Tertiam, Antiphona.

Ingredieris. *Capit.* Cum consummassent. *Ut in primis Vesperis.*

℣. Tuum Sepulchrum adoramus Domine. Alleluia.

℟. Et recolimus Tuam gloriosam Resurrectionem. Alleluia.

Ad Sextam, Antiphona.

Qui expectant.

Capitulum.

Et accepto Corpore Joseph, involvit illud in Syndone munda, & posuit in Monumento suo novo, quod exciderat in petra.

℣. Verè locus iste Sanctus est. Alleluia.

℟. Et ego nesciebam. Alleluia.

Ad Nonam, Antiphona.

In Sole posuit.

Capitulum.

Una Sabbati valde diluculo venerunt Mulieres ad Monumentum, portantes, quæ paraverunt, aromata, & invenerunt lapidem revolutum à Monumento.

℣. Te decet hymnus DEUS in Sion. Alleluia.

℟. Et tibi reddetur votum in Jerusalem. Alleluia.

In secundis Vesperis omnia, ut supra in primis, præter sequentia. Loco ultimi Psalmi dicitur. Super flumina Babilonis. *Vide Feria quarta ad Vesp.*

℟. *br.* Lapidem, quem reprobaverunt. * Allel. Allel. Lapidem.

℣. Hic factus est in caput anguli. Allel. Gloria Patri. Lapidem.

Hymnus, Sacri Sepulchri. *ut supra.*

℣. Jpsum Gentes deprecabuntur. Alleluia.

℟. Et erit Sepulchrum ejus gloriosum. Alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Jntròeúntes in Monumentum, viderunt Juvenem sedentem à dextris, còópertum stolâ candida, & obstupuerunt. Allel.

Oratio Domine JESU Christe. *ut supra.*

Et fit Commemoratio Dominicæ.

DIE XXIII. APRILIS.

In Festo S. ADALBERTI Episc. & Martyris P. R. P. Duplex I. *Clas. Hymni proprii, Auctoritate Sedis Apostolicæ pro Clero Seculari & Regulari approbati.*

Ad Vesperas, Antiphona.

Sancti tui Domine. *cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali. Psalmus.* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica.*

Capitulum. Stabunt justi.

℟. *br.* Lux perpetua. *Ut in eodem Communi.*

HYMNUS.

O! Martyr invictissime!
Plùs fortibus fortissime,
Quis gloriosô canticô
Nomen tuum sat concinat?
Afflatus Almo Numine,
Oras 'adis Pannoniæ,
Ibique Regem Dogmate,
Prolemque firmas Chrismate.
Urbes Poloniæ petis,
Veræ Salutis Nuntius,
Pastor bonus Christi fidem,
Verbo DEI doces pridem.
Tandem Borussis finibus,
Ponis triumpho terminum,
Gentes rebelles inferi
In te furorem suscitant.
Stant Veritatis invidi,
Dum Sacra ad Aram perficis,
Fodire Corpus lanceâ
Manus feroces non pavent.
Hinc semivivi Corporis,
In frusta membra dissecant,
Caput triumpho gloriæ
Cœlis in hasta sublevant.
O! Victor ergo Nobilis!
Dum te colentes psallimus.
Tuus triumphalis dies
Imploret Indulgentiam.
E Christianis partibus
Belli timores excute,
Pacem precamur impetra,
Donum tui sit Sanguinis.
Præsta Beata Trinitas,
Divinâ dones Unitas,
Nobis Adalberti preces,
Cœli mereri gloriam. Amen.

℣. Sancti & Justi. *Ut in eodem Commun:*

Ad Magnificat, Antiph.

Magnificet te Domine, tuo redempta Sanguine Christiana lætabunda plebs, annua Adalberti votiva celebrans solemnia: cujus morte pretiosa, devota promit gaudia, ut per ejus suffragia tua impetret beneficia. Alleluia.

ORA-

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas. Per Dominum Nostrum.

Ad Matutinum Invitatorium.

Exultent in Domino Sancti. * Alleluia. *Psalm.* Venite exultemus.

HYMNUS.

HYmnis canamus Martyrem,
Apostolumque, Præsulem
Bohemiæ, Poloniæ,
Hungariæ, Borussiæ.

Natus Comes hic Nobilis,
Morbô puer pressus gravi,
Votô Parentum fit DEO,
Cœlo patens oblatio.

Crescit pius Vir temperans,
Fit Spiritu plenus DEI.
Scriptura Sacra discitur,
Priùs domô non mittitur.

Adit Cathedram Pontifex
Sedens equo, fræno levi,
Sancto futuro Præsuli,
Soli reclamant inferi.

Denos alebat pauperes.,
Humi cubabat languidus.
Mox excitat somnum lapis,
Nox dormientem non videt.

Justus, pudicus, sobrius
Formam ferens Antistitum.
Per signa, per miracula,
Exempla tradit omnibus.

Christus videtur venditus,
Gregem dolet deperditum,
Præcepta contemni videt,
Gentis saluti providet.

Hastis pio dùm Præsuli
Necem parant increduli.
Confossus Aris vincitur,
Dum vincit, interficitur.

Auri levi sat pondere
Corpus redemptum venditur,
Gnesnam suis reducitur,
Pastor salutis redditur.

JESU Redemptor omnium
Dimitte nostra crimina
Da Martyris per præmia,
Æterna nobis gaudia. Amen.

Antiphonæ, Psalmi, & omnia alia dicuntur de Comm: Martyr: tempore Pasch: exceptîs hîs, quæ hic assignantur.

Lectiones in I. Noct: A Mileto. *de Comm. unius Martyris.*

In II. Noct. quæ etiam in Festo Translationis ejusdem S. dicuntur.

LECTIO V.

ADalbertus Episcopus Pragensis in Bòémia nobilissimis Parentibus, Slaunico Libicensi Comite, & Matre Strezyslava natus. Voitechus anteà patrio sermone dictus fuit, ab Episcopo autem Magdeburgensi Adalberto, apud quem deinceps piè & honestissimè educatus est, alterum nomen accepit. Postquam Ditmaro in Episcopatu Pragensi successit, eum Sanctissimè, in magna vitæ continentia, pietate, pauperumque cura gessit. Propter contumacis tamen populi gravia peccata, deserere illum coactus; Sedem Apostolicam hac de re consulturus in Jtaliam se contulit.

℞. Lux perpetua.

LECTIO

LECTIO VI.

PEregrinatione Jerosolymitana, quam instituerat, intermissa, Romæ Leoni Abbati S. Bonifacii commendatur. Ibi cum in Religiosa vita quinquennium exegisset, à Pragensibus pertæsis orbitatis denuò revocatur. Principis ipsius, & Archi-Episcopi Moguntini Nuntiis, precibusque exoratus Pontifex, redire Adalbertum ad suos jubet. Recipiunt læti reducem: non diu tamen illi obtemperant: Sacras enim Ædes invadunt, sontesque, qui ad illas confugerant, per vim ereptos interficiunt. Iterum illos deserit Adalbertus, animóque ad convertendas gentes alias, & ad Martyrium destinatô: ut Benedictionem tamen Sedis Apostolicæ obtineat, Romam revertitur.

℟. In Servis.

LECTIO VII.

DEnuò Pragenses, & Moguntini Adalbertum repetunt. Cumque jussu Pontificis iterùm ad illos rediret, tres Fratres suos ab eis cæsos esse cognoscit. Pragensem ergo viam præclusam sibi, mentesq; illorum à se alienatas esse videns, DEO gratiîs actîs, convertendi gentes, quod Romanus Pontifex probaverat, institutum suum prosequitur. Hungariam cum Rege Geisa ejusque filio Sancto Stephano in fide Christi confirmato: Poloniam vicinam, cognatamque Bòemis suîs gentem, salutaribûs præceptîs copiosius instruit.

℟. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

POst triennium autem Radzino Fratre, in Archi-Episcopatum Gnesnensem suffecto, ipse in Prussiam idolis adhuc, & dæmonibus servientem proficiscitur. Ibi dum Religionem Christianam disseminaret, apud Fishausum, sinus Venedici oppidum, inter Sacrificandum confossus, & in partes dissectus est. Corpus ejus à Boleslao Chrabro Principe Poloniæ postea redemptum, & in Tremesnense Monasterium priùs, deinde Gnesnam Metropolim honorificè translatum est. ℟. Lætabitur justus.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Joannem.

LECTIO IX.

Cap. 10. 6.

IN illo tempore: Dixit JESUS Phariseis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor, animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 17. in Evangel.

ESt aliquid Fratres! quod me de vita Pastoris vehementer affligit. Ad exteriora enim negotia delapsi sumus; aliud ex honore suscipimus, atque aliud ex officio actionis exhibemus. Ministerium prædicationis relinquimus, & ad pœnam nostram, ut video, Episcopi vocamur, qui honoris nomen non virtutis tenemus. Relinquunt

namque

namque DEUM hi, qui nobis commissi sunt, & tacemus: in pravis actionibus jacent, & correptionis manus non tendimus, quotidie per multas nequitias pereunt, & eos ad infernum tendere negligenter videmus.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites; * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia.

V. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

LECTIO X.

SEd quomodo nos vitam corrigere valemus alienam, qui negligimus nostram? Curis enim Sæcularibus intenti, tantò insensibiliores intus efficimur, quantò ad ea, quæ foris sunt, studiosiores videmur. Usu quippe curæ terrenæ à Cælesti desiderio obdurescit animus, & dum ipso suo usu durus efficitur, per actionem sæculi ad ea emolliri non valet, quæ pertinent ad charitatem DEI. Unde benè Sancta Ecclesia de membris suis infirmantibus dicit. Posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodivi.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluia: splendorem DEO dederunt, alleluia. * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia.

℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut.

LECTIO XI.

COnsiderate ergo, quid de gregibus agatur, quando Pastores lupi fiunt? hi enim custodiam gregis suscipiunt, qui insidiari gregi Dominico non metuunt, contra quos greges DEI custodire debuerant. Nulla animarum lucra quærimus, ad nostra quotidie studia vacamus; terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus.

℟. O! quàm prædicanda, & laudanda in S. Adalberto excellentia Cælestis gratiæ radiat, cùm & in ævo sit teneriore. * Et in Divino Sacerdote, Sancto Martyre DEO munus acceptabile, alleluia.

℣. Fit in puero oblatio, Sacrificium in Præsule, holocaustum in Martyre. Et in Divino.

LECTIO XII.

ET quia eò ipsò, quò cæteris prælati sumus, ad agenda quælibet majorem licentiam habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum. DEI causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus. Locum sanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur. Impletum est in nobis profectò, quod scriptum est: Et erit sicut populus, sic Sacerdos.

℟. Alme Præsul, & Beate DEI Martyr Adalberte, confer opem petentibus, tuis Sanctîs precibûs mala pelle, bona posce. * Præsta pacis incrementum, confer vitæ gaudia, alleluia.

℣. Ut

℣. Ut sub tuo protecti Patrocinio gloriemur in laude DEI perpetuo. Præsta pacis. Gloria Patri. Præsta.

Sequentia Sancti Evangelii secundùm Joannem c. 10. 6.

IN illo tempore: Dixit JESUS Phariseis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem, & qui non est Pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oves, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oves: Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ovibus. Ego sum Pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Sicut novit me Pater, & ego agnosco Patrem, & animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, & illas oportet me adducere, & vocem meam audient, & fiet unum ovile, & unus Pastor.

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas. Per Dominum nostrum.

Ad Laudes Antiph. Sancti tui Domine. *Cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali.*

HYMNUS.

O! Christe robur Martyrum,
Decus, Corona, Præmium.
Firmans Adalbertus fidem,
Pro teste fudit Sanguinem.

Pastor bonus Christi gregis,
Deperditas quærens oves,
In innocenti Sanguine,
Pro victima vitam dedit.

Qui tot labores pertulit,
Ut ad salutis pascua
Oves reducat perditas,
Fideque servet creditas.

Nunc efficacem gratiam
Petat suis fidelibus,
Noscat gregem semper suum,
Quem protegat, pascat, regat.

Præsul Bohemis qui priùs
Severus & mitis fuit,
Nunc mitiùs dat omnibus
Cœleste desiderium.

Vigiliîs, jejuniîs
Carnem subegit spiritu,
Discamus & nos sensuum
In Spiritu custodiam.

A Vanitate sæculi
Cor, atque sensus liberet.
Quæramus, ut semper DEUM,
Jesumque cordis gaudium.

Præsta beata Trinitas.
Divina dones Unitas,
Nobis Adalberti preces,
Cœli mereri gloriam. Amen.

℣. Pretiosa. *Ut in eodem Comm.*

Ad Benedictus Antiphona.

Sacerdos DEI Adalberte, Martyr & Pontifex gloriose, intercede ad Dominum pro devotis famulis. Alleluia.

In

In secundis Vesp. Ant. Psal. Capit. ℟. br. ℣. *De Comm. Mart. temp. Paschali.*

Hymnus. O! Martyr invictissime. *ut in primis Vesp.*

Ad Magnificat, Antiph.

Per merita S. Adalberti Christe nos exaudi, atque ejus precibus, nobis succurre miseris. Allel:

Oratio. Tuam nobis indulgentiam. *ut supra.*

EODEM DIE.

In Lithuania Festum Sancti GEORGII Martyris. Duplex I. *Classis.*

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos Beati Georgii Martyris tui meritis, & intercessione lætificas: concede propitius, ut qui tua per eum beneficia poscimus, donô tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum Nostrum.

In primo Noct: Lectiones.

Stabunt justi. *Ut in eodem Comm.*

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Laurentii Patriarchæ Venetiarum.

LECTIO V.

GEorgius propugnator eximius, terrenæ abrenuntiavit militiæ, ut Christi miles efficeretur egregius, facultates, quas habebat, dispersit pauperibus, ut divitias perennes possideret in Cœlo; suam quoque animam odivit in mundo, ut in vitam illam reconderet æternam. Repererat pretiosam margaritam latitantem in agro, per quod distractis omnibus mercatus est eam. Dominum dixisse audierat, nisi quis renuntiaverit omnibus, non potest esse meus discipulus. Prætulit discipulatum Christi opibus, honoribus, voluptatibus, corpori, & temporali vitæ, ideò intrepidus, armatus, & nudus secutus est Christum. Non carceres, gladios, fustes, vincula, aculeos, tortores, ignem, tyrannos expavit, nec mortem. Nudus nudum Christum attendebat in stipite, illius accendebatur exemplô, ejusq; passionis doloribus angebatur. O! beata mens Martyris, quæ nec tribulatione, nec angustia, nec plagis, nec laboribus, nec præsentibus, nec futuris à Christo voluit separari.

℟. Lux perpetua.

LECTIO VI.

VIvebat in carne, & corde cum Christo jam pendebat in Cruce, ideoque dicebat Christo: Cruci confixus sum, vivo ego, vivit autem in me Christus. Longè excellentiùs Martyr sic mortuus vivebat

vebat in Christo, quàm si feliciter florens alienus esset à Christo. Vides! quàm locuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat æternam. Sic planè mortuus erat Sanctus Georgius vivens in Christo. Mortuus quidem erat vitiis, mortuus erat sæculo, mortuus erat & sibi; nisi taliter fuisset mortuus, minimè Christo vivere potuisset. An non mortuus erat sæculo? qui oblatas dignitates, & gaudia pro amore Christi, & spe æternæ mercedis repudiavit ut stercora. Nonne vivus erat defunctus? qui laboribus, abstinentia, paupertate, virtutibus cæteris, corpus quotidiana maceratione domabat? De talibus Pauli voce dicitur: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixêre cum vitiis & concupiscentiis. Quomodo verò sibi vixisse Sanctus iste dicendus est? Qui verbum DEI circumquaque disseminans, Christi gloriam audientium auribus insonabat. Quot valebat auferre diabolo, lucrabatur Christo; magnanimitate namque præcinctus, & charitatis donô suffultus, coram regibus & terræ Principibus, Christum libera confitebatur voce.

℟. In servis.

LECTIO VII.

HInc factum est, ut carceri manciparetur, virgis & scorpionibus cæderetur, lampadarum ustionibus ureretur, cremaretur, laniaretur, perimeretur. In his quoniam vivebat in Christo, se exhibebat, ut mortuum, nulla planè in illo querimoniæ resonabat vox, nullus repugnandi motus, tanquam bellator præcipuus arbitratus est forè congruum, ut patiente Rege, atque pro animarum occumbente salute, ipse segniter vivere, sine certaminis exercitatione deficeret; frequenter animô illud Evangelium revolvebat: Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

℟. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

QUamobrem dilectionem, quam habebat ad Dominum, factîs maluit ostendere, quàm verbîs. Redemptorem utique suum non ingratus de munere, est imitatus in morte, de quo ait Propheta: sicut ovis ad occisionem ductus est, & tanquam agnus coram tondente sine voce, sic non aperuit os suum. Obmutuit planè iste, & os suum nisi orando aperuit, quatenus Hostia DEO acceptabilis fieret, ne illi in longanimitate patientiæ inveniretur dissimilis, qui in Crucis perpessione supplicii, eloquium nullum contradictionis emisit. Hinc gestum est, ut Domini sui sicut socius extitit pœnæ, ita particeps illius efficeretur gloriæ, qui in Cœli regno cum Patre, & Spiritu Sancto triumphat in sæcula.

℟. Lætabitur justus.

In III. Noct: Homilia in Evang: Ego sum vitis vera. *De Communi Martyr. tempore Paschali, primo loco.*

DIE

DIE XXVII. APRILIS.

In Festo Sancti Fidelis Martyris Duplex, de Præcepto, per Decr. Clem. XIV. Die 16. Febr. 1771. emanatum.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter ea quæ hic assignantur.

ORATIO.

DEus qui Beatum Fidelem Seraphico Spiritûs ardore succensum in veræ Fidei propagatione Martyrii palma, & gloriosis miraculis decorare dignatus es: ejus quæsumus meritis & intercessione, ita nos per gratiam tuam in fide & charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones.

Stabunt justi. *ut in eodem Comm:*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

FIdelis in Oppido Sveviæ Sigmaringa, ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte ætate singularibus naturæ & gratiæ donîs ornatus præfulsit. Egregiam quippe sortitus indolem, morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiæ, & Juris utriusque lauream emeruit, in Schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cæpit. Nobilium exinde Virorum varias Europæ Provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbîs quàm operibûs excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebrîs austeritatibûs desideria carnis mortificare, ac ita se ipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit iræ motu perturbari. Juris præterea, & Justitiæ strenuus Propugnator, post reditum in Germaniam celebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cùm Fori pericula esset expertus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberavit, & superna vocatione illustratus, paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minorum Capucinos adscribi petiit.

℟. Lux perpetua.

LECTIO VI.

PIæ petitionis compos redditus, mundi, suiquè contemptor insignis, in ipso statim tyrocinio, magisque cum solemnis Professionis vota in gaudio Spiritûs Domini nuncupasset, in Regulari observantia omnibus admirationi fuit & exemplo. Orationi maximè & sacris literis vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verùm etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Cænobii Præfectus constitutus, prudentiâ, justitiâ, man-

mansuetudine, discretione, & humilitatis laude munus sibi demandatum exercuit. Arctissimæ Paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, è Cænobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigilias, & flagella, salutari seipsum prosequens odio: in alios amorem, quasi Mater in filios, ostendit. Cùm pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua charitatis officia tòto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis, consilio & opere adeò præclarè segessit, ut Pater Patriæ meruerit appellari.

℟. In servis suis.

LECTIO VII.

Deiparæ Virginis, & Rosarii cultor eximius, illius præcipuè, aliorumque Sanctorum Patrociniis à DEO postulavit, ut in Catholicæ Fidei obsequium vitam sibi & sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira DEI Providentia factum est, ut fortis Christi Athleta Præses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribûs Hæreticîs ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica affulserit totius illius gentis Ecclesiæ, & Christo reconciliandæ.

℟. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

Prophetiæ dono præditus futuras Rhetiæ calamitates, suique necem ab Hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam verô insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die vigesima quarta Aprilis, Anni millesimi sexcentesimi vigesimi secundi, ad Ecclesiam loci Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab Hæreticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolosè ad prædicandum invitaverant, concione tumultuariè interrupta, per verbera ac vulnera eidem crudeliter inflicta, gloriosam mortem magno & alacri corde perpessus, Primitias Martyrum memoratæ Congregationis proprio sanguine consecravit. Pluribûs signîs, & miraculîs exinde clarus, præsertim Curiæ & Veldekirchii, ubi summa populi veneratione illius Reliquiæ asservantur.

℟. Lætabitur justus.

In III. Noct. Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium. Ego sum vitis vera, & Pater meus. *de Communi Martyrum tempore Paschali primo loco. Missa*, Protexisti, *de Communi unius Martyris tempore Pasch.*

Extra tempus Paschale Missa In Virtute et Evangelium Si quis venit ad me.

EODEM

EODEM DIE.

In Lithuania S. ADALBERTI Episcopi & Martyris, Duplex 1. Classis.

Omnia ut die 23. Aprilis fol. 24.

DIE XXVIII. APRILIS.

Festum S. Fidelis Martyris, Duplex.

Omnia ut die 27. Aprilis fol. 31.

DIE II. MAJI.

In Festo S. Athanasii Episcopi & Confessoris, Commemoratio S. Sigismundi Reg: Martyris, cum Lectione XII.

ORATIO.

DEUS qui Beatum Sigismundum Regem temporali & æterno diademate cum desiderata Martyrii corona honorare dignatus es: tribue quæsumus, ut qui ejus merita veneramur in terris, ipsius intercessione ab omnibus protegamur adversis. Per Dominum nostrum.

LECTIO XII.

SIgismundus Rex & Martyr, Tunebaldo Rege Burgundiæ infideli inter fideles natus, à puero Christianæ Fidei addictissimus, jejuniis, orationibus, & eleemosinis assiduè operam dabat. Patri mortuo succedens, Regnum è tenebris infidelitatis ad lumen fidei sanctæ adducere omni studio conabatur: in quo ille subditis suis exemplô humilitatis, sobrietatis, mansuetudinis, pietatis, munificentiæ, justitiæ, reliquarumque virtutum prælucebat. Et quamvis fecundæ uxoris impulsu, filium, quem ex priori uxore susceperat, occidisset; is tamen lapsus effecit, ut veluti alter David, duriorem pœnitentiæ viam ingressus, majoris gratiæ divinæ thesaurum sibi compararet. Talia vulnera, & cicatrices Sanctorum gloria sunt Cœlestis chirurgi. Itaque cum memorias Sanctorum visitaret in finibus Sedunorum, ejus loci, in quo Sanctus Mauricius cum Sociis suis passus est, devotione captus, divinitus responso accepto, Agaunensem Ecclesiam cum Monasterio extruxit & dotavit. Ubi postea religioso habitu suscepto, uberes lachrymas cum Sanctorum Martyrum sanguine conjungebat, pro suis subditorumque suorum peccatis agens pœnitentiam. Interim Franci, adhuc infideles, Burgundiam ingressi vastare cæperunt. Quibus se Burgundii, qui adhuc in infidelitate persistebant, adjungentes, Regnum & Regem Sigismundnm illis prodiderunt. Quem illi captum in puteum veterem profundissimum apud Coloniam Vicum projecerunt, & submerserunt; unaque uxorem ejus, & filios duos, Histaldum & Genebaldum. Corpus ejus Cœlestibûs radiîs ac revelationibûs divinîs demonstratum, in Ecclesia, quam

quam Sanctis Martyribus construxerat, appositum est.

℟. Beatus vir.

DIE IV. MAJI.

In Festo S. Floriani Militis & Martyris. Duplex majus.

Vesperæ de S. Cruce cùm Commemoratione S. Floriani.

Antiphona.

O florem Eden purpureum Beatissimum Florianum, qui sæculi militiam, in vitæ commutans innocentiam, ad Martyrii agonem per fidei properans confessionem, pro Christo lætus occubuit, regnumque supernum obtinuit. Alleluia.

℣. Sancti & justi in Domino gaudete. Alleluia.

℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui nos Beati Floriani Martyris tui solemnitate lætificas; concede propitius, ut cujus gloriosum triumphum veneramur in terris, societatis ejus lætitiam adipisci mereamur in cœlis. Per Dominum Nostrum.

Ad Matutinum omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter ea, quæ hic assignantur. Hymnus ex Vesperis. Lectiones primi Nocturni. Stabunt justi. *ut in eodem Communi.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ex Martyrol. & Annal. Polon.

FLorianus Martyr passus est Diocletiano & Maximiliano Jmperatoribus, persecutione decima, eaque ultima. Cùm Theciæ audivisset quadraginta milites, qui sub ejus signis aliquando stipendia merebant, Laureacum Norici Martyrii causa ablegatos, ac ibi variis tormentis consumptos esse, festinè ad illud opidum se contulit, turpe putans veteranum in tam pulchra victoria à tyronibus vinci.

℟. Lux perpetua.

LECTIO VI.

COmprehensus sistitur Aquilino Præfecto. Qui cùm in confessione JESU Christi constanter perseveraret; fustibus Præfecti jussû semel atque iterum cæditur in scapulis, deinde ferrô acutô graviter verberatur. Ad extremum, saxô ad collum appensô in fluvium Anasum dejici jubetur. Gaudens ibat à conspectu Judicis Florianus. Ad pontem, ubi venit, impetrat orationis tempus. In qua cùm totâ horâ commoraretur; audacior quidam accurrit, ac Martyrem in fluvium dejecit, in quem confestim cecidit caligo & tenebræ.

℟. In servis suis.

LECTIO VII.

SEd ecce DEI servis serviunt omnia: deportat fluvius Sancti Corpus, & ad saxum exponit. Mittitur à DEO inusitatæ magnitudinis aquila, quæ Corpus Sancti ab omni protexit injuria. Apparet demum in somnis piæ cuidam Mulieri Valeriæ, ac ut Corpus suum condat, admonet. Romam postea transfertur, ac cùm principibus Diaconis Stephano & Laurentio collocatur, magno Urbis solatio & præsidio. Nam ejus adventu, omnis barbarorum furor, qui tum Urbem ac universam Italiam vexabat, resedit, paxque optata restituta est.

℟. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

TAndem anno Domini millesimô centesimô octogesimô tertiô, Casimirus bello & pace clarus Poloniæ Princeps, una cum Gedeone Episcopo Cracoviensi, ad Lucium tertium Summum Pontificem mittunt, precantes, ut illis alicujus è Sanctis Martyribus ossa impertiatur, qui genti & Urbi contra Prussos, Tartaros, aliasque barbaras gentes pro muro & vallo esset. Mittuntur ergo per Ægidium Episcopum Mutinensem Sacra ossa. Gens tota cum Rege suo ad septem milliaria tanto hospiti obviam effusa prodit. Deponitur honorificè Martyr in templo à Casimiro extructo: pars corporis in primarium templum defertur, ac in marmoreo altari includitur. Et sicut Jerosolyma Stephano, Roma Laurentio; ita suo gaudet Polonia Floriano.

℟. Lætabitur.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Joannem.

LECTIO IX. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

In Joannem lib. 10. cap. 13.

UT quantum oporteat inhærere sibi, & ab eo pendere, & quantum nobis hoc prodest, ostenderet; vitem se ipsum exempli ratione, & palmites affixos in eo credentes appellavit, qui participatione spiritus, per quem Salvatori conjungimur, naturæ suæ communicamus. Qui enim Domino, ut ait Paulus, adhæret, unus est spiritus cum eo.

℟. Ego sum vitis.

LECTIO X.

QUemadmodum igitur voce Prophetica basis & fundamentum appellatur (in ipso enim ædificamur vivi lapides, spiritalesque facti ad habitaculum Dei in spiritu, & Sacerdotium Sanctum; nec ædificari, nisi per Christum possumus) sic vitis appellatur, ut mater & nutrix palmitum.

℟. Candidi facti.

LECTIO

LECTIO XI.

REgenerati enim ex Christo, & per ipsum in spiritu sumus, ad referendum fructum vitæ, non illius priscæ, sed hujus novæ, quæ est per fidem & charitatem erga ipsum.

℟. Quam venerandus dum sese commilitonem Christi fatetur supplicem. * Et mox ad sævum ducitur judicem Alleluia.

℣. Sed nec blandimentis separari à recta fide quivit nec tormentis. Et mox.

LECTIO XII.

COnservamur autem in hoc statu, & ad hoc, ut ita dixerim, inserti quodammodo ipsi sumus, id est firmiter retinentes tradita nobis ab ipso mandata, studentesque hujus nobilitatis bonum servare. Quod fit, si Spiritum Sanctum, per quem in nobis DEUS habitat, non offendamus.

℟. Ad pontem Anasi fluminis jussu perducitur Aquilini Præsidis: Unde facta oratione præcipitatur, sed ab unda super lapidem reclinatur. * Ubi ab aquila Corpus ejus expansîs aliîs servatur. Alleluia.

℣. Cùm ceciderit justus, non collidetur, quia Dominus supponit manum suam. Ubi ab aquila.

Gloria Patri. Ubi ab aquila.

Evangelium ut in eodem Comm. Ad Laudes & per Horas Antiphona. Sancti tui Domine. *cum reliquis de Communi.*

℟. br. *Capitulum de Comm.*

HYMNUS.

SÆpe Martyr verberatus,
Uncis carnem laceratus,
DEUM, dicens, colo Trinum,
Confutavit Aquilinum.
Idem facis Aquiline,
Quod prementes florem spinæ,
Pungis, premis Sanctum florem,
Reddit pressus flos odorem.
Nunc o! Martyr DEI chare,
Fac nos hostes debellare,
Jmpugnantes fidem Christi,
Quam tenendo, non cessisti.
DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.

℣. Pretiosa in conspectu Domini. Alleluia.

℟. Mors Sanctorum ejus. Allel.

Ad Benedictus Antiphona.

Dum æternæ diei aurora illuxerit, dum tuba novissima insonuerit, præclare Martyr Floriane, nos digneris adjuvare: ut gratia solis justitiæ, Sanctorum perfruamur splendore. Alleluia.

Oratio. DEUS, qui nos Beati. *ut supra.*

In secundis Vesperis Ant. Psalmi. Capit. ℟. br. *de Comm. Mart. temp. Paschali.*

HYMNUS.

GRatuletur Ecclesia,
Nova laudum præconia,
DEI canens cùm gratia,
Pro Floriani gloria.

Hic

Hic apud Urbem Theciam,
Linquens domum, familiam,
Laureacum accelerat,
Quà Sanctos pati noverat.
Mox à commilitonibus
Tentus, verbis, verberibus,
Jam mulcetur, jam frangitur,
Nec à fide reflectitur.
Hic uncîs fractîs scapulîs,
Vir insons sine maculis,
Dum jactatur in flumine,
Tortor privatur lumine.
In petra Corpus nobile,
Cura servatur aquilæ;
Quod ut mandet terræ, piam
Martyr monet Valeriam.
Dum ad humandum ducitur,
Jumentum siti præmitur,
Mire tamen reficitur
Fons novus quia funditur.
DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.

℣. Pretiosa &c. *Antiph. ad Magn.* O florem Eden. *ut in primis Vesperis, & Oratio ibidem.*

DIE VIII. MAJI.

In Festo S. STANISLAI Episcopi & Martyris. Duplex I. *Clas: Extra Poloniam verò septima die Maji, ubi S. Michàélis Apparitio octava Maji celebratur.*

Ad Vesp. Antiph. Sancti tui Domine. *cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali. Psalmus.* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica.*

Capitulum. Hebr. 5.

Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad DEUM, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis.

℟. *br.* Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine * Alleluia, Allel. Lux perpetau.

℣. Et æternitas temporum. Allel: Gloria Patri. Lux perpetua.

HYMNUS.

GAude Mater Polonia,
Prole fecunda nobili:
Summi Regis magnalia
Laude frequenta vigili.
Cujus benigna gratia
Stanislai Pontificis,
Passionis insignia,
Signis fulgent mirificis.
Hic certans pro justitia,
Regis non cedit furiæ:
Stat pro plebis injuria
Christi miles in acie.
Tyranni truculentiam
Qui dum constanter arguit,
Martyrii victoriam
Membratim cæsus meruit.
Novum pandit miraculum,
Splendor in Sancto cœlicus;
Reintegrat corpusculum
Sparsum cœlestis medicus.
Sic Stanislaus Pontifex
Transit ad cœli curiam,
Ut apud Deum opifex
Nobis imploret veniam.

Poscentes ejus merita
Salutis dona referunt:
Morte præventi subitô
Ad vitæ portum redeumt.
Cujus ad tactum annuli
Morbi fugantur turgidi,
Ad locum Sancti tumuli
Multi curantur languidi.
Surdis anditus redditur,
Claudis gressûs officium,
Mutorum lingua solvitur,
Et fugatur dæmonium.
Ergo felix Cracovia,
Sacra dotata corpore,
DEUM, qui fecit omnia,
Benedic omni tempore.
Sit Trinitati gloria,
Laus, honor, jubilatio,
De Martyris victoria
Sit nobis exultatio. Amen.

℣. Sancti & justi in Domino gaudete. Alleluia.

℟. Vos elegit DEUS in hæreditatem sibi. Alleluia.

Ad Magnificat Antiphona.

O Beate Stanislae, Præsul plebis Cracoviæ, cujus signa victoriæ latè patent Poloniæ: nam dono Christi gratiæ pestes curantur variæ. Tua Martyr egregie festa colentes hodie, Regi commenda gloriæ. Alleluia.

ORATIO.

DEUS, pro cujus honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit: præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum. Invitat. Exultent in Domino &c. *Hymnus.* Gaude Mater. *ut supra, Antiphonæ, Psalmi, & omnia alia dicuntur de Communi Martyrum tempore Paschali, exceptîs hîs, quæ hic assignantur.*

In primo Nocturno.

De Epistola Beati Pauli ad Hæbreos.

LECTIO I. Cap. I.

OMnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & Sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis, qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.

℟. Beatus vir.

LECTIO II.

NEc quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum, secundùm ordinen Melchisedech.

R. Tristitia vestra.

LECTIO III.

QUi in diebus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere à

morte, cum clamore valido, & lachrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cùm esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam, & consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus à Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Pretiosa.

LECTIO IV.

DE quo nobis grandis sermo, & interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. Etenim cum deberetis Magistri esse propter tempus, rursum indigetis, ut vos doceamini, quæ sint elementa exordii sermonum Dei: & facti estis, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Omnis enim, qui lactis est particeps, expers est sermonis justitiæ: parvulus enim est. Perfectorum autem est solidus cibus; eorum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni & mali.

℟. De ore prudentis.

Lectiones secundi Nocturni ut in Breviario VII. Maji.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Joannem.

LECTIO IX. Cap. 10.

JN illo tempore: Dixit JESUS Phariseis: Ego sum Pastor bonus, bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

De verbis Domini Sermone 50.

AUdivimus Dominum JESUM commendantem nobis boni pastoris officium: in qua commendatione admonuit nos utique, ut intelligi datur, bonos esse pastores. Et tamen ne intelligeretur perverso modo multitudo pastorum. Ego sum, inquit, Pastor bonus, & unde sit Pastor bonus? consequenter ostendit: Pastor, inquit, bonus animam suam pro ovibus ponit. Pastor ergo bonus, Christus. Quid Petrus? nonne bonus Pastor? nonne & ipse animam pro ovibus posuit? Quid Paulus? quid cæteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes Beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste Sanctus Stanislaus? nonne omnes pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam: Omnes ergo illi pastores boni, non solum, quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed charitate.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites. * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, Alleluia, alleluia.

℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

LECTIO X.

NAm & apud hæreticos, qui propter iniquitates & errores suos, aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine Martyrii se jactant; ut

ut hoc pallio dealbati faciliùs furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sunt? Pastorem bonum Paulum Apostolum audite, quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse non pro ovibus, sed potiùs contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ut ardeam, charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, ecce venitur & ad sanguinis effusionem, venitur & ad corpoream incensionem, & tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia: detrahe charitatem, nihil prosunt cætera.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi ejus Alleluia: splendorem Deo dederunt, Alleluia. * Et sicut lac coagulati sunt, Alleluia, Allel.

℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, saphiro pulchriores. Et sicut.

LECTIO XI.

QUale bonum est charitas ista, Fratres? Quid pretiosius? Quid firmius? Quid utilius? Quid securius? Multa sunt Dei dona, quæ tamen habent & mali, qui dicturi sunt Domine, in nomine tuo prophetavimus: in nomine tuo dæmonia ejecimus: in nomine tuo virtutes multas fecimus. Non respondebit ille, non fecistis: non enim in conspectu tanti Judicis audebunt mentiri, aut jactare, quæ non fecerunt; sed quia charitatem non habuerunt, respondebit omnibus illis: non novi vos.

℟. O venerandam Martyris constantiam! o prædicandam Stanislai Præsulis fidem! qua in testem veritatis Boleslai Regis sistendum Tribunalibus. * Petrum revocavit ab inferis. Alleluia.

℣. Triennem in tumulo, deficientibûs à veritate filiîs hominum. Petrum.

LECTIO XII.

QUomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictûs non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans pastoribus bonis, commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli cæteri, & posteriores Sancti Episcopi, Beatus Stanislaus. Omnes hi Pastores boni, & tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed Pastorem bonum. Ego sum, inquit, Pastor bonus.

℟. Pastor cadit in gregis medio: dormit sponsus in sponsæ gremio: Mater plorans gaudet in filio. * Quia vivit victor sub gladio. Alleluia.

℣. Cleri, plebisque concio, in patris natalitio, jubilet cum tripudio pro tanto beneficio. Quia vivit.

Gloria Patri. Quia vivit.

Sequentia S. Evangelii. *prout in festo S. Adalberti.* fol. 28.

Oratio. Deus, pro cujus honore. *ut supra.*

Ad

Ad Laudes & per horas Antiphonæ. Sancti tui Domine, *cum reliquis de Comm. Mar. Capit.* Omnis Pontifex. ℟. *br.* Sancti & justi. *Hymnus.* Martyr Dei. *ut in Communi.*

Ad Benedictus Antiphona.

Martyr Dei Stanislaus gloriosus Pontifex, quem occidit Boleslaus truculentus Princeps: Pastor bonus & Patronus, adsit nobis opifex, & virtutum artifex. Alleluia.

Oratio. Deus, pro cujus honore. *ut supra.*

Ad Tertiam Capitulum.

Omnis Pontifex. ℣. Sancti & justi. &c.

Ad Sextam Capitulum.

Qui condolere possit iis, qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate. Et propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.

℣. Lux perpetua &c.

Ad Nonam Capitulum.

Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus.

℣. Lætitia sempiterna. &c.

Ad Vesperas Antiphonæ.

Sancti tui Domine. *cum reliquis Psalmis, ut in secundis Vesp. de Communi.*

Capitulum. Omnis Pontifex. &c.

℟. *br.* Lux perpetua. *Hymnus.* Gaude Mater Polonia. *ut supra.*

℣. Pretiosa.

Ad Magnificat Antiphona.

Vir inclyte Stanislae, vitâ, signîs, passione, plebem tuam Pastor bone, fove benedictione, guberna protectione. salva sancta intercessione. Alleluia.

Commemor. S. Gregoii. Antiph. O! Doctor optime. ℣. Amavit. *Oratio.* Deus, qui populo.

FERIA SEXTA.

Post Octavam Corporis Christi

IN FESTO

Ssmi CORDIS *Domini N.*

JESU CHRISTI

Duplex Majus.

Ad Vesperas Antiphonæ.

Discite à me. *cum reliquis ut infra ad Laudes.*

Psalmi. Dixit Dominus. Confitebor. Credidi. Beati omnes. *ut in primis Vesperis Corporis Christi.*

Capitulum. Jsaiæ 12.

Ecce DEUS Salvator meus fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

℟. *br.* Posuit * fines tuos pacem. Posuit.

℣. Et

℣. Et apide frumenti satiat te. Fines tuos. Gloria Patri. Posuit.

HYMNUS.

AUctor beate sæculi,
Christe Redemptor omnium,
Lumen Patris de lumine,
Deusque verus de Deo.
Amor coëgit te tuus,
Mortale corpus sumere,
Ut novus Adam redderes,
Quod vetus ille abstulerat.
Ille amor almus artifex,
Terræ, marisque, & syderum,
Errata Patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.
Non corde discedat tuo,
Vis illa amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.
Percussum ad hoc est lancea,
Passumque ad hoc est vulnera,
Ut nos lavaret sordibus,
Unda fluente & sanguine.
Decus Parenti & Filio,
Sanctoque sit Spiritui.
Quibus potestas gloria,
Regnumque in omne est sæculum. Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram.
℟. Et quid volo, nisi ut accendatur.

Ad Magnificat Antiphona.

Jmproperium expectavit cor meum & miseriam, & sustinui, qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inveni.

ORATIO.

COncede quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in Sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter & actu delectemur, & fructu. Per eundem Dominum Nostrum.

Hymni Horarum concluduntur.

Gloria tibi Domine, qui natus es &c.

Ad Matut. Invitatorium.

Christum pro nobis passum.* Venite adoremus.

HYMNUS.

EN ut superba criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens,
Merentis haud tale Dei.
Vibrantis hastam militis,
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex Corde scisso Ecclesia
Christo jugata nascitur;
Hoc ostium Arcæ in latere est
Gentis ad salutem positum.
Ex hoc perennis gratia,
Ceu septiformis fluvius:
Stolas ut illic sordidas,
Lavemus Agni in Sangvine.
Turpe est redire ad crimina,
Quæ Cor beatum lacerent.
Sed æmulemur cordibus,
Flammas amoris indices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,

Quibus

Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Quid est homo? quia magnificas eum, aut quid Apponis erga eum Cor tuum. *Psalmus.* Domine Dominus Noster. *cum reliquis ut in Festo Sanctissimi Nominis JESU. Dominica 2da. post Epiph.* 636.

Antiph. Meditatio Cordis mei in conspectu tuo semper. *Psalm.* Cœli enarrant gloriam Dei.

Antiph. Elevamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ. *Psal.* Domini est terra.

Antiph. Afferentur in lætitia & exultatione, adducentur in templum Regis. *Psalm.* Eructavit cor meum.

Antiph. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. *Psalm.* Deus noster refugium.

Antiph. Sicut lætantium omnium habitatio est in te. *Psalm.* Fundamenta ejus.

℣. Domine dabis pacem nobis.

℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.

De Jsaïa Propheta.

LECTIO I. Cap. 12.

CONfitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, & consolatus es me. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo: quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, & invocate Nomen ejus, mementote, quoniam excelsum est Nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirificè fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta, & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israël.

℟. Ego sum Panis vitæ: Patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt. * Hic est panis de Cœlo descendens: ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de Cœlo descendi, si quis manducaverit, ex hoc pane vivet in æternum. Hic est.

LECTIO II.

JN die illa cantabitur Canticum istud in terra Juda. Urbs fortitudinis nostræ Sion. Salvator ponetur in ea murus & antemurale. Aperite portas, & ingrediatur gens justa custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso, Civitatem sublimem humiliabit, & humiliabit eam usque ad terram.

℟. Comedetis carnes, & saturabimini panibus. * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

℣. Non Moyses dedit vobis panem de Cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de Cœlo verum. Iste est.

LE-

LECTIO III.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum: & in semita judiciorum tuorum Domine sustinuimus Te; Nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ. Anima mea desideravit Te in nocte, sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad Te. Cùm feceris judicia tua in terra, justitiam discent habitatores Orbis.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. * Cujus livore sanati sumus.

℣. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Cujus.

LECTIO IV.

LÆtabitur deserta & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium: germinans germinabit, & exultabit lætabunda, & laudans; gloria Libani data est ei, decor Carmeli & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem DEI nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate; dicite pusillanimes: confortamini, & nolite timere; Ecce DEUS noster ultionum adducet retributiones. Deus ipse veniet, & salvabit vos.

℟. Benedictus Dominus DEUS Israel, qui fecit mirabilia magna solus. * Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum.

℣. Replebitur Majestate ejus omnis terra, fiat, fiat. Et benedictum.

Gloria Patri. Et benedictum.

In Secundo Nocturno.

Antiph. Annuntiate de die in diem salutare ejus. *Psalm.* Cantate 1. *ut in 2. Noct. fer. 6.*

Antiph. Adorate eum omnes Angeli ejus, audivit & lætata est Sion. *Psalm.* Dominus regnavit, exultet terra.

Antiph. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri. *Psalm.* Cantate 2. *ibidem.*

Antiph. Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea. *Psalm.* Domine non est exaltatum cor meum. *ut in fer. 3. ad Vesperas.*

Antiph. Mandavit Dominus benedictionem. *Psalm.* Ecce quam bonum. *ibidem.*

Antiph. Quoniam in æternum misericordia ejus. *Psalm.* Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus. *ut in Vesp. fer. 4.*

℣. Conversus est furor tuus.

℟. Consolatus es me.

De Sermore S. Bernardi Abbatis.

LECTIO V.

Serm. 3. de Pass.

QUia semel venimus ad Cor dulcissimum JESU, & bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scri-

ptum

ptum est: recedentes à te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti accedentibus ad Te: gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in Cœlis. Accedamus ergo ad Te, & exultabimus, & lætabimur in Te, memores Cordis tui. O! quàm bonum, & quàm jucundum habitare in Corde hoc! Quid potiùs dabo omnia, omnes cogitationes, & affectus mentis commutabo, jactans omnem cogitatum meum in Cor Domini JESU, & sine fallacia illud me enutriet.

℟. Qui manducat meam carnem & bibit meum Sanguinem. * In me manet, & ego in eo.

℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut DEUS noster adest nobis. In me.

LECTIO VI.

AD hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, laudabo nomen Domini, dicens cum David: invenit cor meum, ut orem Deum, ego inveni Cor Regis, Fratris, Amici, benigni JESU. Et nunquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo & meo, dulcissime JESU invento, orabo Te Deum meum: admitte tantum Sacrarium exauditionis Tuæ preces meas; imò me totum trahe in Cor Tuum. O omnium pulchritudine Speciosissime JESU! ampliùs lava me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me, ut purificatus per Te purissimum possim accedere, & in Corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul & facere Tuam valeam voluntatem. Ad hoc enim perforatum latus Tuum ut nobis patescat introitus.

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, non aperuit os suum, traditus est ad mortem. * Ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

LECTIO VII.

AD hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, & in Te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus, & propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solùm Corpus, verùm etiam ipsum Cor lanceâ vulnerari permisit. Carnale ergo vulnus Spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis illud tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in Corpore manentes, quantùm possumus, amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus & pedes, latus & Cor; stemusque: ut cor nostrum durum adhuc, & impœnitens amoris sui vinculô constringere, & jaculô vulnerare dignetur.

℟. In die, qua invocavi te Domine, dixisti: noli timere. * Judicasti causam meam, & liberasti me Domine DEUS meus.

℣. In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me. Judicasti.

LECTIO VIII.

QUàm charitatem Christi patientis, & pro generis humani Redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis & Sanguinis sui: ut Fideles sub Sanctissimi Cordis Symbolo devotiùs, ac ferventiùs recolant, ejusdemque fructus uberiùs percipiant; Clemens XIII. Pontifex Maximus ejusdem Sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

℟. Magnus Dominus, & laudabilis nimis. * Et sapientiæ ejus non est numerus.

℣. Magnus Dominus, & magna virtus ejus, & sapientiæ ejus non est finis. Et Sapientiæ.

Gloria Patri. Et Sapientiæ.

In Tertio Nocturno.

Antiph. Lætamini Cœli, & exultet terra, jubilate montes laudem, quia miserator Dominus in Sanguine suo lavit nos à peccatis.

Canticum Jsaïæ 33. Domine miserere nostri. *ut in Dominica.*

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifestè veniet.

Lectio S. Evangelii secundùm Joannem.

LECTIO IX. c. 19: 31.

JN illo tempore, Judæi quoniam parasceve erat, ut non remanerent in cruce Corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joan.

UNus Militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret, latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid, sed aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lavacrum præstat & potum. Hoc prænuntiabat, quod Nòé in latere Arcæ ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem. * Et qui manducat me, vivet propter me.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui manducat.

De Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

LECTIO X.

Hom. 24.

VIdes quanti fit veritas? per ea, quæ Judæi faciunt, prophetia impletur; aliàs enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, & aliorum fregerunt crura, non Christi, sed ad Judæorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, & mortuo adhuc insultant. O! pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari o! dilectissime, quæ enim malô illi animô patrarunt, veritati consentiebant, Prophetia hinc impleta est, inquiens: videbunt, in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcanum Mysterium confirmatum est; exivit enim Sanguis & aqua. Non casu, & simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

℞. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum Sol obscuratus est. * Portas mortis, & seras pariter Salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit potentias diaboli. Portas mortis.

De Homilia S. Bonaventuræ Episc:

LECTIO XI.

Lib. de Lig. Vitæ.

POrro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, Divina est ordinatione indultum, ut unus militum lanceâ latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenùs Sanguine cum aqua manante, pretium effunderetur nostræ salutis, quod à fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiæ, ad vitam gratiæ conferendam: essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi salientis in vitam æternam.

℞. Quis Deus magnus sicut Deus noster. * Tu es Deus, qui facis mirabilia.

℣. Notam fecisti in populis virtutem tuam, redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu es.

LECTIO XII.

SUrge igitur anima, amica Christi, esto sicut Columba nidificans in summo ore foraminis, illic ut passer inveniens Dominum, vigilare non cesses, ibi tanquam turtur casti amoris pullos absconde, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris. Hic enim est fons egrediens de medio Paradisi, qui in quatuor divisus capita, & in corda devota diffusus, fœcundat & irrigat universam terram.

℞. Diligam te Domine, virtus mea: Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum.

℣. Liberator meus, Deus adjutor meus. Et refugium.

Gloria Patri. Et refugium.

Te Deum laudamus.

Sequentia Sancti Evangelii secundùm Joannem.

Joan. 19. 31.

IN illo tempore: Judæi quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerant ergo milites, & primi quidem fregerunt crura, & alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad JESUM autem cùm venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit Sanguis & aqua; & qui vidit, testimonium perhibuit, & verum est testimonium ejus.

Oratio. Concede quæsumus. *ut supra.*

AD LAUDES.

& per Horas Antiphonæ.

DIscite à me, quia mitis sum, & humilis Corde. *Psalmus.* Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctîs diebûs.

Antiph. Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas, & fui flagellatus tota die.

Antiph. Secundum multitudinem dolorum meorum in Corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Antiph. Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum Jsaiæ 12.

ECce DEUS Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

℟. *br.* Dirupisti Domine. * Vincula mea. Dirupisti.

℣. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula.

Gloria Patri. Dirupisti Domine.

HYMNUS.

COr, Arca legem continens,
Non servitutis veteris,
Sed gratiæ, sed veniæ,
Sed & misericordiæ.

Cor Sanctuarium novi
Jntemeratum Fœderis,
Templum vetustô Sanctius,
Velumque scissum utiliùs.

Te vulneratum charitas
JESU patenti voluit,
Amoris invisibilis,
Ut veneremur vulnera.

Hoc sub amoris invisibilis
Passus cruenta & Mystica,
Utrumque Sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.

Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat?
Et Corde in isto seligat
Æterna tabernacula.

Decus Parenti, & Filio,
Sanctoque sit Spiritui,

Quibus

Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum. Amen.

℣. Verè languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Benedictus Antiphona.

Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

Oratio. Concede quæsumus. *ut supra.*

Ad Primam Antiphona.

Discite à me. *Lectio brevis ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam Antiphona.

Sanctificavi.

Capitulum. Ecce Deus. *ut supra.*

℣. Posuit fines tuos pacem.

℟. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Sextam Antiphona.

Et dixi:

Capitulum Isaiæ 12.

DIcetis in illa die: Confitemini Domino, & invocate nomen ejus: mementote, quoniam excelsum est nomen ejus.

℣. Dirupisti Domine vincula mea.

℟. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ad Nonam Antiphona.

Pone me.

Capitulum.

CAntate Domino, quoniam mirificè fecit, annuntiate hoc in universa terra. Exulta & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Jsraël.

℣. Erit Dominus nominatus in signum æternum.

℟. Quod non auferetur.

In Secundis Vesperis omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Haurietis aquas in gaudio.

℟. De fontibus Salvatoris.

Ad Magnificat Antiphona.

Ad JESUM autem cum venissent, ut viderunt eum mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit Sanguis & aqua.

DIE XXVII. JUNII.

In Festo S. Ladislai Regis Hung. Conf: Duplex Maj: in Diæcesi Vilnen: in Samogitia verò Duplex min.

Omnia de Communi Confess: non Pontif: præter ea, quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS, qui B. Regem Ladislaum Confessorem tuum diversîs decorasti miraculîs, præsta quæsumus: ut ejus suffragantibûs meritîs ab omnibus semper muniamur adversis, & gaudiis perfruamur æternis. Per Dominum Nostrum.

Lectiones I. Noct. Beatus Vir. *ut in Communi 2do loco:*

In

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

LAdislaus primus hujus nominis Hungariæ Rex, Belâ primò ex Filia Regis Poloniæ prognatus, cunctis animi & corporis dotibus fuit ornatissimus, Regale solium invitus conscendit; Salomonem enim præferri optabat: cui & postea sæpiùs cedere volens, à Proceribus Regni fuit prohibitus. Creatus in Regem, omnia boni Principis officia explevit: beneficentiâ in egenos, comitate, justitiâ, ac liberalitate eminebat.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

PRæsentissimîs vitæ suæ periculîs subditos ab immani barbararum gentium populatione vindicavit, fusîs non una vice Cumanorum agminibûs. Dalmatiam & Croatiam Regno Hungariæ adjunxit, volente id Sorore ipsius, quæ rerum potiebatur, maritô vita functô. Regis virtutes Christianæ pietatis opera excellebant. Postquam enim DEI monitu ad Chrysium fluvium Basilicam DEI Genitricis erexisset, oppidoque Varadino munivisset, totum se deinceps ad cultum Religionis amplificandum convertit. Episcopatus amplissimos, Monasteria, Templaque magnifica construxit; Regiaque munificentia dotata auxit.

℟. Amavit eum.

LECTIO VII.

DIvinarum rerum contemplationi Rex Sanctus ita deditus erat: ut interdum in àëra sublimis raperetur, nimioque circumfusus splendore Varadini in Templo à suis quandoque conspiceretur. Adversus Tartaros bellum gerens, cùm fugientes barbari, ut militem S. Regis ab insequendo distinerent, ingentem pecuniæ vim dolosè sparsissent; Ladislai precibus pecunia omnis in lapidem commutari visa est. Exercitui suo victûs inopiâ laboranti, fusis ad Deum precibus cervorum & bubalorum gregem impetravit. Fontes etiam aquæ recentis è saxis ad restinguendam suorum sitim pari modo à Deo obtinuit. Voverat pius Rex profectionem cum validis copiîs ad terram Sanctam à sævissimis Christiani nominis hostibus vindicandam. Sed Sancta mors pios conatus antevertit. Eum igitur anno salutis millesimô nonagesimô quintô ex vita sublatum, universa Hungaria integrô trienniô veste pulla & squallida luxit, choreîs, omnîque musicô instrumentô per id tempus relegatîs.

℟. Jste homo perfecit omnia.

LECTIO VIII.

LOcum sepulturæ in Ecclesia Varadinensi à se constructa ipse sibi delegerat. Quò cùm Sacrum Corpus deveheretur: fessi labore ministri, ut somno vires reficerent, substiterant: vectoribûs igitur dormientibûs currus, in quo colloca-

tum

tum erat sacrum pignus, sine ullius jumenti adminiculo, tam rapidis rotis Varadinum defert Corpus, ut ab excitatis vectoribus assequi nequiverit. Jpso sepulturæ tempore, cùm quidam ejus Corpus fœtere dixisset, os in tergum retorqueri repentè sensit, sed pœnitentiâ ductus, S. Regis opem implorans, pristinæ sanitati restituitur. Multi præterea cæci, muti, ac morbis fatigati ad Sepulchrum S. Regis sanitatem receperunt. Quibûs rebûs permotus Cælestinus III. ipsum in Sanctorum numerum adscripsit.

℟. Desiderium animæ.

In III. Noct. Lectio: ex Festo S. Ludovici Regis Conf: 25. Aug:

DIE III. JULII.

In Festo S. Theobaldi Conf: Duplex.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Theobaldum Confessorem tuum terrena quæque solitariæ, & pœnitenti vitæ postponere, tibique soli adhærere docuisti: concede propitius, ut ejus intercessione & exemplo, à mundi consortio segregati, dignos pœnitentiæ fructus faciamus. Per Dominum nostrum.

In I. Noct: Lectiones. Justus. *de Comm. Conf. non Pontif.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

THeobaldus Paterno, Maternoque genere Comitum Campaniæ clarus, sæculô ineunte undecimô natus est in Castro Pruvini Diœcesis Senonensis, cælitùs antea præmonstratô futuræ Sanctitatis auspiciô. In opulenta domo profanos non hausit spiritus, sed primo ad Christianam pietatem impetu cogitavit amplecti Anachoreticæ vitæ institutum, quod imitari interim studuit, continentia morum, summaque in victu cultuque frugalitate. Adolescens petendæ solitudinis consilium primùm aperuit pio Eremitæ in Sequanæ fluminis Insula Deo servienti, à quo in sancto proposito confirmatus, egressus est è domo paterna cum Gvalterio milite suo, singulisque eorum armigeris, tanquam positurus rei bellicæ tyrocium. Hîs verò, præter Gualterium agendæ rei conscium, in itinere dimissîs, pretiosam vestem cum vili pauperis sacco commutavit; nudîsque pedibûs adiit Pietingum Vicum agri Trevirensis, ubi sibi, Socioque ad tuendam vitam necessaria comparavit labore agresti quàm maximè duro ac severo, sed ea spe recreatus, quod in novis pœnitentiæ castris uberiora, & perpetuò mansura, Christianæ militiæ stipendia mereret.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

POstquam in hoc aspero vitæ genere plura dedit admirabilis pœnitentiæ testimonia, ex occulto pietatis instinctu peregrinari cæpit eodem comite Gualterio, nudisque pedibus & victu emendicato, Ædem pri-

primùm Compostellanam adiit, deinde limina Apostolorum, trajecturus etiam ab ora Adriatici in Palestinam, nisi vires ab itinere attritæ, & vulnera peregrinanti per insidias inflicta prohibuissent. Redux è Venetorum finibus, & circumjacentia Jtaliæ loca percurrens substitit tandem in Salanicæ nemore ditionis Vicentinæ, in quo Sanctum Romualdum unà cum Discipulis delituisse vetus perhibet traditio. Hic per biennium cœlestium contemplationi vacans, Sanctæque paupertatis, & pœnitentiæ studiô incensus, egens, ac squallidus carnem domuit omni cruciatû, sed imprimis abstinentiâ, quam adeò coluit, ut ab usu panis etiam hordeacei sibi duxerit temperandum.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

Vita subinde functô Gualteriô, novisque sibi additis penitentis vitæ Sociis, Eremiticæ Jnstitutionis ducem & moderatorem nactus est pientissimum Virum Cænobii Vangaticensis Abbatem, ejusque consilio erectus à Syndicherio Episcopo Vicentino Sacerdotalis consecrationis honore donatus est. Repetitâ Eremô Salanicensi dulcissimoquo æqualium restitutus Contubenio, singulari divinæ gratiæ præsidiô ad omnem virtutem sese exercuit, neç constanti ejusdem pœnitentiæ ardore ullis mundi artibus, & dæmonis insidiis potuit divelli. Ejus sanctitati tribuendum est, quòd matrem lectissimam fæminam, è Gallia ad eandem Eremum divertentem, exemplô suô ad pænitentis, & Anachoreticæ vitæ institutum amplectendum adduxerit.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

Biennio antequam è vita migraret, putri per totum corpus serpente ulcere, valetudinis dispendia patientissimè toleravit, extremôque suæ vitæ annô ab eodem Petro Abbate Monastico habitû est insignitus. Fractus tandem laboribûs, & jam moriturus, Matre ac Sociis commendatis Abbati Petro Monasticæ disciplinæ retinentissimo, vultu ac mente in spem futurorum compositis, piè efflavit animam. Sacræ ejusdem exuviæ conditæ primùm sunt in Ecclesia Cathedrali Vicentina, ubi adhuc extat Ara Deo in ejus honorem erecta, deinde ad Monasterium Sanctæ Mariæ de Vangaticia Ordinis Camaldulensis translatæ. Miraculis ante & post obitum claruit, quibus ritè cognitis ab Alexandro III. Sanctorum Albo adscriptus fuit.

℟. Desiderium animæ.

In III. Nocturno Hom. in Evang. Nolite timere. *de eodem Comm.*

DIE. IV. JULII.

In Festo S. Josephi Calasantii Confes: Duplex.

Omnia de Comm: Conf: non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno. Jste Confessor. *mutratur tertius Versus.*

ORATIO.

DEUS, qui per Sanctum Josephum Confessorem tuum, ad erudiendam Spiritu intelligentiæ ac pietatis juventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es: præsta quæsumus, nos ejus exemplo & intercessione ita facere & docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

IOsephus Calasantius à Matre Dei, Petraltæ in Aragonia nobili genere natus, à teneris annis futuræ in pueros charitatis & eorum institutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in Mysteris Fidei & Sacris precibus erudiebat. Humanîs divinîsq; literîs egregiè doctus, cùm studiis Theologicis Valentiæ operam daret, nobilis potentisque fæminæ illecebrîs fortiter superatîs, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insignî victoriâ servavit. Sacerdos ex voto factus, à compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragoniæ & Catalauniæ Regnis, in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravîs ubique moribûs emendatîs, Ecclesiasticâ disciplinâ restitutâ, inimicitiîs cruentisquæ factionibûs mirificè extinctîs. At cœlesti visione, & Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est.

℞. Honestum fecit.

LECTIO VI.

IN Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis & jejuniis corpus affligens, in orationibus, & cælestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis ferè noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Datô piis sodalitatibus nomine, mirùm quanto ardore pauperes, infirmos potissimùm, aut carceribus detentos, eleëmosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, unà cum S. Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis, pauperibus large collata, ipse etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret.

℞. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

VErùm cum divinitùs accepisset, se ad informandos intelligentiæ ac pietatis spiritû adolescentulos, præcipuè pauperes, destinari;

Ordinem

Ordinem Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur. Jpsumque Ordinem à Clemente Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot erumnas invictô animô toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis & Sancti Jobi exemplum diceretur.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

QUamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. Jn eo summæ patientiæ & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculîs coram Discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo cum puero JESU illis orantibus benedicente appareret. Amplissimîs interim dignitatibûs repudiatîs, prophetiâ abdita cordium, & absentia cognoscendi, donîs & miraculîs clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate & ipse ab infantia coluit, & suis maximè commendavit, aliorumque Cœlitum frequenti apparitione dignatus, cum obitûs sui diem, & Ordinis tunc propè eversi restitutionem, atque incrementum prænuntiasset, secundum & nonagesimum annum agens Romæ obdormivit in Domino, Octavo Kalendas Septembris Anno millesimô sexcentesimô quadragesimô octavô. Ejus Cor & lingua post sæculum integra & incorrupta reperta sunt. Jpse verò multîs post obitum quoque signîs à Deo illustratus, primùm à Benedicto Decimo quarto, Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente Decimo tertio, inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Desiderium animæ.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Mathæum.

LECTIO IX. Cap: 18.

IN illo tempore: Accesserunt Discipuli ad JESUM dicentes: Quis putas, major est in Regno Cœlorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Math. Homil. 60.

VIdete, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis, quàm ingentia in tute-

tutelam tenuium mænia erexerit, & quantum studium, curamque habeat, ne perdantur; tum quia supremas despicientibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quàm Patris exemplo corroborat.

℟. Jste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

DOminum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro Fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimiùm videntur, sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur; omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora, faciliora que, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare, cùm neque nos rectè vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit.

℟. Beatus Vir.

LECTIO XII.

QUid majus, quàm animis moderari, quàm adolescentulorum fingere mores? Omni certè pictore, omni certè statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

℟. O! Beati Viri.

Sequentia S. Evangelii secundùm Mathæum. c. 18.

IN illo tempore, Accesserunt Discipuli ad JESUM dicentes: Quis putas major est in Regno Cœlorum. Et advocans JESUS parvulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in Regnum Cœlorum. Quicunque enim humiliaverit se sicut parvulus iste, hic major est in Regno Cœlorum. Et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit.

Oratio. Deus, qui per Sanctum. *ut supra. Missa propria.* Venite filii &c.

DOMINICA PROXIMA

Post Octavam SS. AA. Petri & Pauli.

In Festo S. Joannis de Dukla Conf. Duplex 1. *Classis.*

Omnia de Comm. Conf. non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Joannem Confessorem tuum eximiæ humilitatis & patientiæ donîs decorasti: con-

concede propitius, ut ejusdem imitantes exempla consequamur & præmia. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones. Beatus Vir. *ut in Comm. Conf. non Pontif. 2do loco.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

IOannes in Oppido Dukla Poloniæ Regni honestis Parentibus natus, ab infantia futuræ Sanctimoniæ non obscura præbuit indicia, Divina siquidem Benedictione præventus, nihil ab uberibus Matris suæ in ore frequentiùs, quàm Sacrosancta JESU & MARIÆ Nomina habere consuevit.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

CHristianæ perfectionis desideriô incensus adhuc adolescens Regulam Sancti Patris Francisci apud Minores Conventuales professus est, eo successu, ut una cum ætate, creverit etiam in eo eminentissimarum virtutum exercitatio, & ob singularem humilitatem, gravitatem morum, & effusam in omnes charitatem, Fratribus evaserit acceptissimus. Ad Religionis munia inventus maximè idoneus. Pluribus Cænobiis ex obedientia præfuit, & Leopolitanam Custodiam summa cum laude administravit.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

A Sancto Joanne à Capistrano, per Casimirum Regem sub id temporis in Poloniam evocato, Fratribus Minorum de Observantia adscriptus, præconceptam sui expectationem abundè cumulavit. Nam orationi, & Cœlestium rerum contemplationi acrius insistere, erga Fratres ac proximos nullum charitatis officium prætermittere in deliciis habuit. Regularis Observantiæ adeò Zelator extitit, ut non sine lachrymis vel minimam negligi Sanctæ Jnstitutionis partem animadverteret, eoque vel uno libello ditissimus illum fere quotidie aut ipse per se legeret, aut ab alio sibi perlegi oblectaretur. Nihil illo tolerantiùs in laboribus, in vigiliis, & voluntaria corporis afflictatione, nihil continentiùs in victu & vestitu fuit. Beatam Virginem MARIAM singulari prosequebatur devotionis affectu. Ad hæc mirificam dissidentes componendi gratiam, insignem castitatem, & alacrem addidit obedientiam.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

PRædicationis vim & efficaciam ad profectum attulit animarum, maximè in Ruthenis Schismaticis, & Armenis confutandis, quos ad Catholicæ Fidei unionem revocare omni ope sategit. A cœlestis vitæ tramite aberrantes, quamvis ex diutino morbo captus oculis, qua concionibûs, qua Sacrîs Confessionibûs

bûs audiendis, in rectam viam reducere nunquam destitit. Demum Septuagenarius gravium infirmitatum doloribûs eximia patientia toleratîs, munitus Ecclesiæ Sacramentis, & Psalmîs Pænitentialibus recitatis Leopoli ipso die Festo S. Michaëlis Archangeli obdormivit in Domino, Anno millesimô quadringentesimô quartô. Ejus vitæ, atq; obitûs Sanctimonia, & miraculorum fama apud Polonos præsertim & Lithuanos magno semper in honore fuit. Quare Summus Pontifex Clemens XII. Beati Joannis cultum ratum habuit, ipsumque à Polonis & Lithuanis inter primarios Patronos allectum, ampliori veneratione coli in posterum, Apostolica benignitate concessit.

℟. Desiderium animæ.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam. c. 12.

IN illo tempore: dixit JESUS Discipulis suis: nolite timere pusillus grex. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi Episc.

LECTIO IX.

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla & tenera primordia, quàm blanda exortatione sit consolatus, audistis. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit & excludit timorem, quando in exordio ipsum regnum nascentibus pollicetur; Quoniam complacuit Patri vestro dare vobis regnum.

℟. Jste est, qui ante.

LECTIO X.

QUis de fructu, quis de vestitu, quis de plebeo censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione securus, satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, se ad humilia dejicit, ad genea deponit.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

SEd scire convenit, Pater iste quis est? vel qualis est? vel quod regnum filiis suis repromittit? Quis sit iste Pater? quotidie te confitente cognoscis, cùm clamas: Pater noster, qui es in Cœlis: qualis autem sit, ipsa operum magnitudine prævidisti: ex nihilo fecit Cœlum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria inter legitimos terminos sola præcepti auctoritate conclusit. Verùm si regni, quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatem, ipse aperit, sic dicendo: sinite parvulos venire ad me, talium est enim regnum Cœlorum.

℟. Beatus Vir.

LECTIO XII.

ESse in Cœlo, mirùm est, in Cœlo vivere est majestatis; regnare in Cœlo, quanti sit, sensus desinit æstimare mortalis, & tamen homo quod æstimare non potes, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se. Et quod te mereri dubitas, habere te & possidere, jam cogeris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet Cœlum? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? nisi forte placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis.

℟. O! Beati Viri.

Evangelium ut in eodem Comm: 2do loco. Missa. Os justi. *de Comm. primo loco.*

DIE XIII. JULII.

In Festo S. Margaritæ Virginis & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio. Jndulgentiam. *ut in Comm.*

In primo Nocturno Lectiones.

Confitebor tibi Domine Rex.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ex his, quæ sunt apud Laur: Surium.

BEata Margarita ex Antiochia Pisidiæ oriunda, Filia fuit Ædesii, qui fuit illîs temporibûs vel maximè insignis Sacerdos idolorum. Cujus eximia pulchritudine cùm captus esset Olibrius Præses Orientis, ita ut eam uxorem ducere haberet in animo, deprehensa quòd Christiana esset, & nullô modô ejus in Christum Fidei rationem posset flectere aut emollire, blanditiîs variîs, deinde tormentîs eam est aggressus.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

ITaque Virgo Sancta humi extensa primò virgîs immisericorditer cæsa est: deinde cum irâ ebulliisset Olibrius, ferreîs etiam laminîs conclusa, & clavis affixa, ferreis laniata est fuscinîs, ac sic in carcerem ducta. Ubi ipsa orante, repenteque magno terræ motu excitato, diabolum susceptâ formâ terribilis draconis eam circumcursantis signô crucis superavit, ac simul de cœlo à plagis omninò fuit curata.

℟. Dilexisti.

LECTIO VII.

SEquenti die impius Præses ad se vocatæ, & in sententia persistenti jubet, ut nudatæ lampadibus pectus uratur & latera, ac deinde de ligno deposita in magnum lebetem aqua plenum vincta conjiciatur, ac sic suffocetur.

12. ℟. Afferentur Regi.

LECTIO

LECTIO VIII.

UNdè cum nihilominùs salva evasisset, cum ea, quæ explicari non potest, exultatione laudans Trinitatem; tandem ab impio Olibrio pronuntiatâ in eam capitis sententiâ pulchrè decertationis suæ cursum peregit.

IX. ℟. Prudentes Virgines.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Simile est Regnum Cœlorum thesauro. *de Communi nec Virginum nec Martyrum.*

℟. IX. Hæc est Virgo sapiens.

℟. X. Media nocte.

℟. XI. Jnduit me Dominus.

℟. XII. Simile est regnum Cœlorum.

DIE XV. JULII.

In Festo Divisionis Sanctorum Apostolorum. Duplex majus.

Omnia de Com Apostolorum, præter ea, quæ hic assignantur.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hoc est præceptum. *cum reliquis de Laud. Psalmi de Dominica.*

Capitulum. Fratres, jam non estis hospites. ℟. *br.* Constitues eos. *Hymnus.* Exultet.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiph:

Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creaturæ, alleluia: qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, allel: qui autem non crediderit, condemnabitur, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiam tuam distributam per orbem terrarum Sanctorum Apostolorum prædicatione fundasti: concede propitius, ut quorum hodierna die sub una celebritate recolimus insignia, eorum in cunctis necessitatibus nostris experiamur suffragia. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noct. Sic nos existimet homo. *de Comm. Apost. nisi occurrant dicendæ de Dominica præcedenti.*

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrisostomi.

1. *de Pentec: tom:* 3.

LECTIO V.

QUæ sunt tales stellæ, sicut Apostoli? Stellæ in Cœlo: Apostoli super cœlos. Quæ sursum sunt, inquit Apostolus, sapite, ubi Christus est in dextra Patris sedens. Stellæ de igne insensibili: Apostoli de igne intelligibili. Stellæ in nocte lucent, in die obscurantur; Apostoli in die & in nocte suis radiîs, hoc est virtutibûs effulgent. Stellæ orto sole obscurantur,

Apostoli

Apostoli Sole Justitiæ resplendente sub claritate lucescunt. Stellæ in resurrectione cadent sicut folia: Apostoli in resurrectione rapientur in àéra nubibùs: Et in illis quidem sideribus alius Antifer, alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Antifer est, omnes Luciferi: & ideò stellis majores Apostoli. Et quicunque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solùm dum essent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrarunt.

℟. Vidi conjunctos.

LECTIO VI.

PEragrarunt piscatores orbem terrarum: & infirmum eum invenientes, ad sanitatem reduxerunt, & in ruina positum ad stabilitatem revocaverunt, non scuta moventes, non arcus tendentes, non sagittas mittentes, non pecunias largientes, non eloquentiæ confidentes. Et erant nudi quidem sæculo, sed induti Christum pauperes, sed divites; pecunia indigentes, sed regnum Cœlorum possidentes. Non habentes humana solatia, habentes autem Dominum suum. Ego enim, inquit, vobiscum sum omnibus diebus, usq; ad consummationem sæculi.

℟. Beati estis.

LECTIO VII.

PEragrarunt universum orbem terrarum oves simul cum lupis. Quis vidit? quis audivit? Dicit: mittam vos ut oves in medio luporum. Quis unquam Pastor oves mittit in medio luporum? sed magis si viderit lupos, congregat oves. At verò Christus è contrario fecit: oves ad lupos direxit, & vulneratæ à bestiis non sunt, sed magis lupi ad ovium mansuetudinem sunt conversi.

℟. Jsti sunt.

LECTIO VIII.

UBi sunt nunc, qui audeant Ecclesiæ contraire? quando novella erat, in nullo potuit lædi; & nunc, quando usque ad Cœlum pervenit, existimas eam posse superari? Et tunc quidem, cum undecim essent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum ceperunt mundum: & nunc quando terra & mare, & orbis, & inhabitabiles regiones, & civitates, & omnes fines terræ pietate repleti sunt, putas eam te posse lædere? sed non poteris. Christus enim propter eam passus est, portæ inferi non prævalebunt adversus eam. Faciliùs Cælum exterminari potest, & terra perire, quàm aliquid mali pati Ecclesia.

℟. Constitues eos.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Lucam.

LECTIO IX. Cap. 9.

IN illo tempore: Convocatîs JESUS duodecim Apostolîs, dedit illis

illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Præsb.

BEnignus & Clemens Dominus ac Magister non invidet servis atque Discipulis virtutes suas. Et sicut ipse curaverat omnem languorem, & omnem infirmitatem; Apostolis quoque suis tribuit potestatem, ut curarent omnem infirmitatem, omnemque languorem.

℟. Jsti sunt, qui viventes.

LECTIO X.

SEd multa distantia est inter habere & tribuere, donare & accipere. Jste quodcunque agit, potestate Domini agit: illi si quid faciunt, imbecillitatem suam, & virtutem Domini confitentur dicentes: in nomine JESU surge & ambula.

℟. Jsti sunt Viri Sancti.

LECTIO XI.

ET misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Fortasse enim nemo crederet hominibus illiteratis promittentibus regna Cœlorum. Jdeo concessit illis primùm potestatem signorum; & tunc misit prædicare regnum Dei, ut promissorum magnitudinem attestaretur etiam magnitudo factorum; fidemque daret verbis virtus ostensa: & nova facerent, qui nova prædicarent.

℟. Qui sunt isti.

LECTIO XII.

VErùm signa quæ tunc per Apostolos corporaliter fiebant, quotidie in Sancta Ecclesia per Sanctos Prædicatores spiritualiter fiunt. Cum in Fide quis infirmus, eorum prædicatione roboratur ad Fidem: cùm mortuus quis in peccatis, gratia & misericordia Dei compunctus, per eorum eruditionem resuscitatur, ad pœnitentiam & confessionem peccatorum suorum, dignaque emendatione vitam merebitur sempiternam.

℟. Jte in orbem universum, & prædicate dicentes: * Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit.

℣. Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit.

Gloria Patri. Qui crediderit.

Sequentia S. Evangelii secundùm Lucam. C. 9.

IN illo tempore: Convocatîs JESUS duodecim Apostolîs, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Et ait ad illos: nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis: Et in quamcunque domum intraveritis, ibi manete, & inde ne exeatis. Et quicunque non receperint vos; exeuntes de Civitate illa, etiam pulverem pedum vestrorum excutite in

in testimonium supra illos. Egressi autem circuibant per Castella Evangelizantes & curantes ubique.

Oratio. Deus, qui Ecclesiam tuam, *ut supra.*

Ad Benedictus Antiphona.

Convocatîs JESUS duodecim Apostolîs, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent.

In 2dis Vesp: ad Mag: Ant:

Egressi duodecim Apostoli, circuibant per Castella, Evangelizantes & prædicantes ubique.

DIE XVI. JULII.

In Festo SS. Andreæ ac Benedicti Martyrum. Duplex 2dæ Clas:

Omnia de Comm. plurim. Martyr. præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos concedis Sanctorum Martyrum tuorum Andreæ & Benedicti natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones.

Fratres, debitores sumus. *de eod. Comm.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

SAnctus Andreas Suiradus, quem alii Zoërardum nominant, ex Poloniæ Provincia ortus, Christiana Religione tum primum in Polonia & Hungaria florente, vitam Monasticam in Cænobio Zabor dicto, apud Nitriam Civitatem, sub Philippo Abbate professus est. Mira illius Viri abstinentia, carnisque mortificatio prædicatur: quippe qui præter triduanam frequentem inediam, Quadragesimam quoque Solis quadraginta nucibûs contentus transigeret: nihilominus tamen interdiu operaretur, noctu verò vix quidquam quietis caperet. Sedenti enim juxta spineam sepem somnus erat, lumbîsque catenâ occulta æreâ præcinctîs.

℟. Sancti tui Domine.

LECTIO VI.

VErumtamen in tanta ciborum parcitate, nunquam ab elaboratione cessavit: sed accepta securi solitarium Sylvæ penetrabat recessum, ibidemque tamdiu in opere persistebat, quoad nimio labore fractus, humi laberetur. Accidit autem, ut die quodam sic instar mortui jaceret, cùmque dubio procul, ab omni humano solatio destitutus, extremum spiritum edidisset; tum ecce subito juvenis eximio præfulgens candore, qui eum vehiculo impositum ad cellam perduxit, ac protinùs evanuit: tùm verò Andreas, ut collectîs viribûs cognovit benignâ Dei misericordiâ tanto periculo se esse liberatum, exultare & gratias agere cæpit; Benedictum suum Discipulum, ne ante diem obitûs sui rem admirabilem

lem promulgaret, juramentô obstrinxit.

℟. Verbera carnificum.

LECTIO VII.

CUm jam extremus immineret vitæ dies, tum Andreas illis, qui eum circumstabant, præcepit, ne quid vestimentorum, quibus operiebatur, auferrent, usque dum Abbas ipse Philippus, qui accersitus expectabatur, adesset. Abbas autem eô defunctô adveniens, ut primum Sacrum corpus de more lavandum attigit, catenam æneam ipsis visceribus penitus inhærentem invenit. Prorsus quidem hoc Martyrii genus occultum mansisset, nisi ad umbilicum ligati nodus apparuisset metalli. Soluta vero catena dum ex corpore trahebatur, costarum sonus elisarum omnium aures cum horrore replebat.

℟. Tanquam aurum.

LECTIO VIII.

ANdreæ in hujusmodi sanctis exercitiis defuncto, Benedictus ejus Discipulus genere itidem Polonus successit: Magistrique mores & vitam imitatus, triennio supervixit. A latronibus denique spe inveniendæ pecuniæ trucidatus, & in flumen proximum Vagum nomine projectus est. Ubi corpus ejus demersum, anno toto sub aquis delituit: tandem aquilæ locum quotidie observantis indicio inventum est integrum & incorruptum; in Temploque Sancti Emmerami corpori sui Magistri appositum est.

℟. Certamen magnum.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Descendens JESUS de monte. *de Communi Martyrum.*

S. Hyacinthi Confessoris Festum celebratur in Polonia Dominica proxima post Festum Assumptionis B. V. M. sub ritu duplici, ex Indulto Sedis Apostolicæ.

Extra Poloniam. XVI. Augusti. *Omnia ut in Breviario die ut supra.*

DIE XVIII. JULII.

In Festo S. Simonis de Lipnica Confessoris non Pontif. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. 2do loco, præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Beatum Simonem Confessorem tuum, Evangelicæ prædicationis gratia sublimasti: concede propitius, ut ejus salutaris doctrinæ pabulo nutriti, quæ tibi sunt placita exequentes, per semitas justitiæ ad Cœlestem patriam feliciter pervenire valeamus. Per Dominum nostrum.

In secundo. Nocturno.

LECTIO V.

SImon in Oppido Lipnica Regni Poloniæ, piis honestisque Parentibus natus, ab ineunte ætate non obscuras exhibuit futuræ virtutis significationes; nam & Deiparam summo studio colebat, & pueriles ludos aspernabatur. Cracoviam studiorum causa missus, ibidem summa cum laude versatus est, & bonis artibus, liberalibusque disciplinis eruditus, in ea Academia primum gradum obtinuit, sed non multo post, cum Ordo Minorum Observantium, S. Joannis à Capistrano opera tunc temporis in Poloniam invectus, sanctitatis fama clareret, illud vivendi institutum, ut Deo liberius inserviret, complexus est.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

IN Religione rerum Cœlestium contemplationi assiduè addictus, corpus ciliciô, flagellîs, longaque esurie macerabat. Ferventissimo erga Deiparam amore actus, plures horas quotidie in precibus eidem fundendis suaviter impendebat, diebusque illi sacris cilicio, quod continenter gestare consuevit, aliud asperius superaddebat. Præ maxima animi demissione vilissima quæque Cœnobii munera obire, hominum præconia, honoresque fugere, convicia verò, & adversa patientissimè ferre solemne habuit; castitatis perpetuus custos, à mulierum conspectu semper abhorruit. Delato sibi concionandi munere, tantâ eloquentiâ, tantoque fervore functus est, ut plures è vitiorum cæno ad rectam salutis semitam reduxerit: plures etiam ad mundi contemptum pertraxerit.

℟. Amavit eum.

LECTIO VII.

MArtyrii æstuans desiderio, in Palæstinam non sine magnis itineris incommodis profectus est. Sed spe sublata martyrii, postquam loca illa, in quibus redemptionis nostræ mysteria acta sunt, intima effusaque spiritus consolatione visitasset, Cracoviam reversus est; ubi consuetis exercitationibus sedulam operam navabat. Denique cùm pestilentiæ morbus in eadem Urbe maximè grassaretur, & Simon, ut erat charitate plenus, ægrotantibus Sacramenta administrare, monita salutis exhibere, quoquô modo opitulari non prætermitteret, eodem & ipse morbô correptus ad extremum vitæ pervenit.

℟. Jste homo.

LECTIO VIII.

JTaque mortem nihil timens, cupiens dissolvi & esse cum Christo, oculis in Christi è Cruce pendentis imaginem defixis, spiritum placidissimè Deo reddidit, Annô à partu Virginis Millesimô quadringentesimô octogesimô secundo, Quinto decimo Kalendas Augusti. Ejus corpus in Ecclesia S. Bernardini

dini

dini sui Ordinis prope Cracoviam delatum innumeris cæpit clarere miraculis : quare paucos post annos, ut fidelium cultui fieret satis, in nobiliorem locum translatum est. Hunc autem cultum ob hominum memoriam eidem exhibitum Apostolica Sedes comprobavit.

℟. Desiderium animæ.

DOMINICA PROXIMA

Post diem 24. Julii, vel hac ipsa die, si occurrit.

In Festo S. Cunegundis Virginis. Duplex 1. Classis.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS qui Beatam Cunegundem dulcedinis tuæ benedictionibus prævenisti, ac Virginem etiam in Conjugio conservasti, præsta quæsumus : ut ipsa intercedente per vitæ puritatem tibi jugiter adhærere, & per ejus vestigia gradientes ad te pervenire feliciter mereamur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones. De Virginibus. *De Comm. Virginum.*

In Secundo Nocturno.

LECTIO V.

CUnegundis Hungariæ Rege Bela, & Maria Alexii Græcorum Jmperatoris Filia Parentibus genita, SS. Vladislai, Hedvigis, Salomeæ, Elisabeth, & Ludovici non minus illustrium virtutum, quàm Regii sanguinis cognatione præfulsit. Cùm adhuc in utero gestaretur, clara voce cælitùs emissa, Mater didicit se prolem eximiæ sanctitatis parituram. Vix autem in lucem edita, linguam in verba mirabiliter solvit, quibus Beatam Virginem Cœlorum Reginam salutavit. Tum veluti infantiæ impedimenta nesciret, admiranda præbuit futuræ sanctitatis argumenta ; nam quartis & sextis quibusque feriîs semel tantùm lac sugebat. Cùmque inter Nutricis ulnas Missæ Sacrificio interesset, Sanctissima JESU & MARIÆ Nomina cum proferrentur, demisso capite venerabatur, oculisque in Cœlum intentis, tota in Sacrorum Mysteriorum contemplatione defixa videbatur.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

PUeritiam jugi Divinarum rerum meditationi ac jejuniis addicta, fundendis præcibus, eleemosinis erogandis, aliisque piis operibus transegit. Custodiendæ autem Virginitatis studium tunc maximè probavit, cum proposito conjugio diu obluctata, sed Parentibus tamen morem gerere coacta, & Boleslao Poloniæ duci in Matrimonium tradita ; prima nuptiarum nocte suasionibus, præcibusque impetravit, ut sibi virginitatem colere liceret ; deinde tanto illum puritatis amore inflammavit : ut pari consensu cum intacta Conjuge castitatem emissô

votô

votô servandam perpetuò statuerit, quo Pudici cognomentum adeptus est. Polonico autem Regno tam virtutum exemplîs mirificè consuluit, quàm impetratis à Deo beneficiîs, interque illud præcipuè celebratur, quod Salisfodinam, unde opulentissimi reditus Regno proveniunt, mirabiliter obtinuerit.

℟. Dilexisti.

LECTIO VII.

MOrtuo Boleslao Poloniæ regimen constantissimè recusavit, curisque omnibus exuta, & facultatibus in pauperes distributis, Ordinem S. Claræ in Monasterio Sandecensi, quod ipsa condiderat, professa est. Ibi cùm aquarum inopia Sorores laborarent, flumini haud procul decurrenti imperavit, ut alveo diverteret, & cursum, quem bacillo aquis designaverat, per acclivia licet loca teneret, Deoque famulæ suæ precibus annuente Monasterii necessitatibus insigni miraculo provisum est.

℟. Prudentes Virgines.

LECTIO VIII.

CUm autem in eodem Monasterio annos tredecim sanctissimè vixisset, maximîs virtutibûs, signisque ac Prophetiæ dono illustris, præcognita mortis hora placidissimè quievit in Domino die vigesima quarta Julii, Annô Salutis Ducentesimô nonagesimô secundô supra Millesimum, Cujus anima niveo amictu ornata, inter Angelorum Choros Cœlum ascendere visa est, ejusque immortalem gloriam innumera deinde miracula comprobarunt; nam captivi libertatem, cæci visum, ægri plurimi sanitatem, à morbis gravissimis ipsa intercedente recuperarunt, ac mortui plerique in vitam revocati sunt. Itaque antiquissimum cultum, quo per universam Poloniam celebrabatur, Alexander Papa VIII. approbavit, & Clemens Papa XI. eandem in primariam ejusdem Regni & Magni Ducatûs Lithuaniæ Patronam ritè electam confirmavit.

℟. Afferentur Regni.

In III. Nocturno Homilia in Evang: Simile est Regnum Cœlorum decem Virginibus. *de Comm. Virg.*

DIE XXX. JULII.

In Festo B. Ceslai Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Ceslaum Virgineo morum candore præditum, & salutis animarum zelo succensum in diversis Nationum Populis operum sanctitate, & fidei propagatione mirabilem effecisti: præsta quæsumus, ut ejus intercessione simus semper in Fide stabiles, & ad te, qui solus es æternæ salutis Auctor ac Largitor, misericordiæ

diæ tuæ munere pervenire valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones. Justus. *de Comm. Conf: non Pontif:*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Beatus Ceslaus S. Hyacinthi Germanus Frater, è Nobilissima Odrovąziorum Prosapia, in Provincia Opoliensi, Diœcesis Vratislaviensis ortus est: ab ipso ineuntis ætatis principio plurima futuræ sanctitatis indicia, & Christianarum virtutum specimina prodidit. Jngenua, qua pollebat, Jndoles, eximius morum candor ac pietas, illum omnibus non minus amabilem, quàm admirabilem reddiderunt. Humanioribus literis apprimè in pueritia excultus in Jtaliam, cùm jam adolevisset, ab Jvone Episcopo Cracoviensi Patruo suo missus est, ut ibi Theologiæ & Jurisprudentiæ operam navaret. Post emensum in Jtalia studiorum curriculum Cracoviam reversus, & ab eodem Jvone Canonicus & Custos Sandomiriæ in Ecclesia S. MARIÆ factus, nihil secundum Deum priùs & antiquiùs habuit, quàm ut vitam non tantùm à criminibus, sed etiam à suspicione criminum undequaque puram & inculpatam duceret, quo aliis præiret exemplo, omnesque Christianas in se exprimeret virtutes, quarum amorem cordibus omnium inserere summopere exoptabat.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Dum autem omnibus perfecti Canonici officiis jugi solicitudine fungeretur, contigit, ut Jvo Episcopus Romam profecturus, eum sibi itineris comitem adscivetit. Romam appulsus Ceslaus famâ sanctimoniæ & miraculorum Viri Dei Dominici Ordinis Prædicatorum Fundatoris auditâ, nil cunctatus impulsu Spiritûs S. mundo nuntium remisit, & ab eodem Sanctissimo Patriarcha habitum Religionis suscepit, in qua tanquam in fertili agro Viri doctrinæ magnitudine, & vitæ sanctitate præstantes, nunquam alii ex aliis continenter propagari, & proseminari desierunt: in Ordinem Prædicatorum cooptatus ita sub disciplina S. Patris Dominici profecit, ut tanquam exemplum continentiæ, frugalitatis & obedientiæ omnibus proponeretur. In Vigiliis, jejuniis, carnis maceratione, orationibus, aliisque idgenus Legum sui Ordinis observationibus ita assiduè erat exercitatus, ut verus & omnibus suis absolutus Beatissimi Patris Dominici Filius videretur.

℟. Amavit eum.

LECTIO VII.

Post exactum Tyrocinium zelo flagrans salutis animarum, à S. Patriarcha obnixè postulavit, ut ad Oras Septemtrionales, quas in tenebris & in umbra mortis detinebat infidelitatis error & ignorantia, mitteretur. Voti compos factus, pri-

primum Pragam Bohemorum Metropolim se contulit, ibique cum uberrimo animarum lucro Verbum Dei prædicavit, & totam illam Urbem in sui admirationem rapuit. Deinde totam Silesiam prædicationis causa pedibus circumcursans, relicto ubique suavissimo virtutum odore, errantes veritatem edocuit, carnales affectus dissipavit, peccatores ad pœnitentiam pellexit, frigida hominum pectora Divino amore inflammavit, copiosumque fructum in horrea Domini, ad cujus gloriam jugiter & unicè anhelabat, convexit.

℟. Jste homo.

LECTIO VIII.

DUm Tartari Poloniam, & Silesiam ferro, flammaque devastarent, piè creditum est, Ceslaum, qui sæviente hostium furore in Castrum Vratislaviense unà cum aliis Christi fidelibus confugerat, precibus suis ac lachrymis ad Deum effusis hanc Urbem defendisse. Tandem plenus meritis obiit Vratislaviæ in Monasterio sui Ordinis Annô Millesimô ducentesimô quadragesimô secundô. Ad ejus Sepulchrum populus venerationis ergo certatim confluere, eique cæpit exhibere cultum, quem in S. Rituum Congregatione maturo examine perpensum Clemens XI. Pontifex Maximus approbavit, & universo Prædicatorum Ordini concessit, ut Officium de B. Ceslao celebraret. Quod Clemens Papa XII. ad Regnum Poloniæ, & Provincias annexas extendit.

℟. Desiderium animæ.

In III. Noct. Homilia in Evang: Designavit Dominus. *ut in Communi Evangelistarum.*

DIE II. AUGUSTI.

In Festo S. Hieronymi Æmiliani Conf. Officium Duplex minus. Pro quo Decretum Clementis XIV. Pontif: Maximi editum : Urbis & Orbis. *Die* 2. *Septembris Anno* 1769.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter Sequen.

ORATIO.

DEUS, misericordiarum Pater, per merita & intercessionem Beati Hieronymi, quem orphanis adjutorem & Patrem esse voluisti: concede, ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur & sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones. Justus. *de Comm. Confes: non Pontif.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

HIeronymus, è gente patricia Æmiliana Venetiis ortus, à prima adolescentia militiæ addictus, dificillimis Reipublicæ temporibus Castro Novo, ad Quarum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterri-

mum carcerem detruditur, manibus ac pedibus vinctus, cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, & per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem duxit. Urbem ingressus ad Deiparæ aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias cæpit pietatis studia impensiùs colere, in pauperes mirè effusus, sed puerorum præsertim misertus, qui parentibus orbati, egeni, & sordidi per urbem vagabantur, quos in ædes à se conductas recepit de suo alendos, & Christianis moribus imbuendos.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

PEr eos dies Venetias appulerant Beatus Cajetanus, & Joannes Petrus Caraffa, postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque ægrotis pari charitate inserviret. Mox eorundem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiæ primùm, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanotrophia erexit; Bergomi præsertim, ubi præter duo, pro pueris unum, & pro puellis alterum; domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus à turpi vita ad pænitentiam conversis aperuit. Somaschæ demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetæ ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem costituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea à Somascha nomen factum, quam subinde auctam & propagatam, nedum Orphanorum regimini & Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianæ Reipublicæ utilitatem, adolescentium in literis, & bonis moribus institutioni in Collegiis, Academiis, & Seminariis addictam Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, cæterique Pontifices privilegiis ornarunt.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

ORphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atq, Ticinum, & utrobique collectis agminibus puerorum tectum, victum, vestem, Magistros, nobilibus Viris faventibus, providè constituit. Jnde Somascham redux, omnibus omnia factus, à nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere prævideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adjutorem in metendis frugibus præbet, mysteria Fidei explicabat, puerorum capita prurigine fœda abstergens, & patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur, eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

IN monte, qui Somaschæ imminet, reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis cædens, dies integros jejunus transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum pœnas luebat. In hujus specûs interiori recessu ex arido silice extillat aqua, precibus servi Dei ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiernam diem jugiter manans, & in varias regiones delata, ægris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quæ per omnem vallem serpebat, dum ægrotantibus inservit, & vita functos propriìs humeris ad sepulturam defert, contractô morbô, annos natus sex & quinquaginta, quam paulo ante prædixerat, pretiosam mortem obiit, annô millesimô quingentesimô trigesimô septimô: quem pluribus in vita & post mortem miraculis illustrem Benedictus Decimus quartus Beatorum, Clemens verò Decimus tertius, Sanctorum fastis solemniter adscripsit.

℟. Desiderium animæ.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Mathæum.

LECTIO IX. c. 19. v. 13.

IN illo tempore: Oblati sunt JESU parvuli, ut manus eis imponeret & oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Hom 62. in Math.

CUr Discipuli pueros abigebant? Dignitatis causâ. Quid ergo ille? Ut doceat illos modestè sapere, fastumque mundanum conculcare, & suscipit & ulnis complectitur, talibusque Regnum Cœlorum pollicetur; id quod etiam dixit superiùs. Et nos igitur si volumus hæredes esse Cœlorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiæ culmen, simplicem esse cum prudentia. Hæc vita est Angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit, ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis à Matre verberibus cædatur, eam semper quærit, & omnibus anteponit.

℟. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, malletque illam incultam videre, quàm Reginam mirificè amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate vel divitiis, sed ex amore æstimare solet, & nihil plùs requirit, quàm necessaria, atque ut lacte repletus est, statim à mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos erumnis præmitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus

bus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est Regnum Cœlorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ natura sua pueri faciunt.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

QUia enim Pharisæi non aliunde, quàm à nequitia & arrogantia ad agendum ferebantur, ubique discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus & primi consessus.

℟. Beatus Vir.

LECTIO XII.

QUoniam igitur Discipuli per totum terrarum Orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos prævenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem à vulgo expetere, vel ante alios se efferre. Nam etiamsi hæc parva videntur esse, at malis ingentibus causam præbent. Sic enim instituti Pharisæi in malorum culmen ascenderunt; salutationes, primos consessus, & medios requirentes, hinc in ardentem gloriæ cupiditatem, inde verò in impietatem lapsi sunt.

℟. O Beati Viri.

Sequentia S. Evangelii secundùm Mathæum. c. 19. v. 13.

IN illo tempore: Oblati sunt JESU parvuli, ut manus eis imponeret & oraret. Discipuli autem increpabant eos. Jesus verò ait eis: Sinite parvulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum Cœlorum. Et cùm imposuisset eis manus, abiit inde Et ecce unus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam, ut habeam vitam æternam? Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Unus est bonus Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandata; Dicit illi: Quæ? Jesus autem dixit: Non homicidium facies: Non adulterabis: Non facies furtum. Non falsum testimonium dices: Honora Patrem tuum & Matrem tuam, & diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodivi à juventute mea, quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perfectus esse, vade, vende, quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in Cœlo: & veni, sequere me.

Oratio. Deus, misericordiarum Pater. *ut supra.* Missa propria.

DIE XI. AUGUSTI.

In Festo S. Camilli de Lellis Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm: Conf. non Pontif: exceptis iis, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui Sanctum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis prærogativa decorasti: ejus, quæsumus, meritis spiritum nobis

tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, & ad Cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum &c. in unitate ejusdem Spiritus.

In Hymno 3. *Versus mutatur.*

In primo Noct: Lectiones.

Justus si morte. *ut in eodem Communi.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

CAmillus Bucclanici Theatinæ Diœcesis Oppido, ex Nobili Lelliorum familia natus est, Matre Sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agmini puerorum idem signum gestantium præeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem secutus, sæculi vitiis aliquamdiu indulsit, donec vigesimum quintum agens ætatis annum; tanto supernæ gratiæ lumine, Divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lachrymarum imbre illico perfusus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipsô, quô id contigit Purificationis Beatissimæ Virginis MARIÆ Festo die, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est, sed fœdo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iteratò recrudescente, Divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor illius Religionis bis expetitum & susceptum habitum, bis dimisit.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

ROmam profectus in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perfectas ejus virtutes, sibi demandatam summa integritate ac sollicitudine verè paterna peregit. Omnium ægrorum Servum se reputans, eorum sternere lectulos sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus & cohortationibus opem ferre solemne habuit. Quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verùm cùm animarum in extremis periclitantium, quod unicè intendebat, levamini subsidium literarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus, in primis Grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

SAcerdotio postea ritè initiatus, nonnullîs sibi adjunctîs Sociîs, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium infirmis ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste: Nam Camil-

Camillus cœlesti voce è Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa, mirabiliter confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbari obtinuit. Sodalibus quartô obstrictîs maximè arduô votô, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum quàm foret Deo acceptatum, & animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo à Sacris Confessionibus erat, comprobavit, dum ejus Alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sæpiús se vidisse testatus est.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, die noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus vilissima quæque officia demississimô obsequiô, flexisque plerumque genibûs, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat; utq; omnium indigentiis præsto esset; generalem Ordinis Præfecturam, Cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus verò illius erga miseros amor tum maximè effulsit, cùm & urbs contagiosô morbô primùm, deinde extrema annonæ loboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono & gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus cum pelle tantum & ossibus constare videretur, quinque molestis æquè, ac diutinis morbîs (quos misericordias Domini appellabat) fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter suavissima JESU & MARIÆ Nomina ad ea verba: Mitis atque festivus Christi JESU tibi aspectus appareat, quâ prædixerat horâ, obdormivit in Domino, pridie Jdus Julii, Anno salutis Millesimô sexcentesimô decimô quartô, ætatis suæ Sexagesimô quartô: Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus XIV. solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Desiderium animæ.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Joannem.

LECTIO IX. Cap. 15.

JN illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homi-

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract: 83. in Joann: Evang.

QUid putamus, Fratres mei: Numquidnam solùm ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de sola nobis dilectione mandavit: ut alia non requiramus? Tria tamen commendat Apostolus dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria hæc; major autem horum charitas.

℟. Jste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

ET si in charitate, hoc est in dilectione concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse non sola. De Fide igitur nobis quàm multa mandata sunt; quàm multa de Spe? Quis potest cuncta colligere? Quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait Apostolus: plenitudo legis charitas.

℟. Sint lumbi vestri præcincti.

LECTIO XI.

UBi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Jtaque ubi dilectio est, ibi necessario Fdes & Spes: Et ubi dilectio proximi, ibi necessario dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tanquam se ipsum? quandoquidem non diligit & seipsum. est quippe impius & iniquus. Qui autem diligit iniquitatem, non planè diligit, sed odit animam suam.

℟. Beatus Vir.

LECTIO XII.

HOc ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; & quidquid aliud præcepit, faciamus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines, sicut homines. Nam ut discerneretur, adjunctum est: Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus à cæteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia non diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt: ipsi se diligunt: ergo ut se diligant, Deum diligant. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus. Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

℟. O! Beati Viri.

Evangelium. Hoc est præceptum meum. *de Communi Apostolorum.*

Oratio. Deus, qui S. Camillum. *ut supra.*

DIE SECUNDA.

Infra Octavam Assumpt: B. V. M.

Lectiones primi Nocturni.

De Sermone S. Joannis Damasceni.

LECTIO I.

JUbilemus in Arca Domini Dei, toto animo, & muri cadent Jerichunteni, contrarium inquam potestatum infestæ munitiones. Cum David exultemus Spiritu. Arca enim Domini hodie requievit. Clamemus cum Gabriele, qui primum locum obtinet inter Angelos; Ave gratia plena, Dominus tecum, ave gaudii pelagus inexhaustum, ave unicum molestiarum levamen, ave omnium cordis dolorum medicamentum. Ave Sancta Virgo, per quam mors quidem expulsa, vita autem introducta.

LECTIO II.

TU ergo, o! Sacrorum Sepulchrorum Sacratissimum! post Domini quidem Sepulchrum, quod vitæ dedit principium, quod fuit fons Resurrectionis, tecum enim loquar tanquam cum animato, ubi nam est aurum illud purum, quod manus Apostolorum in te condiderunt? Ubi divitiæ, quæ consumi nequeunt, ubi pretiosus ille thesaurus, qui vitam suscepit? Ubi novum volumen, in quo ineffabiliter Deus Verbum sine manu-inscriptum fuit? Ubi abyssus gratiæ? ubi pelagus curationum? Ubi est desiderabile illud Deiparæ Corpus.

LECTIO III.

QUid quæritis in Sepulchro Eam, quæ ad Cœlestia translata est tabernacula? cur à me rationem custodiæ exposcitis? non possum ego Divinis jussis resistere. Sacrosanctum illud Corpus, quod mihi quoq; sanctitatem impertivit, ac pretiosissimi unquenti fragrantia me replevit, & divinum Templum effecit; relictîs Syndonibûs, abiit raptum sublime, comitantibus Angelîs, Archangelîs, & omnibus Cœlestibus Potentiîs: nunc me circumdant Angeli, nunc Divina in me habitat gratia; ego evasi officina medicinæ ægrotantibus, ego fons perennis curationum, ego remedium adversus dæmones, ego civitas refugii omnibus ad me confugientibus.

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo Sancti Rochi Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui es gloriosus in gloria Sanctorum, qui cunctis ad eorum patrocinia confugientibus suæ petionis salutarem præstas effectum: concede plebi tuæ, ut intercedente B. Rocho Confessore tuo; quæ in ejus commemoratione se devotam exhibet, à languore epidemiæ, quam in suo corpore pro tui Nominis

minis

minis gloria passus est, sit libera, & tuo Nomini semper sit devota. Per Dominum nostrum.

In primo Noct: Lectiones. De Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

BEatus Rochus monte Pessulano Narbonensis Galliæ Civitate non ignobili olim Agatha, sive Agathapolis dicta natus, jam ab ipso partu Cœlesti futuræ sanctitatis signo est insignitus: nimirum Parentes ejus Joannes, & Libera longeva ætate provecti, & ante steriles, votô conceptô, ac frequentissimis præcibus filium hunc tandem impetrarunt; quem nascentem novo miraculo rubea Cruce in pectore insignitum Parentes, vicinique omnes sunt admirati. Expectationem Cœlestis augurii Rochus non fefellit: ecce enim adhuc infantulus maternæ pietatis imitator, quartæ & sextæ feriarum cujusque hebdomadæ jejunio, quo fuerat conceptus, etiam nondum rationis compos voluit enutriri. Mortuo paulò post utroque Parente, amplissimi Patrimonii unicus hæres, & Civitatis ipsius supremus Dominus ac Moderator relictus, qui infans jam virili abstinentia sese materno ab ubere depulerat, fortiori longe humanarum rerum contemptu Vir factus, Patriam bonaque omnia, & dignitates Paternas nedum deseruit, sed contempsit. Jnde immortalem Patriam propria contempta quæsiturus; dum sciret ex Apostolo: permanentem Civitatem nos hic nullam habere, sed futuram inquirere, loca sanctiora, & toto terrarum Orbe sanctitatis vestigiis celeberrima cæpit pedes invisere.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

PRimùm Aquam pendentem Jtaliæ Urbem appulit, & ecce hac in Civitate erga infirmos exercendæ charitatis nactus est occasionem B. Rochus, cùm tota fere civitas pestilentiæ morbo contabesceret, afflictis contagii lue hominibus sublevandis totum se adjecit. Jnde Civitate à morbo epidemiæ liberata, primùm Cenosam, deinde Placentiam, & vicinas Jtaliæ Urbes peragravit, mira ubique exercens opera charitatis, ac præsertim supra humanas vires Divina virtute & curationum frequentioribus signis toto illo in Orbe celeberrimus. Jnter quæ illud accidit, quod Romam ad purpurei Senatus Principem (Cardinalem dicunt) vocatus, tum peste laborantem, Signo Crucis in fronte ægrotantis impresso, protinùs sanavit; aliaque quàm plurima inibi in tota Jtalia sanitatum miracula edidit Sanctissimus Peregrinus.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

ETenim verò probatissimi alioquin & gratiosissimi DEO, & hominibus necesse fuit, ut patientiam probaret tentatio; quamobrem in Jtalia primùm gravi febre, &

infixa

infixa Divina permissione sagitta vulnere percussus, omni humana ope destitutus sub arbore jacuit: cui ut olim Christo ipsi apparuit Angelus confortans eum, eundemque per id tempus canis sumpto de mensa Domini pane quotidiano pavit, non instinctu naturali, sed ejus jussû, qui corvis ministrantibus Prophetas suos enutrivit, & sitienti populo fontem aquæ de rupe durissima eduxit.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

INde in Patriam redeuntem novissima, sed longe graviori tentatione Sanctum suum Dominus mortificavit. Jllum enim vili in habitu, quem Evangelicæ paupertatis æmulatione induerat depressum, Cives Montis Pessulani tanquam Patriæ proditorem aut exploratorem in carcerem detrudunt, illic postremus fuit, aut certè ad meritorum augmentum gloriosissimus etiam Antagonistæ cum mundo & dæmone conflictus, dum illum sibi jure hæreditario debiti Civitatis Montis Pessulani Dominii contemptu; istum verò per proprios Cives & Parentes exasperantes adversus Sanctum, mira tot injuriarum tolerantia superat ac devincit. Tandem longe Misericordissimus Deus, qui militem suum toto jam quinquennio cum concupiscentia mundi, & superbia vitæ conflictantem, è Cœli specula intuebatur, priùs Angelica visitatione confortatum solo eduxit Cœlo donandum. Quem æcumenici Constantiensis Patres elata ejus in solemni supplicatione imagine, omnesque toto orbe terrarum populi Christiani in publica pestilentiæ clade, adeò propitium advocatum sunt experti, ut tot miraculorum frequentia, & unanimi Orthodoxæ Fidei consensu, firmata ejus sanctitate, & aræ Sanctissimo Confessori erectæ, & Supplicationes publicæ fuerint institutæ; Illumque plebs Christiana velut Cœlo jam Beatum jure merito veneratur.

℟. Desiderium Animæ.

In III. Noct. Homilia in Evangelium. Ecce nos reliquimus. *ut in Comm. Abbatum & Evang. ibid.*

DOMINICA PROXIMA

Post Octavam Assumpt. B. V. M.

In Festo Translationis Sancti Casimiri Confessoris sub ritu duplici, ex Indulto Jnnocentii X. Pontif: Max: In Lithuania verò 2plex secundæ Classis.

Omnia dicuntur ut in ejus Festo IV. Martii, *præter Orationem & Lectionem, quæ sequitur.*

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Casimirum de Mundi & carnis victoria triumphantem à terreno ad Cœleste Regnum transtulisti, da quæsumus, ut qui ejus hodie memoriam Translationis agimus, ejusdem semper

per in adversitatibus experiamur suffragia. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectioni Octavæ hæc apponi debent.

IN cujus honorem pluribus etiam per Joannem Casimirum Regem gratiis in Regni tutelam adversus infideles receptis, pietate primùm Sigismundi Tertii Vilnæ regiè extructô, & à Vladislao IV. pari munificentia absolutô Sacellô, & illuc corpore honorificentissimètranslato, ejusmodi Translationis memoria hodie ipso Joanne Casimiro de hoc Sedi Apostolicæ supplicante anniversaria celebritate colitur. Et quo ad diem celebrandi Festum, & Officium sub ritu duplici per totum Regnum Poloniæ illum transferri in Dominicam primam post Octavam Festi Assumptionis Beatæ MARIÆ Virginis, Innocentius X. indulsit.

DIE XXVI. AUGUSTI.

In Festo Sanctæ Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Ordinis Sanctimonialium Visitationis Sanctæ Mariæ Fundatricis.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

OMnipotens & Misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam, tuo amore succensam admirabili Spiritûs fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis & precibus concede, ut qui infirmitatis nostræ conscii, de tua virtute confidimus, cœlestis gratiæ auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

In I. Noct: Lectiones. Mulierem fortem. *de Comm. non Virginum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

JOanna Frncisca Fremiot à Chantal, Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte ætate eximiæ sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse, in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, & famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, à se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, à sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impensè studebat. Baroni de Chantal nuptui à Patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina, bonisque mori-

moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non rarò multiplicata, quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

VIro in venatione interempto, perfectioris vitæ consilium iniens, continentiæ voto se obstrinxit. Viri necem non solùm æquo animos tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium, occisoris filium è Sacro fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid à domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles & honorificas, iniret. Ne autem à proposito castimoniæ observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, Sanctissimum JESU Christi Nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentiùs in dies charitate fervescens pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantùm excipiebat, solabatur, fovebat, verùm etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, & manantibus fætido pute ulceribus labia admovere non exhorrebat.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritûs moderatore usa fuit, Divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua è Domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invictâ constantiâ deseruit, & Sacri instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Jnstituti leges integerrimè custodivit; & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ verò animi demissionis, & obedientiæ, virtutum deniq; omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit.

℟. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

DEnique Sacro Visitationis Jnstituto ejus potissimum opera longè lateque diffuso, verbô, exemplô, & scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem & charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, & Sacramentis ritè susceptis, Molini Annô Millesimô sexcentesimô quadragesimô primô, die decima tertia Decembris migravit ad Dominum; ejusque Animam occurrente Sancto Francisco Salesio in Cœlos deferri Sanctus Vincentius à Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante & post obitum

tum claram Benedictus XIV. Beatorum, Clemens XIII. albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem, die duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens XIV. Pontifex Maximus celebrari præcepit.

℟. Quàm pulchra es.

In III. Noct: Homilia in Evangelium. Simile est Regnum Cœlorum thesauro. *ut in Comm: non Virginum.*

Oratio ut supra.

DOMINICA SECUNDA

Post Octavam Assumpt: B.V.M.

OFFICIUM.

In Festo S. Joachim Genitoris B: V: M: Protectoris Regni Poloniæ & M: D: L: à S: R: C: revisum & approbatum Duplex 1: Classis.

Ad Vesperas Antiph:

Laudemus Virum gloriosum. *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica.*

Capitulum. Eccl: 44. c

LAudemus Viros gloriosos, & Parentes nostros in generatione sua: Multam gloriam fecit Dominus magnificentiâ suâ à sæculo.

℟. *br.* Factum est illi. * Testamentum æternum. Factum.

℣. Et semini ejus sicut dies Cœli. Testamentum. Gloria Patri. Factum.

HYMNUS.

Ad Vesp: & Matutinum.

TE cuncti JOACHIM Christiadæ canant,
Te dignum celebrent Virginis inclytæ
Patrem, munere, quo nil speciosius,
Nil præstantius obtines.
ANNAM nactus eras connubio parem,
Quæ tecum meruit gignere Filiam
Nulli consimilem; Mater enim fuit,
Et Nutrix hominis Dei.
Ritu præcipuo Te JOACHIM colit,
Summi Regis Avum tota Polonia.
Fac ut tuta bonis floreat omnibus
Sub Patrocinio Tui.
Semper laus resonet summa Deo Patri,
Æternum maneat Gloria Filio,
Sancto Spiritui sit sine termino,
Qui debetur honos. Amen.

℣. Potens in terra erit Semen ejus.
℟. Generatio rectorum benedicetur.

Ad Magnificat, Antiph:

Laudemus Virum gloriosum in generatione sua, quià benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, & testamentum suum confirmavit super caput ejus.

ORATIO.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis tuis B. Joachim Genitricis Filii

lii tui Patrem esse voluisti: concede quæsumus, ut cujus Festa veneramur, ejus quoque perpetuo patrocinia sentiamus. Per eundem Dominum.

Deinde fit Commem: Dom: occur:

Ad Matutinum Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum. * In veneratione Beati Joachim Protectoris nostri. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Te cuncti. *ut in Vesperis.*

In primo Nocturno Antiph:

Vir justus atque perfectus in generationibus suis, cum Deo ambulavit. *Psalmus.* Beatus Vir. *cum reliquis de Comm: Conf: non Pontif:*

Antiph. De omni corde suo laudavit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum.

Antiph. Magnus factus est in terra sua, & præclarus in universo populo.

Antiph. Dilectus Deo & hominibus, cujus memoria in benedictionibus est.

Antiph. Magnus fuit secundùm Nomen suum, maximus in salutem electorum Dei.

Antiph. Hæreditavit honorem in populo, & Nomen illius erit vivens in æternum.

℣. Justus tota die miseretur, & commodat.

℟. Et semen ejus in benedictione est.

In primo Noct: Lectiones.

Laudemus Viros gloriosos. *de Comm. Conf. Pontif: 2do loco.*

℟. I. Ecce qui in vita sua suffulsit Domum. * Et adeptus est gloriam in conservatione gentis.

℣. Quasi Stella matutina in medio nebulæ, & quasi luna plena in diebus suis lucet. Et adeptus est.

℟. II. Viam sapientiæ monstravit illi. * Quasi lux splendens semita ejus processit, & crevit usq; ad perfectum diem.

℣. Rectos fecit Dominus cursus ejus, & itinera illius in pace produxit. Quasi lux.

℟. III. Non recedet memoria illius. * Et nomen ejus requiretur à generatione in generationem.

℣. Dominus testamentum suum confirmavit super caput ejus. Et nomen.

℟. IV. Dedit celebrantibus decus, & ornavit tempora usque ad consummationem vitæ. * Ut laudarent Nomen Sanctum Domini.

℣. Factum est illi testamentum æternum, & Semini ejus, sicut dies Cœli. Ut laudarent.

Gloria Patri. Ut laudarent.

In secundo Noct: Antiph:

In Fide & lenitate ipsius Sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. *Psalmus.* Domine, quis habitabit. *cum reliquis de Comm. Conf. non Pontif:*

Antiph. Factum est illi testamentum æternum, & Semini ejus sicut dies Cœli.

Antiph. Dilatavit gloriam populo suo, & directa est salus in manu ejus.

Antiph:

Antiph. Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit semen ejus usq; ad terminos terræ.

Antiph. Non recedet laus ejus ex ore hominum, qui memores fuerunt virtutis Dei.

Antiph: Quasi lux splendens semita ejus processit, & crevit usq; ad perfectum diem.

℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.

℟. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Lectiones secundi Nocturni, ut in Breviario.

℟. V. In omni opere dedit Confessionem Sancto, & excelso in verbo gloriæ. * Glorificavit eum, & laudavit eum in benedictionibus.

℣. De omni corde suo dilexit Dominum. Glorificavit.

℟. VI. Dedit illi Dominus gloriam. * Et exaltavit semen ejus usq; ad terminos terræ.

℣. Dilectus Deo & hominibus, cujus memoria in benedictionibus est. Et exaltavit.

℟. VII. Magnus factus est in terra sua. * Et præclarus in universo populo.

℣. Magnus fuit secundùm Nomen suum, maximus in salutem electorum Dei. Et præclarus.

℟. VIII. Dilatavit gloriam populo suo. * Et directa est salus in manu ejus.

℣. Lætificavit Jacob in operibus suis, & in sæculum memoria ejus in benedictione. Et directa.

Gloria Patri. Et directa.

In tertio Noct: Antiphona.

O! Joachim Sancte Conjux Annæ, Pater almæ Virginis, hic famulis confer salutis opem.

Canticum. Beatus Vir, qui in sapientia. *cum reliquis de Comm: Conf:*

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

In tertio Noct: Lect: ut in Breviario.

℟. IX. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. * Et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

℣. Non recedet memoria illius, & Nomen ejus requiretur à generatione in generationem. Et testamentum.

℟. X. Justus germinabit sicut lilium. * Et florebit in æternum ante Dominum.

℣. Plantatus in Domo Domini, in atriis Domus Dei nostri. Et florebit.

℟. XI. Magnificavit eum Dominus in conspectu Regum. * Et dedit illi coronam gloriæ.

℣. Statuit illi testamentum æternum. Et dedit illi.

Lectio XII. de Homilia Dominicæ currentis, cum ℟. Si bona.

Si autem hoc Festum transferri contigerit. ℟. *ultimum erit.* O! Beati Viri Joachim. *ut in Comm.*

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphonæ.

LAudemus Virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. *Psalm.* Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Potens in terra erit semen ejus, generatio rectorum benedicetur.

Antiph. Magnus Pater multitudinis gentium, quasi terræ cumulus crevit à mari usque ad mare.

Antiph. Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit Semen ejus usq; ad terminos terræ.

Antiph. Factum est illi testamentum æternum, & Semen ejus sicut dies Cœli.

Capitulum. Laudemus Viros. *ut in* 1. *Vesperis.*

℟. *br.* Benedictionem omnium gentium. * Dedit illi Dominus. Benedictionem.

℣. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Dedit illi. Gloria Patri. Benedictionem.

HYMNUS.

Ad Laudes.

AD tuas laudes JOACHIM Beate,
Jungimus nostræ pietatis Hymnum,
Tu piis dona, petimus benignam,
Vocibus aurem.

Prolis optatæ mora tædiosa,
Gaudium quodvis Tibi subtrahebat,
Ac diu, fecit doluisse, Patrem
Sera Propago.

In DEO tandem quia spem locasti,
Dulce de Cœlo recipis levamen,
Dum senex Consors sterilisque gignit
Anna MARIAM.

Stirpe Majorum sat in Orbe clarum
Reddidit virtus magis eminentem;
Quippe Te Christo fieri propinquum
Hac meruisti.

O! nimis felix Genitor MARIÆ,
Fer tuis promptum famulis juvamen,
Esto Protector populo fideli
Te veneranti.

Sit DEO Patri, Genitæque Proli
Laus, honor, sit par Tibi cultus Alme
Spiritus; Sacræ Triadi perennet
Gloria summa.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dedit illi Dominus goloriam, & exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ; non recedet laús ejus ex ore hominum, qui memores fuerunt virtutis Dei. Alleluia.

Oratio. Deus, qui præ omnibus. *ut supra. Deinde fit Commem: Dom. curr:*

Ad Tertiam, Antiphona.

Potens in terra.

Capitulum. Laudemus Viros. *ut supra.*

℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.

℟. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.

Magnus Pater.

Capitulum. Eccl: 44.

IN generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus, qui de illis nati sunt, reliquerunt Nomen narrandi laudes eorum.

℣. Factum est illi testamentum æternum.

℟. Et semini ejus sicut dies Cæli.

Ad Nonam, Antiphona.

Factum est illi.

Capitulum. Eccl: 44.

CUm Semine eorum permanent bona, Hæreditas Sancta Nepotes eorum, & in testamento stetit semen eorum.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

In II. Vesperis omnia ut in Primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dilatavit gloriam populo suo, & directa est salus in manu ejus, lætificavit Jacob in operibus suis, & in sæculum memoria ejus in benedictione.

Deinde Comm. Dom. curr.

DIE XVIII. SEPTEMB:

In Festo S. Josephi à Cupertino Conf: Duplex.

Omnia de Comm. Conf: non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

In primis Vesperis ad Magnificat Antiphona. Mortuus sum, & vita mea est abscondita cum Christo in DEO.

℣. In utriusq. Vesp. & Laud: Ora pro nobis S. Joseph. ut digni efficiamur. &c.

ORATIO.

DEUS, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia trahere disposuisti, perfice propitius, ut meritis & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi, supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit & regnat. &c.

In primo Nocturno.

De Epistola secunda Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I.

Cap. 4. v. 6. ad 12.

DEUS, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur:

tuimur : persecutionem patimur, sed non derelinquimur : dejicimur, sed non perimus : semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum : ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone.

LECTIO II.

Cap. 5. v. 1. ad 9.

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in Cœlis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de Cœlo est, superindui cupientes : si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernaculo ingemiscimus gravati : eò quod nolumus expoliari, sed supervestiri ; ut absorbeatur, quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritûs. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino : (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem.) Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit.

LECTIO III.

Cap. 12. v. 1. ad 10.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium Cœlum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum ; & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor : pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis.

℟. Iste cognovit justitiam.

LECTIO IV.

NAm & si voluero gloriari, non ero insipiens : veritatem autem dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus Satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me ; & dixit mihi : sufficit tibi gratia mea ; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Domine prævenisti.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

IOsephus à Cupertino Oppido in Salentinis, Diœcesis Neritonensis, Anno reparatæ salutis millesimô, sexcentesimô tertiô, piîs ibidem

dem Parentibùs ortus, Deique amore præventus pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate morumque innocentia transegit. A diuturno molestoque morbo patientissimè tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud minores Conventuales in Cœnobio Criptulæ, inter Laicos primum, ob literarum imperitiam, deinde inter Clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebûs penè ad vitam necessariîs illico à se abdicatîs, ciliciîs, flagellîs, catenîs omni demùm asperitatum ac pœnarum genere corpus afflixit, spiritum verò sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde à prima ætate diffusa, miro planèque singulari modo in dies coruscaverit.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

ELuxit præcipuè ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirùm autem, quòd alienato à sensibus animo statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur; dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potiùs velle, quàm non obedire. Paupertatem verò Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælato suo asserere verè potuerit, se nihil habere, quod more religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, cum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamq; ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

HÆc Beati Josephi sollicitudo à sua erga proximos charitate prodibat; tantô enim animarum zelô exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissimè procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacunque alia tri-

tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientiâ, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacræ inquisitionis jussu, hac, illac errare, versarique coactus est.

℟. Jste homo.

LECTIO VIII.

QUamquam verò populi non solùm, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus oblitterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, cæterisque donis cumulatissimè exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimô primô Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartus decimus Beatorum; Clemens Tertius decimus Sanctorum fastis adscripsit: ejus autem Officium & Missam Clemens Quartus decimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

℟. Desiderium animæ.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Mathæum.

LECTIO IX. Cap: 22.

IN illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum & Pharisæis in parabolis dicens: Simile factum est Regnum Cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Hom. 38. circa med.

QUia jam, largiente Domino, Nuptiarum Domum, id est Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Jntravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem ve-

vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

℟. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

SOla quippe dilectione Dei actum est, ut ejus unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso & Sponsæ ex ipso sui habitûs decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cùm ad Cœlum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc Spiritualia Festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

SCiendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet & inferiore, vestis texitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum, sicut te ipsum.

℟. Beatus vir.

LECTIO XII.

QUa in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cùm dicitur: Diliges Proximum tuum, sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cùm dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantùm diligat, sed ex quanto, cùm dicitur, ex toto: quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo, necesse est, ut charitas præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

℟. O Beati Viri.

Lectio S. Evangelii Secundùm Mathæum.

IN illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, & Pharisæis in Parabolis dicens: Simile factum est Regnum Cœlorum homini

homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias: & nolebant venire. Jterum misit alios servos dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei, & altilia mea occisa sunt, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam: reliqui verò tenuerunt servos ejus, & contumeliis affectos, occiderunt. Rex autem cùm audisset, iratus est: & missîs exercitibûs suis perdidit homicidas illos, & civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt: sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Jte ergo ad exitus viarum, & quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos, & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Jntravit autem Rex; ut videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit Rex ministris: ligatis manibûs & pedibûs mittite eum in tenebras exteriores. Jbi erit fletus, & stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci verò electi.

Oratio ut supra.

Ad Benedictus Antiphona.

Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, splendidum tanquam crystallum procedentem de sede Dei & Agni.

In secundis Vesperis ad Magnif: Antiph. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam JESU Christi Domini mei.

DIE XXVI. SEPTEMB:

In Festo Sancti Josaphat Episcopi & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

ORATIO.

OMnipotens sempiternæ DEUS, qui Beatum Josaphat palma Martyrii condecorando, Ecclesiæ Catholicæ novum apud Te intercessorem providisti, quæsumus, ut ejus meritis & auxilio à malis omnibus liberati, tuo nomini studiosius serviamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones. A Mileto. *In secundo & tertio Noct: de Com. 2do loco.*

DIE XXVII. SEPTEMB:

In Festo Translationis Sancti Stanislai Episc: Mart: Duplex.

Omnia ut in ipso die Festo S. Stanislai VIII. Maji. *exceptîs Lectionibûs. In primo Nocturno leguntur:* A Mileto. *de Comm. unius Mart: nisi occurrant dicendæ de Dominica præcedenti. Responsoria leguntur de Comm: unius Martyr: extra tem-*

pus

pus Pasch: præter propria Respon: ut in ejus Festo. fol: 40.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

ECce enim Stanislaus computatus est inter Filios Dei, & inter Sanctos sors illius est. Honorificavit eum Pater æternus, qui in Cœlis est: centuplum accepit in hac vita, & vitam æternam possedit. Nam qui vivus cæcis viam demonstrabat, mortuus cæcos illuminavit: qui vivus unum solum mortuum, magna nostri orbis admiratione, à mortuis excitavit, mortuus plures de sorte mortis sustulit: qui vivus ferro Boleslai cessit, mortuus universos exercitus, atque acies integras, piorum Regum Patronus & adjutor, gentisque suæ amator, fugat. Itaque cum locus ille, ubi depositus fuit, populi frequentiam, quæ illuc opis causa confugiebat, continere non posset, Lambertus hujus nominis tertius, Successor ejus, & princeps Vladislaus, divinis visionibus admoniti, ossa Sancti odorem suavissimum spirantia, sanctè, ac reverenter in primarium Templum Cracoviense Sancti Venceslai tum dictum, transferunt. Sic suo altari Pontifex, Cathedræ Doctor, Templo Episcopus, Populo Pastor, post decennium restituitur.

LECTIO VI.

POst centum tandem, & septuaginta annos excitat Dominus Spiritum Prandotæ Episcopi Cracoviensis, Viri Sancti, Boleslai item Ducis, cum sua Conjuge Kinga fæmina castissima. Qui miraculis S. Episcopi collectis, & fide publica tanquam igne probatis Legatos ad Jnnocentium IV. Summum Pontificem mittunt: atque ut tantum Virum in numerum Sanctorum referre velit, diligenter precantur. Fit consultatio Assisii, ubi tum fortè erat Summus Pontifex. Jnter alios tum unus adversabatur causæ Divi Stanislai Reinholdus Cardinalis Ostiensis, Vir primæ auctoritatis: incidit hic in gravem & lethalem morbum: cui in somnis apparet Divus Stanislaus, indignè illum facere docens, qui Dei resistat voluntati: excitatur senex Divo se commendat, convalescit, causam antea oppugnatam tuetur. Fit summus consensus omnium: Episcopus Sanctus inter Martyres refertur.

LECTIO VII.

COntigerat Deo ita ordinante, inter ipsam rem sacram, ut mortuus adolescens à Matre in illud templum Divi Francisci dictum, deduceretur. Pontifex Deum supplex precatur, ut novo miraculo Sanctum suum confirmet: erigit se subito adolescens: fit ingens lætitia omnium. Summus Pontifex pro suggestu gratias Deo agit: Martyrem luculentissima oratione celebrat: diem VIII. Jdus Maji memoriæ ejus solemnem assignat.

L E-

LECTIO VIII.

REdeunt Legati cum ingenti lætitia, annuntiantes, quanta Deus fecit cum Martyre suo. Prandota Episcopus ossa Sancti ex pulvere terræ sublevat, eaque pro more solito in altari condit, Boleslao Rege pudico, ac Regina pudicissima, cæterisque Episcopis ac Ducibus Regni & vicinarum Provinciarum assistentibus. Et factum est in illa die gaudium magnum: benedixitque Dominus novissimis Stanislai, magis quàm principio ejus.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Joannem. Cap: 10.

LECTIO IX.

IN illo tempore: Dixit JESUS Pharisæis: Ego sum Pastor bonus; bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Basilii Episcopi.

QUomodo cùm magna dicit: Ego manu mea firmavi terram: ego produxi Cœlos solus: quomodo cùm alia dicit, quæ digna sunt dici de Deo, sic dicit: Ego sum Pastor bonus. Arcet degeneres, & veritatem sibi ipsi vendicat: Ego sum Pastor ille bonus. Disce, quis sit Pastor? & quis sit bonus ille. Jpse hoc interpretatur: Bonus Pastor animam suam ponit pro ovibus suis: mercenarius verò, & qui non est Pastor, cujus non sunt oves propriæ, illi nihil est curæ, quando lupum venientem videt. Hic quærit Ecclesia: si Dominus Pastor est, quis sit mercenarius pastor? Num diabolus? Et si diabolus mercenarius pastor est, quis sit lupus? At lupus diabolus est, bestia immanis, rapax, insidiosa, communis omnium hostis. Habeat itaque propriam appellationem, mercenarius pastor.

LECTIO X.

TUnc quidem mercenarios Pastores Dominus vocavit, ad eos conversus, qui tunc erant, sunt verò & nunc (quod minimè vellem) qui, non ut prosint ovibus, pastores agunt: quibus propriè mercenariorum appellatio convenit. Tunc Principes Sacerdotum notabantur, & Pharisæi, & tota illa secta Judaica: illos dixit mercenarios esse pastores, qui non veritatis, sed quæstûs sui gratiâ pascendi potestatem usurparant: qui vano prætextu precationibus instabant, ut panem cômederent viduarum & orphanorum. Mercenarii sunt, qui proprium compendium curant. Qui præsentia sectantes, ad futura non aspiciunt, mercenarii sunt, non pastores.

LECTIO XI.

ET cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Quid vocat cognoscere? Oves meæ, inquit, vocem meam audiunt, ecce quomodo cognoscatur Deus, ex eo, quòd præcepta illius audimus: ex eo, quòd

quòd illa audientes opere adimplemus. Hæc demum est cognitio Dei, observantia videlicet præceptorum Dei; non inanis illa curiositas, non essentiæ Dei, & supramundanorum investigatio, non rerum invisibilium consideratio. Satis tibi sit, scire pastorem esse bonum, animam suam posuisse pro ovibus. Quantus verò sit Deus, & quæ illius mensura, & qualis essentia; talia sciscitanti sunt periculosa, ei autem, qui rogatur, perplexa: & talium medicina est silentium.

℟. O venerandam.

LECTIO XII.

QUi verò nostram hanc panegyrim congregavit, nos custodiat indemnes, illæsos, & à lupi rapacitate securos, Ecclesiam hanc immotam, ac magnis Martyrum turribus munitam, conservet: omnes furentium hæreticorum insidias, & incursus, in tranquillitate ac silentio avertat: nobis verò donet, ut Divina oracula discamus & doceamus, subministratâ à Spiritu Sancto gratiâ: cui cum Patre & Filio sit gloria & imperium, nunc & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

℟. Pastor cadit.

Evangelium & Oratio, ut supra in die Festi. fol: 39.

DIE XXVIII. SEPTEMB:

In Festo S. Venceslai Regis & Mart: Duplex.

Omnia dicuntur, prout in Translatione ejusdem. Die V. Mart: fol: 13.

DOMINICA PROXIMA

Post Festum S. Mathæi Apostoli.

In Festo B. Ladislai de Gielniow Confessoris. Duplex Oratio -- Imæ *Classis.* Infra.

Omnia de Comm: Conf: non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

In primo Nocturno Lectiones. Beatus Vir. *de Comm: Conf: non Pontif:* 2do *loco.*

In secundo. Nocturno.

LECTIO V.

LAdislaus in Oppido Gielniow Diœcesis Gnesnensis in Polonia natus, mira vitæ innocentiâ pueritiam transegit. Adhuc Adolescens in Ordine Fratrum Minorum Observantium S. Francisci, quorum antiquam disciplinam S. Joannes à Capistrano non diu ante in Polonia propagaverat, solemnia vota nuncupavit.

LCCTIO VI.

JN arrepta religiosæ perfectionis via, ita profecit, ut absolutæ sanctitatis exemplar videretur. Assiduîs jejuniîs & vigiliîs corpus subegit, orationis & contemplationis gratiâ, charitate, aliisque Religiosi hominis virtutibûs maximè enituit, ac regularem imprimis observantiam ardentî zelô promovit.

Oratio. Infra. ✠

LECTIO

✠ Deus, qui B. Ladislaum Religiosa perfectione voluisti omnibus prælucere, concede propitius, ut ejus exemplo in virtutibus jugiter proficiamus. Per Dnum Nrũ. &c.

LECTIO VII.

CUm cæteris zelo, sanctitate ac doctrina prælucerct, ad regimen sui Ordinis assumptus est, sæpe custodis Conventûs Varsaviensis, & Vicarii Provinciæ Polonæ munus summa cum laude obivit. Divini verbi prædicationi operam navavit egregiam. Præ aliis autem virtutibus, obedientiæ, ac propriæ voluntatis abdicationem maximè coluit; cùm ei optio Cœnobii daretur, & Socii, qui famularetur, è Superiorum nutibus pendere se velle professus est. Singulari pietate ac devotione erga Christi Domini Passiomem afficiebatur, quæ tam altè ipsius menti hærebat, ut illius memoriam suis in concionibus nunquam omitteret.

LECTIO VIII.

SAcrô Parasceves die cùm de Dominica Passione ad Populum concionem haberet, eique Christi dolores, & cruciatus præ oculis poneret, Sacratissimum Nomen JESUS ingeminans, in extasim raptus est, & super ambonam universo spectante populo elevatus. Mox languore correptus plenus meritis, ac omnibus Ecclesiæ Sacramentis, ritè sanctèque refectus, migravit ad Dominum, Quarto Nonas Maji, Annô millesimô quingentesimô quintô, & in Ecclesia sui Ordinis Varsaviæ sepultus est. Ejus merita & Sanctitatem statim post mortem miraculis Deus confirmavit, præsentemque in suis calamitatibus opem agnoscentes Poloni & Lithuani inter suos primarios Patronos Beatum Ladislaum adlegerunt. Jpsius cultum Summus Pontifex Benedictus XIV. ratum habuit, & Apostolica authoritate amplificavit.

In III. Noct. Homilia in Evangelium. Nolite timere. *ut in Festo S. Joannis de Dukla.* fol. 57.

DIE I. OCTOBRIS.

In Festo S. Mariæ de Cervellione Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virginum, præter ea, quæ hic sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius, ut intercedente Beata Maria famula, tua de præsentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. De Virginibus. *ut in Comm. Virginum. Si verò inciderit in Domin: erunt Lect: de Dominica.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

MAria nobili familia de Cervellione in Hispania nata, & à Parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam cum decem & octo esset annorum illi

illi devovit; ejus vivendi ratio erat, in publicum rariùs prodire, ægrotantibus domesticis sedulo adesse, & in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto Patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede prima ex fæminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis Ducem, Magistram, & exemplar se præbuit, ac distributô Patrimoniô in redemptionem Captivorum professionem in eodem Ordine, unà cum voto delaborandi pro redimendis Captivis, emisit.

LECTIO VI.

MAtre è vivis sublatâ, cum aliquot honestis fæminis ejusdem Instituti, piam sanctamque vitam peregit; solita quotidie mulierum à suis Fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in hospitali domo lavare: quinquies in hebdomada Sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane, & aqua contenta, quotidianîs flagellîs insuper, & ferrea catena corpus suum affligens.

LECTIO VII.

SIlentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis nunquam infregit, ac parciùs indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur Cœli, & Angeli lætantur; quod diurni temporis superabat ab oratione & pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum Officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

LECTIO VIII.

FUturas maris tempestates prænuntiabat, illasque sæpe suis Orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum Redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Maria de subsidio, vulgò de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia, Barcinone migravit ad Dominum, Decimo tertio Kalendas Octobris, Annô salutis millesimô ducentesimo nonagesimô. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui, quod nonagesimô post annô, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniæ Rege, cæterisque Aulæ, & Civitatis Primatibus adstantibûs solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiosè colitur, asservatum.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus. *de Comm. Virg.*

Missa. Dilexisti.

DIE

DIE X. OCTOBRIS.

Officium Gratiarum actionis pro Victoria ex Turcis Anno MDCXXI. eodem die obtenta. Duplex majus.

Ad Vesperas Antiphonæ.

Cantemus Domino. *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dominus. *Cum reliquis de Dominica.*

Capitulum. 2. Cor: 1.

BEnedictus DEUS, & Pater Domini Nostri JESU Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

℟. *br.* Adorabant Sancti * Viventem in sæcula. Adorabant.

℣. Et mittebant coronas suas ante Thronum Dei. Viventem.

Gloria Patri. Adorabant.

HYMNUS.

SUperne Regum Rex bone,
Fons pacis & victoriæ,
Deus Pater sperantium,
Ultor suberbientium.

Ad jussa cujus turgidæ
Maris procellæ subsident,
Iras leones exuunt,
Sol stat stupens, nec se movens.

Quô fulgurante desuper
Gentes feroces expavent,
Hostes tremunt, mali fremunt,
Boni triumphant gaudiô.

Tu Barbaros, Osmanicos
Apros, fugas è Vinea
Poloniæ, Regnum Tuæ,
A clade dira vindicans.

Ergo Tuo Celsissimo
Sit nomini laus, gloria,
Qui trinus ac unus Deus,
Per sæcla vivis omnia. Amen.

℣. Sancti per fidem fortes facti sunt in bello.

℟. Castra verterunt exterorum.

Ad Magnificat Antiphona.

Benedictus Dominus Deus Noster, qui docet manus nostras ad prælium, & digitos nostros ad bellum.

ORATIO.

DEUS, qui in summis Regni nostri periculis antiqua brachii tui miracula renovasti: suscipe gratiarum actiones exultantium populorum, & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuæ fructum concede lætitiæ. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitat:

Regem, qui redimit de interitu vitam. * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus.

Hymnus. Superne Regum. *ut in Vesp:*

In primo Nocturno.

Antiph: Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

Psalm. Domine Dominus Noster. *cum reliquis ut in Festo SSS. Trin.*

Antiphona. Dignus es Domine accipere gloriam, honorem, & virtutem. *Psalm.* Cœli enarrant.

Antiph. Tua est Domine magnificentia & potentia, gloria atque victoria. *Psalm.* Domini est terra.

Antiph. Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalm. Afferte Domino.

Antiph. Ecce oculi Domini super timentes eum, & in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Psalm. Exultate justi in Domino.

Antiph. Dominus virtutum nobiscum, susceptor noster Deus Jacob.

Psalm. Deus noster refugium & virtus.

℣. Benedic anima mea Domino.

℟. Et omnia, quæ intra me sunt, Nomini Sancto ejus.

LECTIO I. Cap: 15.

De Libro secundo Machabæorum.

ET Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitaverat commune trophæum statuere de Juda. Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo affuturum: & hortabatur suos, ne formidarent ad adventum Nationum, sed in mente haberent adjutoria sibi facta de Cœlo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. Et allocutus eos de Lege & Prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant priùs, promptiores constituit eos, & ita animîs eorum erectîs, simul ostendebat Gentium fallaciam, & juramentorum prævaricationem. Singulos autem illorum armavit, non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus. Exhortati itaque Judæ sermonibûs bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi juvenum confortari, statuerunt dimicare & confligere fortiter, ut virtus de negotiis judicaret.

℟. Facile est concludi multos in manu paucorum, & non est differentia in conspectu Dei Cæli * Liberare in multis & in paucis.

℣. Non in multitudine exercitûs victoria belli, sed de Cœlo fortitudo est. Liberare.

LECTIO II.

ET cùm jam omnes sperarent judicium futurum, hostesque adessent, atque exercitus esset ordinatus, equitesque opportuno in loco compositi, considerans Machabæus adventum multitudinis, & apparatum varium armorum, & ferocitatem bestiarum, extendens manus in Cœlum, prodigia facientem Dominum invocavit, qui non secundùm armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam. Dixit autem invocans hoc modo: Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: & nunc dominator Cœlorum, mitte angelum tuum bonum ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachii tui, ut metuant, qui cum blasphemia veniunt adver-

versus Sanctum populum tuum.

℟. Quis similis tui in fortibus Domine, quis similis tui? Magnificus in Sanctitate. * Terribilis atque laudabilis, & faciens mirabilia.

℣. Dux fuisti in misericordia populo, quem redemisti. Terribilis.

LECTIO III.

NIcanor autem, & qui cum eo erant, cum tubis, & canticis admovebant: Judas verò, & qui cum ipso erant, invocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostraverunt non minùs triginta quinque millia, præsentia Dei magnificè delectati.

℟. Procidebant viginti quatuor Seniores ante sedentem in Throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum. * Et mittebant coronas suas ante Thronum.

℣. Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, honorem, & virtutem. Et mittebant.

LECTIO IV.

CUmque cessassent, & cum gaudio redirent, cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis. Facto itaque clamore & perturbatione excitata, patria voce Omnipotentem Dominum benedicebant. Jtaque omnes communi consilio decreverunt: nullo modo diem istum absque celebritate præterire.

℟. Gloria Patri, genitæque Proli, & tibi compar utriusque semper Spiritus alme, DEUS unus. * Omni tempore sæcli.

℣. Da gaudiorum præmia, da gratiarum munera, dissolve litis vincula, astringe pacis fœdera. Omni.

℣. Gloria Patri. Omni.

In Secundo Nocturno.

Antiph. Adonai Domine, magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

Psalm. Omnes Gentes.

Antiph. Non in multitudine exercitûs victoria belli, sed de Cœlo fortitudo est.

Psalm. Magnus Dominus.

Antiph. Vir obediens loquetur victoriam, vir impius procaciter obfirmat vultum suum.

Psalm. Deus, judicium tuum.

Antiph: Ædificavit Moyses altare, & vocavit nomen ejus, Dominus exaltatio mea.

Psalm: Cantate Domino canticum novum: Cantate.

Antiph. Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi.

Psalm. Dominus regnavit.

Antiph. Dominum formidabunt adversarii ejus, & super ipsos in cœlis tonabit.

Psalm: Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia.

℣. Jste Deus meus, & glorificabo eum.

℟. Deus Patris mei, & exaltabo eum.

LECTIO V.

SIgismundo tertio Rege, Osmanus Turcarum tyrannus immensis ex Europa, Asia, Africa contra-

tractis copiis, Tartarorum etiam Principe, qui longè majorem justo ducebat exercitum, in belli societatem accito, Reipublicæ Christianæ vastitatem atque excidium minitans, in Poloniam movit. Tanti adventantis hostis famâ minimè consternatus Sigismundus, cùm sciret non in multitudine exercitûs victoriam, sed de Cœlo esse fortitudinem, ope divina suppliciter implorata, Dei Genitrice, Regnique Patronis conciliatis, fortiter constanterque bellum suscepit.

℟. Tu venis ad me cum gladio & hasta, & clypeo: * Ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum.

℣. Dabit te Dominus in manu mea & percutiam te, & auferam caput tuum. Ego autem.

LECTIO VI.

PRæmissus ad fines Poloniæ non maximo numero exercitûs, qui hostem sustineret, dum Sigismundus omnem Regni nobilitatem trahens adveniret, Castra in hostili ditione ad Chocimum posita, ut bellum potiùs inferre, quàm illatum repellere Poloni viderentur.

℟. Persequebatur unus mille: * Et duo fugabant decem millia.

℣. Nonne ideò, quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos. Et duo.

LECTIO VII.

DEcies, & quidem comite semper victoria, acie pugnatum: toties à castrorum oppugnatione ingenti cum clade rejectus hostis, toties erupêre nostri feliciter, Turcarum stationes prosperè toties incursavêre; ut Dominum exercituum à nobis stare apertissimè pateret.

℟. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: * Dextera tua Domine percussit inimicum.

℣. In multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos. Dextera tua.

LECTIO VIII.

FRacta tandem tot cladibûs inflictîs Osmani contumacia: cùm se frustra adversus Deum pugnare intellexisset, ad ipsos Poloniæ fines eodem in loco mensem integrum, eoque ampliùs hæsisset inglorius, sexaginta militum millia cæsa desideraret, majorem longè numerum belli incommoda absumpsissent, stratos suorum cadaveribus undique campos cerneret, ipse jam Sigismundus cum Poloniæ flore majoribus copiis immineret, qui bellum intulerat, pacem expetiit, acceptisque conditionibus Sexto Idus Octobris prior castra movit, ex appetita armis Polonia nihil omnino, præter ignominiam, & dedecus reportaturus. Is dies in tanti beneficii memoriam, ut Deo sacer, festusq; Poloniæ, ac solemnis perpetuo in posterum foret; Sigismundus ipse Rex, Regnique Antistites à Gregorio Quintodecimo impetravêre: mox Vladislao, qui Parenti successerat, & in castris belli tempore fuerat; ut proprio at peculiari officio ad gratias agendas accomodato, Horas Canonicas eodem die Polo-

Polonia Persolveret, Urbanus Octavus indulsit.

℟. Honor, virtus, & potestas, & imperium sit Trinitati in Unitate, & Unitati in Trinitate. * In perenni sæculorum tempore.

℣. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus. In perenni.

Gloria Patri. In perenni.

In tertio Nocturno.

Antiph. Dominus quasi Vir pugnator, Omnipotens Nomen ejus. *Canticum.* Cantemus Domino. *ex Feria quinta, quod dividatur in tres Glorias.* ut in Psalterio.

℣. Benedic anima mea Domino.

℟. Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Homilia S. Gregorii in Evang: Cum audieritis prælia. *de Communi plurimorum Martyrum.*

℟. IX. Reddidit Dominus justis mercedem laborum suorum, & deduxit eos in via mirabili. * Et fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum per noctem.

℣. Transtulit illos per mare Rubrum, & transvexit eos per aquam nimiam. Et fuit.

℟. X. Justi tulerunt spolia impiorum, & decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum. * Et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

℣. Sapientia aperuit os mutorum & linguas infantium fecit disertas. Et victricem.

℟. XI. Benedicamus Patrem, & Filium cum Sancto Spiritu. * Laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

℣. Benedictus es Domine in firmamento Cœli, & laudabilis, & gloriosus in sæcula. Laudemus.

℟. XII. Te Deum Patrem ingenitum, Te Filium unigenitum, Te Spiritum Sanctum Paraclitum, Sanctam & individuam Trinitatem, toto corde & ore confitemur, laudamus, atque benedicimus. * Tibi gloria in sæcula.

℣. Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es Deus solus. Tibi gloria in sæcula.

℣. Gloria Patri. Tibi.

Evangelium, de Comm. plurim. Martyr: Cùm audieritis.

Oratio. Deus, qui in summis. *ut supra.*

AD LAUDES.

& per Horas Antiphonæ.

CAntemus domino, gloriosè enim magnificatus: equum & ascensorem dejecit in mare.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine, dextera tua percussit inimicum.

Antiph: Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

Antiph: Justi decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum, & victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo JESU meo.

Capi-

Capitulum.

BEnedictus Deus, & Pater Domini Nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

℟. *br.* Justi decantaverunt Domine. * Nomen Sanctum tuum. Justi.

℣. Et victricem manum tuam laudaverunt pariter. Nomen.

℣. Gloria Patri. Justi.

HYMNUS.

REx magne, Rex altissime,
Virtutis è Throno Tuæ
Æternitatem partiens,
Et Regna mundi transferens.
Quàm sunt inaccessæ Tui
Profunditates consilii!
Ut est procul Cœlum solo,
Arcana sic procul tua.
Thrax en furoris ferrea,
Qui virga Divini fuit,
Nunc ipse pœnas acriter
Jussu tuo demens luit.
Sic corda, quando cæteris
Cædem superbè detonant,
Cæduntur, & casu suo
Dei timorem prædicant.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio
Cum Spiritu, qui perpetim
Mundum regit custodia. Amen.

℣. Non est similis tui in Diis Domine.

℟. Et non est secundùm opera tua.

Ad Benedictus Antiphona.

Benedicimus Deum Cœli, & coram omnibus viventibus confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

ORATIO.

DEUS, qui in summis Regni nostri periculis, antiqua brachii tui miracula renovasti, suscipe gratiarum actiones exultantium populorum: & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuæ fructum concede lætitiæ. Per Dominum.

Ad Tertiam Antiph. Dextera tua.

Capitulum. Benedíctus Deus. *ut supra in Laudibus.*

℣. Justi decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum.

℟. Et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Ad sextam Antiph: Arcus fortium.

Capitulum.

O! quàm bonus, & suavis est, Domine, Spiritus tuus in omnibus! Ideoque eos, qui exerrant partibus, corripis, & de quibus peccant, admones & alloqueris: ut relicta malitia, credant in te, Domine.

℣. Adorabant Sancti viventem in sæcula.

℟. Et mittebant coronas suas ante Thronum Dei.

Ad Nonam Antiph. Ego autem.

Capitulum.

TU autem dominator virtutis cum tranquillitate judicas, & cum magna reverentia disponis nos: subest enim tibi, cùm volueris posse.

℣ Dignus

℣. Dignus es Domine Deus noster.

℟. Accipere gloriam, honorem, & virtutem.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat Antiph:

Domine Rex Omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est, qui possit resistere voluntati tuæ, si decreveris salvare Jsràël.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Festo Sanctæ Hedvigis Viduæ. Duplex majus.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, gratiæ dator, & gloriæ, tuæ nobis propitius sinum pietatis aperi, & præsta, ut qui manentem civitatem hic non habemus, ad futuram, quam quærimus, B. Hedvigis interveniente suffragio perducamur. Per Dominum Nostrum.

In primo Noct. Lect. Mulierem fortem. *de Comm. non Virginum.*

In Secundo Nocturno.

LECTIO V.

HEdvigis Bertholdi Marchionis Moraviæ, Comitis Tirolensis, & Agnetis Eilia, S. Elisabethæ matertera, duodecimo anno Henrico Longobardo Principi Poloniæ & Bòhémiæ in matrimonium data; illud semper honorabile, & immaculatum custodivit, nullum jejunium, aut diem festum judicans, quem castitatis meritô non condidisset. Nihilominus in summa castitate & continentia, facta est sicut vitis abundans in lateribus domus suæ, & filii ejus sicut novellæ in circuitu mensæ. Filios enim tres, totidemq; filias viro suo protulit. Ex quibus Henricus fortia pro religione Christiana aggressus, & tanquam alter Judas Machabæus castra Dei contra Tartaros protegens, martyrii palmam promeruit. Filia Gertrudis Virgo perpetua permansit. Fructu matrimonii Hedvigis quæsito, redditisque novalium fructibus, feriari ab opere connubiali incipit: eadem marito persuadet. Fit spiritualis desponsatio in manu Pontificis, vivitur inter sponsos Angelica vita per annos viginti octo, non coram hominibus tantùm, sed etiam coram Deo.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

PArat deinde Hedvigis sedem futuræ castitati; amplissimum Trebnicense monasterium extruit, Filiam Gertrudem priùs illuc præmittit; magnos greges Virginum Sanctarum collegit: ipsa demum consequitur. In oratione diurna, atque nocturna, nudis, etiam media hieme, pedibus assidua: in jejuniis multis per totos quadraginta an-

annos perseveravit; ita, ut die Dominico, tertia, & quinta feria, piscibus & lactariis tantum, Sabatho & Feria secunda aridis leguminibus: quarto & sexto die, aqua & pane solo duntaxat vesceretur. Pedes pauperum, quos tredecim semper ubique secum circumduxit, lavit: ulcera eorum ligavit, captivos redemit, subditos oppressos tutata est. Jrata à nemine unquam visa est, contenta ea objurgatione, Deus tibi parcat.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

NOn caruit diva Hedvigis miraculorum ac prophetiæ spiritû & gratia: nam & duabus Sanctimonialibus visum restituit: & duos recentes suspensos magna omnium admiratione ad vitam revocavit. Mortis item mariti sui tempus, & rationem longè ante prædixit, & filii eodem modo; cujus cædem eo ipso, quo cæsus est, die in remotissimis partibus cognovit: & ipsa diem obitûs multò prius præsensit & prædixit.

℟. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

JTaque priusquam morbô gravi correpta fuisset, sacram Unctionem accepit. Sanctimoniales se ægram sine permissione superiorum invisentes pepulit; nihil sanctum esse docens, quod cum obedientia majorum susceptum non esset. Priusquam moreretur, magna hilaritate Sanctos cum splendida luce ad se venientes salutavit. Mortua est, die S. Mathæi, hora vespertina, qua jejunia sua pane solo reficere solebat, anno salutis humanæ millesimô ducentesimô quadragesimô tertiô. Ac pòst multîs editis miraculîs in numerum Sanctorum à Clemenre Quarto relata est. In cujus Canonizatione mulier cæca, visui restituta est.

℟. Quam pulchra es.

In III. Noct: Homilia in Evang. Simile est Regnum Cœlorum thesauro. *ut in Comm. non Virginum. Evang: ibidem. Oratio ut supra.*

DOMIN: II. OCTOBR:

In Festo B. Vincentii Kadlubek Ep: Conf: Duplex Majus.

Omnia de Communi Conf: Pontif: præter ea, quæ hic sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui B. Vincentium Confessorem tuum, atque Pontificem, spretîs sæculi pompîs humilitatis gloria decorastî; præsta quæsumus: ut tantæ virtutis proficientes exemplô, ejus meritis cœlestis gloriæ consortes efficiamur. Per Dominum nostrum.

In primo Noct. Lectiones. Fidelis sermo. *de Communi Conf: Pont:*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

VIncentius Kadłubkovius Polonus natus est, ut antiqua acta ferunt, in Villa Karwow Diœcesis Cracoviensis, Palatinatus Sandomiriensis, ex vetustissima Rosarum Familia, Patre Bogumilo, Matre Benigna, sanguinis claritate, & pietate illustribus; à quibus in Fide Catholica, & in timore Domini sanctè educatus, plura edidit in ipsis teneris annis sanctitatis specimina, innocentia morum, jugi orandi studio, humilitate, modestia, ac prompta erga suos Parentes obedientiâ. Adolescens factus, Philosophicis ac Theologicis studiis imbutus, cum literarum studio singularem pietatem semper copulans, otium, & pravorum consortia abhorrens, orationi addictus, Sacramenta frequentans, aliosque Christianæ pietatis actus forti animo exercens.

℟. Jnveni David.

LECTIO VI.

TAnta Sanctimoniâ vitæ captus Fulco Episcopus Cracoviensis Vincentium inter suos cooptavit, ejusque opera usus est in regimine suæ Diœcesis, cùm præter eximiam vitæ integritatem acri etiam polleret ingenio, singularique prudentia: Sacerdotio initiatus, evectus fuit ab eodem Episcopo ad Præposituram insignis Collegiatæ Sandomiriensis, in qua dignitate omnes sui muneris partes adeo sanctè adimplevit, ut exemplar factus modestiæ, castimoniæ, aliarumque virtutum, promeruerit designari à Lesco Albo Poloniæ Rege in Oratorem, ut propriam Filiam Beatam Salomeam in Sponsam deduceret ad Regem Haliciæ. Defuncto interea eodem Fulcone Episcopo Cracoviensi, assumptus ille fuit ad eandem Sedem, electionem confirmante Jnnocentio III. Pontifice Maximo.

℟. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

IN Episcopatu exemplum se præbuit bonorum operum, & commissum sibi gregem pascens monitìs, consiliîs, scientiâ, verbô & exemplô, ita insectatus est pravos populorum mores, ut collapsam pietatem in pristinum restituerit. Catholicæ Fidei insignis Propagator, & Ecclesiasticæ jurisdictionis vindex acerrimus. Eximia inclaruit prudentiâ, charitate, mansuetudine, & misericordia in pauperes. Zelus Domûs Dei ita illum comederat, ut reparationi & opportunis Ecclesiarum proventibus impensè consulens, nedum ex mensæ Episcopalis redditibus, sed & de hæreditario patrimonio illas dotaverit. Eximium verò ejus religionis argumentum fuit, dum insigne erogavit peculium, ut in Templo Cathedralis Cracoviensis lampas accensa coram Altaris Sacramento perpetuo asservaretur.

℟. Jste est, qui ante Deum.

LECTIO VIII.

DEcurrente verô decimo ejus Episcopatûs anno, Evangelicæ perfectionis cupidus, in Religiosa castra secedere decrevit, ut Cœlestium rerum contemplationi, & rigidiori vitæ instituto vacare posset. Hinc forti animo præcibus & lacrymis devicta Capituli, & pupuli Cracoviensis contradictione, prævio beneplacito Pontificis Honorii III. omnia sua dispersit, ac dedit pauperibûs, & insigniîs Episcopalibûs depositîs, coram Collegio Canonicorum Cracoviensium, nudis pedibus proficiscens per decem leucas se contulit ad Cœnobium Andrejoviense, in quo Monasticam vitam Ordinis Cisterciensis professus est; ibique regulari observantia, jejuniîs, & Cœlestium rerum contemplatione quinque jugiter annis omnibus præluxit, pluribus etiam supernaturalibus donis à Deo locupletatus. Plenus tandem dierum & operum pretiosam in conspectu Domini mortem obivit die octava Martii, Annô Millesimô ducentesimô vigesîmô tertiô, Famâ sanctitatis & miraculorum clarus. Ecclesiasticum Ejus cultum ritè probatum confirmavit Clemens XIII. Pontifex Maximus, qui & has lectiones proprias ejus in honorem recitandas concessit.

℟. Justum deduxit.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens. *ut in Comm. Conf. Pontif.*

DIE XX. OCTOBRIS.

In Festo Translationis Sancti Adalberti Ep. & Mart: Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter Hymnos proprios; Lectiones secundi Nocturni, quæ leguntur ut in Festo XXIII. Aprilis, fol: 24. Adalbertus Episcopus Pragensis. ℟℟. XI. & XII. *Antiphonæ ad Magnificat & Benedictus propriæ, sine* alleluia. *Vesperæ à Capitulo de sequenti Festo, cum commemoratione præcedentis, & S. Hilarionis Abbatis.*

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Ursulæ & Sociarum Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur. In Vesperis & Laudibus Antiphona.

Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce Sponsus venit, exite obviam ei.

℣. Adducentur Regi Virgines post eam.

℟. Proximæ ejus afferentur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus, Domine Deus noster, Sanctarum Virginum & Martyrum tuarum Ursulæ & Sociarum ejus, palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum Hymnus.

VIrginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo, quem gessit, perperitque Virgo.
Virginis partos canimus decora
Morte triumphos.
Hæc enim palmæ duplicis beata
Sorte, dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Cæde tyrannum.
Unde nec mortem, nec amica mortis
Mille pœnarum genera expavescens,
Sanguine effuso meruit serenum
Scandere Cœlum.
Hujus oratu Deus alme nobis
Debitas pœnas scelerum remitte:
Ut tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus,
Spiritus semper Deus unus omni
Temporis ævo. A.

In primo Nocturno Lectiones. De Virginibus. *de Communi Virginum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

URsula sanctitate, sapientia, & pulchritudine insignis, Filia unica Regis Britanniæ Christianissimi fuit. Quam cùm Rex Angliæ gentilis, idemque potentissimus, Filio suo, missîs eò solemnibûs nuntiîs, Uxorem expeteret, ipsa divinitus præmonita persuasit Patri, ut consentiret ea conditione, ut Rex ille & Pater decem primævæ ætatis virgines, & forma, & genere lectissimas perquirerent, & tam sibi, quàm singulis earum mille alias Virgines honestissimas consociarent; comparatisque ad numerum ipsarum undecim triremibus inducias triennii sibi darent, ad dedicationem Virginitatis suæ; ipse verò juvenis sacro renovatus lavacro in Fide Christi interim instrueretur.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

EX hoc condicto Virginibus, triremibus, Viris pro comitatu, & sumptibus, præter spem celeriùs comparatis, per triennium belli præludia multis undique ad spectaculum confluentibus ab ipsis celebrata sunt. Tandem cum Ursula omnes Virgines socias suas ad Christum conversas, tam verbis, quàm exemplis ad castitatis propositum erudisset, sub unius diei noctisque vento prospero ad portum Galliæ Tila, & inde Coloniam delatæ sunt: & ex eo loco Angelica visione instructæ, Basileam applicuerunt, religatisque ibi triremibus, pedestri itinere Romam venientes, magno applausu Cleri & populi exceptæ sunt.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

UBi cùm per aliquot dies perlustratis diversis Sanctorum liminibus, pervigiles in oratione Deo animas suas commendassent, peractîs votîs, itinere, quo venerant, Coloniam sunt reversæ, ab Hunnis jam undique obsessam. Qui totam

illam

Sanctam multitudinem, cui etiam Sponsus Eleutherius se junxerat, immaniter trucidarunt. Coloniam sanguine & sepultura eorum clariorem reddentes.

℟. Afferentur.

LECTIO VIII.

POst omnes verò candidissimi exercitûs Regina, dum Principi Hunnorum in matrimonium consentire nollet, ictu sagittæ transverberata, super nobilem comitum suarum acervum, velut cœleste margaritum, corruit.

℟. Prudentes Virgines.

In tertio Noct. Hom. in Evang: Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus. *ut in Comm: Virginum.*

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Joannis à Capistrano Confes: Duplex.

Omnia de Comm: Conf: non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

In utrisque Vesp. Ad Magnificat & Benedictus Antiph. O zelator Fidei! persecutor Hæreticorum, lumen virtutum, exterminator Turcarum, Prædicator egregie, Doctor populorum, Joannes fidelissime Ordinis Minorum, esto nobis subsidium è Regno Beatorum.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiam tuam B. Joannis à Capistrano, meritis & doctrinis mirabiliter sublimasti, & per eum de perfidis Tyrannis in virtute Ssmi Nominis JESU fideles tuos triumphare fecisti, præsta quæsumus, ut de inimicis nostris ejus intercessione prævalentes in terris, cum ipso præmiari mereamur in Cœlis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones. Beatus Vir. *ut in Comm. Conf: non Pontif: 2do loco.*

LECTIO V.

CApistrani Marsorum Oppido, in Diœcesi Sulmonensi, ortus est B. Joannes Annô Domini Millesimô trecentesimô octogesimô quintô. In Gymnasio Perusino Christianis & liberalibus disciplinis instructus, aliquando Rempublicam gessit, dum postea Dei monitu ad Sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum, qui à regulari observantia nuncupantur, ab se ferventissimis votis expetitum, quamvis repulsus, durisque experimentis probatus, maximè alacris amplexus est, anno ætatis suæ vigesimô nonô. In divinis literis Magistro usus est Beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo Nomine JESU calumniis traductum coram Martino Papa V. in Basilica Beati Petri Principis Apostolorum strenuè defendit, eumdemque ipse & B. Jacobus à Marchia per Nicolaum V. in Sacrorum Confessorum Canonem postea referendum curavit. Joannis doctrinæ, asperrimæ penitentiæ, & sanctitatis famâ in dies crescente, ad multas

tas variasque provincias Christianos mores, disciplinamque verbo & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, à Romanis Pontificibus ablegatur.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Contra hæreticam pravitatem Generalis Jnquisitor creatus, Fratricellorum Sectam feliciter compescuit. Reatinos & finitimos populos inter se odiis, armisque certantes, eloquii suavitate composuit. In terris Romanæ Ecclesiæ circa Forum, Joanna secunda Regina flagitante, Judaici fœnoris pravam licentiam evulsit. Martini V. Pontificis Maximi dormitionem, & Eugenii IV. (à quo pro magnis Ecclesiæ negotiis ad Jnsubres Siculos & alios mittitur) successionem prædixit. Aquileano Episcopatu recusato, munus prædicandi Evangelium obire non cessavit, inque Florentinorum Patrum Conventu velut Sol quidam fulsit. Romæ Judæorum Synagogæ Ministrum cum quadraginta sectatoribus ad veritatis professionem reduxit. Ut hæreticos in sinum Ecclesiæ, & Principum animos in concordiam redigeret, Friderico III. Jmperatore postulante in Germaniæ partes à prædicto Nicolao V. mittitur.

℟. Amavit eum.

LECTIO VII.

JN Germania, Bohemia, Sarmatia, & Pannonia, sexennali peregrinatione Hussitîs, Adamitîs, Taboritîs, Hebræîsque innumerîs ad Christianam veritatem doctrinæ, sanctitatis, & miraculorum Cruce conversîs, Dei gloriam mirificè auxit. Ægros quàmplurimos sanavit, mortuos suscitavit, & mutis loquelam restituit. Denique totam Christianorum Rempublicam periclitantem ab immani Turcarum Tyranno defensurus, se pro Domo Jsràél murum opponit, dum Callistus Papa III. Joanne potissimum deprecante, Christianorum militum signo Crucis illustrium, expeditionem in Turcas Europæ incumbentes decernit, statimque Joanne Pannoniam, Transilvaniam, Moldaviam, Valachiam instar fulguris pervolante, septuaginta millia Christianorum conscribuntur, Crucisque vexillum ipso præferente de centum & viginti millium hostium, toto Orbe mirante, victoria reportatur.

℟. Jste homo.

LECTIO VIII.

JOannes his atque aliis præclarè gestis, ex corporis fatigatione lethali morbô contractô, Villacum Pannoniæ inferioris Oppidum in agro Sirmiensi defertur. Ubi Sanctis Ecclesiæ Sacramentîs maxima religione susceptîs, Annô salutis Millesimô quadringentesimô quadragesimô sextô, decimô Calendas Novembris piè in Domino obiit. Quem post obitum æque ac in vita multis miraculis clarum Benedictus XIII. Papa in Sanctorum numerum retulit.

℟. Desiderium animæ.

In

In III. Noct. Homil. in Evang: Nolite timere pusillus grex. *ut in Comm. Conf. non Pontif:*

Missa. Justus ut palma.

DOMIN: IV. OCTOBR:

In Festo S. Joannis Cantii Confessoris. Duplex 1mæ Classis.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

Ad I. Vesperas Hymnus.

GEntis Polonæ gloria,
Clerique Splendor nobilis,
Decus Lycæi, & Patriæ,
Pater Joannes inclyte.
Legem superni Numinis
Doces Magister, & facis.
Nil scire prodest: sedulò
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam, quam tendimus,
Gressus viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem,
Signata Sacro Sanguine
Christi colis vestigia,
Signasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus!
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona Mundi machina,
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam,
Novum canamus canticum.

ORATIO.

DA quæsumus Omnipotens & misericors Deus: ut Beati Joannis Confessoris tui exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, meritis ejus apud Te indulgentiam consequamur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commem: Dom. curr:

Ad Matutinum Hymnus.

COrpus domas jejuniis,
Cædis cruento verbere:
Ut castra pœnitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur; & nos sedulo
Gressus Parentis optimi
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrenet spiritus.
Rigente bruma providum
Præbes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
Amor petentis populi
Gelu resolvat pectorum;
Plorant egeni! provocent
Stipem gementum lachrymæ.
O! qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, & exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus,
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

In primo Nocturno Lectiones, Beatus Vir. *de Comm. Confes: non Pontif: 2do loco.*

In

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

JOANNES in Oppido Kenty Cracoviensis Diœcesis, à quo Cantii cognomen duxit, Stanislao & Anna piis & honestis Parentibus natus, morum suavitate, innocentiâ, gravitate, ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ ac Theologiæ primùm Auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo, Professor ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrinâ mentes audientium non illustrabat modo, sed ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & faciens.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

SAcerdos factus nihil de literarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Utq; passim offendi Deum maximè dolebat: sic eum sibi & populo placare oblato quotidie, non sine multis lachrymis incruento Sacrificio, satagebat. Jlcusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus, postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi Officium rediit.

℟. Amavit eum.

LECTIO VII.

QUidquid temporis à studio supererat: partim saluti proximorum, sacris præsertim Concionibus curandæ, partim orationi dabat, in qua Cœlestibus quandoque visionibus & colloquiis dignatus fertur; Christi verò passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causâ meliùs recolendæ, Hierosolymam peregrinatus sit: ubi & martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum Crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina, pedes atque viariâ onustus sarcinâ, Romam venit; tum ut Sedem Apostolicam, cui maximè addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat) Purgatorii pœnas, expositâ illic quotidie peccatorum veniâ, redimeret. Quo in itinere à latronibus olim spoliatus, & num quid haberet præterea interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtutit latronibus; qui Viri Sancti candorem simul & largitatem admirati, etiam ablatos ultrò reddidêre. Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptîs, Beati Augustini exemplô, in pariete versiculîs, se atque alios perpetuò voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modò, sed detractîs sibi quoque vestibûs & calceîs operiebat, demissô ipse interim usque ad terram palliô, ne domum nudipes redire videretur.

℟. Jste homo.

LECTIO VIII.

BRevis illi somnus atque humi: vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem duntaxat arceret. Virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, asperô ciliciô, flagellîs, atque jejuniîs custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carnium perpetò abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, cùm vicinæ, quam præsensit, morti, se diu diligenterque præparasset: ne qua re ampliùs teneretur, si quid domi supererat, id omne pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentîs ritè munitus, dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridiè Nativitatis ejus in Cœlum evolavit. Miraculîs antè, & post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiam Sanctæ Annæ delatus est, ibique honorificè sepultus. Auctaque indies populi veneratione ac frequentia, inter primarios Poloniæ, ac Lithuaniæ Patronos religiosissimè colitur, novîsque coruscans miraculîs à Clemente XIII. Pontifice Maximo. Decimo septimô Kalendas Augusti. Annô Millesimô septingentesimô sexagesimô septimô solemni ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

℟. Desiderium animæ.

In III. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi vestri præcincti. *ut in Comm. Conf: non Pontif: 1mo loco. Lect: 12. de Dom.* Missa *propria.*

Ad Laudes Hymnus ut in I. Vesp.

Ad II. Vesperas Hymnus.

TE deprecante, corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi febrique, & ulcere,
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis è faucicus.
Te deprecante tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentiâ
Sursum fluunt retrogradæ.
Cum tanta possis sedibus,
Cœli locatus! poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni.
O una semper Trinitas!
O trina semper Unitas!
Da Supplicante Cantio
Æterna nobis præmia. Amen.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In Festo SS. Benedicti, Joannis, Mathæi, Isaaci, atque Christini Martyrum.

Duplex 2dæ Classis.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

SAnctorum nos, quæsumus Domine, Martyrum tuorum, Benedicti, Joannis, Mathæi, Jsaaci, atque Christini gloriosa hodierna die trophæa lætificent: quatenus eorum interventione, ad illam perveniа-

veniamus hæreditatem, in qua iidem felices Angelorum cætibus aggregati, tuæ semper Majestatis perfruuntur ineffabili claritate. Per Dominum.

In primo Noct: Lectiones. Fratres debitores. *de Comm: plurim: Martyrum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

BEnedictus, Joannes, Mathæus, Jsaac & Christinus, Fratres Eremitæ Poloni, post Episcopi Adalberti, (cujus erant peregrinationis Comites) necem, à Prussis multîs contumeliîs divexati, & Prussiæ finibus ejecti, in majorem Poloniam rediêrunt. Et quo expeditiùs humana contemnerent, & Cœlestia spectarent, in vastam solitudinem apud Casimiriam se receperunt: ibique casîs, quæ singulos caperent, stramento ædificatîs, non extraneorum tantum, sed mutuam etiam consuetudinem fugiebant. Mirum Dei Viris inerat abstinentiæ studium, cùm aliqui eorum semel duntaxat, alii, qui paulò tenuioris erant valetudinis, bis in hebdomada oleribûs, & aquâ, pane nonnunquam adhibito se reficerent. De qua austeritate victûs toto vitæ suæ tempore, præterquam die Sacratissimo Paschæ, quoad vixerunt, nihil remittebant. Vestibûs, quas è Setis equorum sibi confecerant, contenti: Quies non stratîs mollioribûs accersita, sed si quid dandum fuerat fessis corporibus, humi jacentes lapidem capitibus subjiciebant.

℟. Sancti tui.

LECTIO VI.

TAnta autem erat Sanctitatis eorum fama, ut Boleslaus Chrabrus pius & Sanctus, isque primus Polonorum Rex, præsens eos accederet, eorum orationibus se & suum Regnum commendaret, grandique pecuniâ oblatâ, liberaliter & regiè Sanctos donaret. Sed Beati Viri post aurum non abeuntes, nec ullam in pecuniæ thesauris reponentes spem, ut qui pro Christi nomine renuissent omnibus, è vestigio argentum Regi ut referat Barnabas unus ex Sociis, constituunt. Quod dum fit, ecce grassatores, qui cognoverant munificè à Rege donatos, primâ noctis vigiliâ adsunt, Sanctos Fratres in Dei laudibus opprimunt, extra casas protrahunt, gladios intentant. Ferenda vobis, quamcunque imposuerimus, fortuna est, nisi quidquit ubicunque locorum argenti reconditum est, nostrum illico fuerit, minitantur. Quare aut pecuniam ultrò exponite, vel si moramini, vitam cum sanguine profundite. Sancti multîs obtestationibûs Regi esse reportatam, confirmant; quin etiam tuguriola ut excutiantur, potestatem dant.

℟. Verbera carnificum.

LECTIO VII.

SÆva auri cupiditas ubi nihil minîs extorquet, reliquum spei tollendæ pecuniæ in verberibus & suppliciis reponit. Deligantur Sancti Fratres ad palum, ignibus ad latera admotis exuruntur: deinde circa rotarum vertiginem adstricti diutissimè verberantur: tota nox in crudelissima paupertatis Sanctorum, & innocentiæ supplicia expenditur. Denique cùm omnes jam artes potiundi argenti tentatæ essent, nec successisset, ne quid inausum de concepta crudelitate relinqueretur, ab iisdem latronibus annô salutis humanæ millesimò quintô, pridie Jdus Novembris in Deì laudibus constantissimè permanentes trucidantur.

℟. Tanquam aurum.

LECTIO VIII.

BOleslaus nece Sanctorum innocenti cognita, eandem gratiam, quam præbuerat vivis, servavit & mortuis: qui Beatorum Fratrum corpora honorificentissima sepultura Casimiriæ in majori Polonia condidit. Barnabas superstes in Eremum reversus, vitæ fratrum suorum æmulus, assiduîs orationibûs, vigiliîs, jejuniisque addictus, paulo post Sancto fine quievit: & ipse pii Regis mandato ad Fratres suos appositus, ut quibus in cœlesti Patria esset conjunctus, in terris eodem tumulo cum eis conditus quiesceret.

℟. Certamen magnum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

LECTIO IX.

IN illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Attendite à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia Venerab: Bedæ Presbyteri.

Libro 4. in Lucam Cap. 52.

DE hoc fermento Apostolus præcipit: Itaque epulemur; non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ, sed in azymis sinceritatis & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersionem suo sapore commaculat, sic nimirum simulatio, cujus semel aanimum imbuerit, tota virtutum sinceritate & veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite, ne æmulemini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis.

R. Propter testamentum.

LECTIO X.

VErùm, quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed & in præsenti

senti tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumq; umbras vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificatâ per orbem Ecclesiâ, lectis eorum actibûs publicè prædicantur.

℟. Hæc est vera fraternitas.

LECTIO XI.

NE terreamini ab his, qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum occisis corporibûs non habent amplius, quid contra illos agant: ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris, avibusque discerpenda projiciunt: cùm nequaquam Omnipotentiæ DEI, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

℟. Corpora Sanctorum.

LECTIO XII.

DUo autem sunt genera persecutorum: unum palam sævientium, alterum fictè, fraudulenterq; blandientium. Contra utrumque nos munire, atque instruere volens Salvator, & supra ab hypocrisi Pharisæorum attendere, & hic à carnificum cæde præcepit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valet simulatio durare. Nonne quinque passeres veneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia & quæ quolibet per àëra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest: vos, qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terreri ab his, qui occidunt corpus: quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

℟. Justorum animæ.

Sequentia S. Evangelii secundùm Lucam. C. 12.

JN illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Attendite à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Nihil autem opertum est, quod non reveletur, neque absconditum, quod non sciatur. Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, & post hæc non habent ampliùs, quid faciant. Ostendam autem vobis, quem timeatis; timete eum, qui postquam occiderit corpus, habet potestatem mittere in gehennam. Itaque dico vobis, hunc timete. Nonne quinque passeres veneunt dipondio? & unus ex illis non est in oblivione coram Deo: Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere, multîs passeribûs pluris estis vos. Dico autem vobis: Omnis quicunque confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.

Oratio. Sanctorum, nos quæsumus. *ut supra.*

DIE

DIE XIX. NOVENBRIS.

In Festo Sanctæ Elisabeth Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

TUorum corda fidelium Deus miserator illustra, & Beatæ Elisabeth precibûs gloriosîs, fac nos prospera mundi despicere, & cœlesti semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum.

Commem. S. Pontiani Papæ & M. Antiph. Jste Sanctus.

℣. Gloria & honore.

Oratio. Jnfirmitatem. *de Communi unius Martyris.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

ELisabeth Andreæ Regis Hungariæ Filia, ab infantia Deum timere cœpit, & crescens ætate, crevit etiam devotione. Hæc postea Ludovico Langravio Turingiæ in conjugem copulata, etsi ea, quæ sui Viri erant, curaret, non minùs, quæ Dei sunt, sedula exequebatur. Nocturno namque tempore à latere Viri surgens, orationibûs, & genu flexionibûs occupabatur, sicque dum esset Vir in accubitu suo, nardus ejus dabat sanctitatis odorem. Et licet exteriùs indueretur regalibûs, ne terreni Viri oculos offendere videretur, interiùs tamen sub cilicii tegmine cœlestem Sponsum gerebat absconditum. Diebûs singulîs pietatis officio dedita, viduis, pupillis, ægrotis, carcerum inclusis ergastulis, & egentibus singulis singularia subventionis remedia subministrabat. Cujusdam etiam pauperis, gravi capitis languore correpti, quasi filii curam gerens, capillos ejus manu tondebat propria, caput frequenter in pomarii secreto lavans, ut oculos fugeret ancillarum. Cùm Teutoniam gravis urgeret inedia, captatâ Viri absentiâ, domûs suæ frumenta egentibus erogavit.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

POstquam autem à lege Viri soluta est, depositîs gloriæ sæcularis exuviîs, Ordinem Pænitentium Beati Francisci ingressa, vilis tunicæ decore vestitur: ac divitiarum contemptâ jactantiâ, & generositate Parentum, nobilissimîs orta natalibûs, se mundo fecit ignobilem, ut nobilitaretur in cœlis: pro corona suscipiens cinerem, & cilicium pro fascia pectorali; pallebant ora jejuniîs, abstinentiæ tenuitate confecta: & jam martyrem adhuc viventem caro præmortua testabatur. Dum autem die quadam defixîs in Cœlum oculîs contemplationi vacaret, ut quasi de humanæ conversationis consortio videretur abstracta; Dei Filium dulcem JESUM ad se inclinatum Cœlîs patentibûs vidit, inter alia sibi consola-

solationis lenimenta dicentem : Si tu vis esse mecum, ego ero tecum, & à te nullatenus separabor.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

TUnc sumptibûs propriîs nobile hospitale construxit, ampla possessione dotatum, suaque pretiosa monilia, & grandem pecuniæ quantitatem eidem loco liberaliter est largita. In quo receptam multitudinem corporali visitabat obsequiô, affluenter eis necessaria subministrans, pedes eorum, & capita incredibili humanitate lavando, & leprosorum ulcera etiam aspectu horribilia capitis sui velô mundando. Deinde propinquorum destituta suffragio, Castris & possessionibus cæteris spoliatur. Sed ipsa miserationis solitæ non oblita, lanam manibûs operabatur & linum, de sui laboris impendio nudos pauperum humeros vestitura.

LECTIO VIII.

CUmque in his ac plurimis aliis Sanctis operibus usque ad finem vitæ perseverasset, domesticis suis prædicens obitum suum, Deo Spiritum reddidit Annô Domini millesimô ducentesimô trigesimô primô, tertio decimo Kalendas Decembris. Sacrum autem Corpus ipsius post Sanctæ Animæ separationem, statim cœpit plurimîs & maximîs coruscare miraculîs. Quibûs auditîs, & certa fide compertîs Dominus Papa Gregorius Nonus eam Sanctorum collegio annumeravit.

℟. Quàm pulchra es.

In III. Noct. Homilia in Evang. Simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito. *ut in Communi non Virginum.*

XII. *Lectio de S. Pontiano Papa & Martyre, & in Laud: Commem: ejusdem.*

DOMINICA PROXIMA

Post diem 13. Novembr: vel ipsa die.

In Festo S. Stanislai Kostka Confessoris. Duplex 1mæ Classis.

Omnia de Communi Conf: non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera sapientiæ tuæ miracula, etiam in tenera ætatæ maturæ sanctitatis gratiam contulisti: da quæsumus, ut Beati Stanislai exemplô tempus instanter operando redimentes, in æternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones. Beatus Vir. *de Comm: Conf: non Pontif: 2do loco.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

STanislaus Senatoria Kostkarum Gente ortus in Polonia, quam olim

olim esset militiam secuturus, Nomen Jesu prænuntiavit, parituræ Matris gremio divinitùs inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa, si quid minùs pudicè dictum audivisset, præ horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum causâ missus, non minùs exemplo Sodalibus, quàm venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani Hospitis Ædes migrare, ibique à Paulo Fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum totô bienniô constantissimè sustinuit, ad æterna se non caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum Cœlestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparæ adeò tener, ut Matrem suavissimè appellaret.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Quotidianæ Fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente cùm dæmonem horrendi canis specie insilientem signô Crucis ter fugasset, Sacrum Viaticum, quod in hæretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri Jesu complexum à Beatissima Ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus Nomen dare, subitò convaluit. Sed cùm aditum ad illam Patris timor in Germania præcluderet, peregrini habitu solus pedes mendicus fugam arripit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Jter non unô Dei beneficiô prosperum fuit, nam præter alia, Pauli profugum Fratrem jam assequentis equi immissô divinitus torpore constiterunt. Et Stanislaus Angelorum Pane iterum Angelicô ministerio refectus; post duodecies centena passuum millia tandem Romæ in Societatem JESU à S. Francisco Borgia Generali Præposito cooptari meruit.

℟. Amavit eum.

LECTIO VII.

Tyronis emeriti virtutes in religiosæ vitæ Palestra splendidiùs eluxêre, charitas præsertim erga Deum, in quem assiduè alienata à sensibus mente rapiebatur. Jnde illi facies semper accensa, nonnunquam irradians, perennes lacrymæ, ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida temperandus.

℟. Jste homo.

LECTIO VIII.

Jtaque amore veriùs quàm febri æstuans, die assumptæ in Cœlum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propiùs, ut optaverat, spectandam, ab ipsa Beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex quirinali Domo probationis, annô innocentis vitæ decimô octavô, operum plenior, quàm dierum. Multis post obitum miraculîs, in sua præsertim Polonia, enituit, cujus armîs

contra

cuntra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis è Cœlo affuit non semel, & Civitates alias peste, alias incendiô liberavit. Quamobrem Clemens X. eum inter Primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus verò XII. (quod à Clemente XI. jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

℟. Desiderium animæ.

In III. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi vestri præcincti. *de Com: Conf: non Pontif:*

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Barbaræ Virg: & Mart: Duplex.

Omnia de Comm: Virg: & Mart: præter Orationem & Lectiones sequentes à Benedicto XIV. die 7. 9bris 1748. & à S. R. C. die 18. Augusti approbatas.

ORATIO.

INtercessio, quæsumus Domine, Beatæ Barbaræ Virginis & Martyris tuæ ab omni nos adversitate protegat, ut per ejus interventum gloriosissimum Sacrosancti Corporis & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum ante diem exitûs nostri, per veram pænitentiam, & puram confessionem, percipere mereamur. Qui tecum vivit & regnat.

In I. Noct. Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

BArbara Virgo Nicomediensis Dioscori nobilis, sed superstitiosi hominis filia, per ea, quæ visibilia facta sunt, ad invisibilia, divinâ opitulante gratiâ, facile pervenit. Quapropter soli Deo, rebusque divinis vacare cœpit. Eam Pater, utpote forma venustiore nitentem, à quocunque Virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit, ubi pia Virgo meditationibus & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in Sponsum delegerat, placere studebat. Oblata à Patre pluries Nobilium connubia fortiter sprevit; Pater verò per sui absentiam filiæ animum posse faciliùs emolliri confidens, jussit primò balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem: deinde peregre in exteras regiones profectus est.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

ABsente Patre, jussit Barbara duabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiumque balnei Sacrosanctæ Crucis signô muniri, quod ubi rediens Dioscorus inspexit, auditâ novitatis causâ adeo in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parum abfuerit, quin eam dire confoderet, sed præsto adfuit Deus fugienti Barbaræ saxum ingens se patefaciens, viam aperuit, per quam montis fastigium

petere

petere, & in specu latere potuit; sed paulo post, cùm à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibûs, dorsumque pugnîs immaniter percussit, & crinibûs per loca aspera, difficilesque vias raptatam Marciano præsidi puniendam tradidit.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

ITaque ab ipso omnibûs modîs, sed in cassum, tentatam, nudam nervîs cædi, & inflicta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparens, mirificè confortatam in passionum tolerantiâ confirmavit; quod advertens Juliana Matrona ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est.

℟. Prudentes Virgines.

LECTIO VIII.

BArbaræ demum ferreîs unguibûs membra laniantur, facibûs latera incenduntur, & malleolîs caput contunditur; quibus in cruciatibus consortem consolabatur & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret. Præcisîs tandem utrisque uberibûs, nudæ per loca publica tractæ, capite plectuntur. Filiæque cervicem ipse scelestissimus Pater, humanitatis expers, propriîs amputavit manibûs; cujus fera crudelitas non diu inulta remansit, nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit.

℟. Afferentur Regi.

In III. Noct. Homilia in Evang: Simile est Regnum Cœlorum decem Virgiaibus. *ut in Communi Virginum.*

DIE IX. DECEMBRIS.

In Festo B. Salomeæ Virginis, Ordinis S. Claræ. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui in Beata Salomea terreni Regni contemptum cum Virginitatis candore in connubio sociasti, concede nobis quæsumus, ut ejus exemplo tibi casto & humili corde servientes, immarceseibilem coronam gloriæ in Cælis consequi mereamur. Per Dominum nostrum.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

SAlomea Regio sanguine Cracoviæ orta, Lesci quinti Poloniæ Principis, & Grimislavæ Ducissæ Russiæ Filia, Boleslai Pudici Beatæ Cunegundæ Virginis Sponsi Soror, ab ipsa infantia singularibûs à Deo naturæ, & gratiæ ornata donîs, admiranda futuræ sanctitatis præmonstravit indicia. Extunc enim eluxit in ea optima indoles, & juncta morum suavitati maturitas, pietati verò supra ætatem addicta, adhuc puellula virginitatem suam

Deo

Deo statuerat consecrandam. Sed Parentum voluntati obsequi jussa, qui Procerum Poloniæ permoti consilio ad gravissima evitanda dissidia, precibûs Andreæ Hungarorum Regis annuerant, triennis in Hungariam abducitur, Colomano Regio Hungariæ Principi desponsanda. Crevit ibi sub optima disciplina, indies humanioribûs literîs & pietate proficiens; nuptiîs subinde in legitima ætate celebratîs, mùtuò cum Sponso consensu Virginitatem suam (ut constans Scriptorum traditio est) perpetuò illibatam servavit, cujus integritati ut prospiceret, virorum colloquia declinans, triplici ciliciô, jejuniîs, vigiliîs, & oratione se præmunivit.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

COlomano Haliciæ sceptro in Russia potito, Salomea etiam in regali solio Christo hnmiliter satagens famulari, sæculi fastum exosa, splendidiorem, quo pro statûs sui ratione utebatur, ornatum deposuit, iis deinceps contenta indumentis, quæ viduis duntaxat gestare moris erat. Jntegras sæpe noctes contemplationi intenta traduxit, inter quam aliquando cœlitus emissa voce, ad majorem terrenarum rerum contemptum roborari promeruit.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

SPonsô denique è vivis sublatô, Cracoviam revertitur, ubi & regias opes in excitandis Fratrum Minorum, Clarissarumve Monasteriis, ac pauperum sublevandis inopiis insumpsit, & altioris perfectionis succensa desiderio, mundo nuntium remisit, ac S. Claræ Jnstitutum in Zavichostensi professa est Monasterio. Jnde ob Tartarorum incursiones, ad aliud solitario in loco extructum Cœnobium, quod Sanctæ Mariæ de Scala appellatur, unà cum Monialibus se contulit. Utrobique autem Abbatissæ munere functa, in exacta religiosarum legum custodia, mortificationis & patientiæ studio se exercens, alumnis suis omnium virtutum exemplar facta est & Magistra.

℟. Prudentes Virgines.

LECTIO VIII.

COmpletîs autem viginti octo Monasticæ vitæ annîs, dum inter Missarum solemnia Evangelii lectioni, qua à teneris annis delectabatur, attenderet, extremô morbô corripitur, statimque mortem intra octiduum sibi imminere prophetico Spiritu prænuntiavit, qua instante, Sodales suas ad mutuæ pacis, charitatis, & castitatis amorem cohortata; Cœlesti denique Deiparæ cum puero Jesu sibi apparente recreata visione, ad immaculati Sponsi Nuptias feliciter evolavit, die decima septima Novembris, Anno salutis Ducentesimô sexagesimô octavô supra Millesimum, ætatis suæ Sexagesimô septimô. Animam ejus sub specie lucidissimi sideris ex ore prodeuntem se conspexisse adstan-

tes Sorores memoriæ prodiderunt. Angelorum etiam concentus eadem hora auditi sunt. Percrebrescente autem ejus sanctitatis & miraculorum famâ, corpus septimô ab obitu Mense elevatum, & miro fragrans odore, purissimoque liquore circumfusum, quo ægri peruncti statim sanati sunt, repertum, ad Cracoviensem S. Francisci Fratrum Minorum Ecclesiam (ut vivens optaverat) solemniter translatum; confluentes undique populi venerantur; cultum hunc quatuor sæculorum decursu jugiter auctum ritèque recognitum Clemens Papa X. approbavit, diemque obitûs ipsius Ecclesiastico Officio celebrandum indulsit.

℟. Afferentur Regi.

In III. Noct. Hom. in Evang: Simile est Regnum Cœlorum decem Virginibus. *ut in Comm: Virg.*

COMMEMORATIONES SANCTORUM
REGNI POLONIÆ
PATRONORUM.

DE SS. BENEDICTO ET ROMUALDO.

Ad Vesp. & Laudes Antiph:

Isti sunt duæ Olivæ & duo Candelabra lucentia ante Dominum.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

ORATIO.

FAc nos, quæsumus Domine, Beatorum Patrum nostrorum Benedicti & Romualdi hic imitari labores, ut eorum gloriæ participes esse mereamur in Cœlis.

DE S. ADALBERTO Ep. Martyre.

Ad Laudes Antiphona.

Sacerdos Dei Adalberte, Martyr & Pontifex gloriose, intercede ad Dominum pro devotis famulis.

Ad Vesperas Antiphona.

Per merita S. Adalberti Christe nos exaudi, atque ejus precibus nobis succurre miseris.

℣. Po-

℣. Posuisti Domine super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas.

DE S. STANISLAO Ep. & Martyre.

Ad Laudes Antiphona.

Martyr Dei Stanislaus gloriosus Pontifex, quem occidit Boleslaus truculentus Princeps, Pastor Bonus & Patronus adsit nobis Opifex & virtutum Artifex.

Ad Vesperas Antiphona.

Vir inclyte Stanislae vitâ, signîs, passione, plebem tuam Pastor bone, fove benedictione, salva sancta intercessione.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

ORATIO.

DEUS, pro cujus honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit, præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum.

IN EREMO SS. 5. Mart:

Ad Laudes & Vesp: Antiph:

Gaudent in Cœlis Animæ Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti, & quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

Vel alia Ant: si impediatur hæc.

℣. Exultate justi in Domino.

℟. Rectos decet collaudatio.

ORATIO.

SAnctorum nos quæsumus Domine Martyrum tuorum, Benedicti, Joannis, Mathæi, Isaaci, atque Christini gloriosa hodierna die trophæa lætificent, quatenus eorum interventione ad istam perveniamus hæreditatem, in qua iidem felices Angelorum Cætibus aggregati, tuæ semper Majestatis perfruuntur ineffabili claritate.

DE S. CASIMIRO Conf:

Ad Laudes Antiphona.

Euge Serve bone & Fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, super multa te contituam, intra in gaudium Domini tui.

Ad Vesperas Antiphona.

Similiabo eum Viro Sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

ORATIO.

DEUS, qui inter regales delicias & Mundi illecebras Sanctum Casimirum virtute constantiæ roborasti: quæsumus, ut ejus intercessione fideles Tui terrena despiciant, & ad Cœlestia semper aspirent.

FORMULA.

Benedicendi Coronas Brigittanas, sive Rosaria.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit Cœlum & terram.

PSALMUS XXVIII.

Afferte Domino filii Dei, afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus.

Adorate Dominum in atrio sancto ejus. Vox Domini super aquas multas, Deus Majestatis intonuit, Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia, vox Domini confringentis Cedros, & confringet Dominus Cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis: vox Domini concutientis desertum, & commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabit condensa, & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit, & sedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

Kyrie eleyson. Christe eleyson.

Kyrie eleyson. Pater noster &c.

Salvos fac servos tuos.

Deus meus sperantes in te.

Convertere Domine usquequo.

Et deprecabilis esto super servos tuos.

Mitte eis Domine auxilium de Sancto.

Et de Sion tuere eos.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

DOmine Sancte Pater Omnipotens Æterne Deus, benedic, ✠ sanctifica preciunculos istos in honorem Sanctissimæ Brigittæ, sine signaculo benedictione Sancta, sicut benedixisti Abraham, Jsaac, & Jacob, & omnes, qui in illis legerint Te, atque B. V. Mariam, Domini Nostri JESU Christi Matrem gloriosam salutaverint, benedictionem,

nem, gratias & indulgentias mihi ab Apostolica Sede, & omnibus legentibus concessas adipisci mereantur.

Benedictio ✠ Dei Patris Omnipotentis, & ✠ Filii, & ✠ Spiritûs Sancti descendat super hos preciunculos, & legentes, & maneat semper. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti. Amen.

Aqua benedicta aspergantur.

FORMULA.

Benedicendi Coronas Salvatoris Domini Nostri JESU Christi.

Sacerdos amictus stolâ, dicat.

Adjutorium nostrum in Nomine Domini.
Qui fecit Cœlum & terram.
Benedices Coronæ anni benignitatis tuæ.
Et campi tui replebuntur ubertate.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te veniat.
Dominus vobiscum.
Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui Redemptorem populo tuo Angelo annuntiante per Unigeni tui Filii Incarnationem misisti, eumque triginta tribus annis servilem formam gerendo, ac tandem in Cruce moriendo, humani generis salutem operari sanxisti, per quem postmodum B. Michäéli Eremitæ Camaldulensi tot in memoriam annorum illius Orationes Dominicas recitare, & Tibi beneplacitum esse innotuisti, dignare Domine has Coronas annorum benignitatis tuæ benedicere ✠, & sanctificare ✠, ut Famuli tui Fideles, qui eas piè gestaverint, & devotè recitaverint, Jndulgentias, & gratias perpetuas per Summos Vicarios concessas, plenè consequi mereantur. Per Eundem Dominum Nostrum &c.

Deinde aqua benedicta aspergat.

In omnibus glorificetur DEUS.

